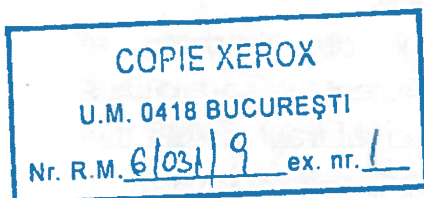

ROMÂNIA
SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII
ACADEMIA NAȚIONALĂ DE INFORMAȚII
„MIHAI VITEAZUL”

NESECRET
Ex. unic

Nr. 23747 din 21.01.2019

RAPORT DE ANALIZĂ
din data de 21.01.2019

Subsemnații,

din cadrul

Academiei Naționale de Informații „Mihai Viteazul”, numiți membri ai
Comisiei de analiză prin Hotărârea de Senat nr. 22757/16.01.2019 și
Decizia Rectorului nr. 23726/16.01.2019, în vederea analizării tehnice a
tezei de doctorat

*Intelligence-ul și documentarea deciziei politice. Motivația pentru
comunicare și comunicare motivațională, susținută în data de
18.10.2011 la Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” de către
ADRIAN-VICTOR VEVERA, sub coordonarea prof.univ.dr. CRISTIAN
TRONCOTĂ*

- am analizat *Rapoartele de Similitudine* ale tezei menționate,
realizate la nivelul Academiei Naționale de Informații „Mihai
Viteazul” folosind programul www.sistemantiplagiat.ro validat prin
Ordin nr. 3485 / 24.03.2016 privind lista programelor recunoscute de
CNATDCU și utilizate la nivelul instituțiilor de învățământ superior
organizatoare de studii universitare de doctorat și al Academiei
Române, în vederea stabilirii gradului de similitudine pentru lucrările
științifice,
- totodată, am analizat, în întregime, din punctul de vedere al respectării
normelor academice de redactare a unei lucrări științifice și a eticii
universitare teza de doctorat menționată mai sus, și am constatat
următoarele:

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET

1. Coeficientul de similitudine 1 (procent al documentelor analizate care au fost identificate în alte surse, excluzând fragmente găsite în Baza de Date cu Acte Legale) este de 56,7%;
2. Coeficientul de similitudine 2 (Numărul de procente al documentelor analizate găsite în alte surse, exceptând fragmentele găsite în Baza de date a Actelor Legale – numai fragmentele mai mari de 25 de cuvinte sunt luate în considerație) este de 45,5%.

În urma analizei tehnice realizate pornind de la rapoartele de similitudine generate de platforma www.sistemantiplagiat.ro (folosindu-se, pentru verificare, forma fizică a tezei de doctorat) am constatat faptul că, în Rețeaua Internet, sursele http://statisticasociala.tripod.com/cor_nepar.htm, <https://www.scribd.com/doc/81067441/Caracterizare-clasa>, MODALE ALE MOTIVATIEI IN MUNCA SI IMPLICATII MANAGERIALE, <http://www.creeaza.com/didactica/comunicare-si-relatii-publice/resurse-umane/MODALE-ALE-MOTIVATIEI-IN-MUNCA729.php> nu pot fi date. De asemenea, sursa <https://www.business-adviser.ro/intelligence.html> nu poate fi găsită, http://www.dcaf.ch/content/download/35247/525711/file/ipu_hb_romanian.pdf nu poate fi accesată, iar <http://www.ipedia.ro/motivatia-enciclopedie-informatii-psihologie-638/> nu mai există.

Referitor la celelalte situații de similitudine, s-a constatat preluarea integrală sau parțială din textul sursă, fără citarea sursei și menționarea autorului a unui număr de **35.751** cuvinte (din totalul de 77.917 cuvinte al tezei) din sursele (*prezentarea detaliată a textelor identificate în Anexă*):

- <http://pseudointelectuali.blogspot.com/>
- https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs06-05.pdf
- <https://andrevocila.wordpress.com/2010/10/06/de-la-cultura-de-securitate-la-cultura-de-intelligence/>
- <https://documents.tips/documents/studii-de-securitate-55c090b3dba74.html>
- https://cssas.unap.ro/ro/pdf.../Perspective_ale_securitatii_si_apararii_in_Europa_vol3.pdf
- <https://www.scribd.com/doc/25854820/Politica-Securitatii-Romaniei>

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET

Comisia:

NESECRET 3 / 180

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET

Continued

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET

ANEXĂ

VERIFICAREA TEZEI DE DOCTORAT
Intelligence-ul și documentarea deciziei politice. Motivația pentru comunicare și
comunicare motivațională
2011

Autor: ADRIAN-VICTOR VEVERA
Conducător de doctorat prof. univ. dr. CRISTIAN TRONCOTĂ

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Ion Duvac, COMUNITATEA NAȚIONALĂ DE INFORMAȚII ȘI CULTURA DE INTELLIGENCE A DECIDENTILOR POLITICI - ACTUALITĂȚI ȘI PERSPECTIVE, http://pseudointelectuali.blogspot.com/	Ianuarie 2010	Pagina 9. Reformarea întregului sistem al securității naționale a devenit în ultima perioadă o preocupare prioritară a clasei politice, a instituțiilor care își desfășoară activitatea în domeniu și nu în ultimul rând a societății civile. Acest proces deosebit de important nu trebuie să devină un scop în sine, ci trebuie să țină cont de dinamica mediului contemporan de securitate și de noul statut al României, de stat membru NATO și de țară componentă a Uniunii Europene. De altfel, pregătirea pentru cele două mari procese strategice ale istoriei recente, ce au marcat în mod irevocabil destinul democratic al României, a determinat încă din anii	153	Fără citare sursă

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
UNAp, CSSAS, PERSPECTIVE ALE SECURITĂȚII ȘI APĂRĂRII ÎN EUROPA, SESIUNEA DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE CU PARTICIPARE INTERNAȚIONALĂ - 19-20 NOIEMBRIE 2009, BUCUREȘTI - Vol. 2, https://documents.tips/documents/perpective-ale-securitatii-si-apararii-in-europa.html	2009	treceți un proces îndelungat de armonizare legislativă, de compatibilizare instituțională și conceptuală pentru asigurarea unei firești interoperabilități în toate domeniile de interes. Admiterea României ca stat membru cu drepturi depline în NATO a impulsionat intensificarea firească a preocupărilor instituționale pentru redefinirea politicilor de securitate națională în deplin acord cu noul statut dobândit. Pagina 10. Pentru eficientizarea activității de informații este necesară o adaptare continuă a tuturor componentelor serviciului de informații la realitățile în permanență schimbare ale mediului de securitate, dar și ale lumii în general. Într-o societate bazată pe cunoaștere, în care cunoașterea constituie resursa primară ce tinde să devină mai importantă decât capitalul și munca, modul de utilizare a informației capătă o importanță sporită. Creativitatea și inițiativa devin monedă forte în toate sistemele performante, serviciile de informații fiind obligate și datorate să se înscrie în această tendință. Din acest motiv, serviciile de informații trebuie să fie permeabile față de metodele și procedeele novatoare, caracterizate prin creativitate. Dinamica accentuată din domeniile economic, social și politic impune același ritm și instituțiilor cu responsabilități în cadrul sistemului de securitate națională, unde serviciile de informații, prin	139	Fără citare sursă

NESECRET

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Vasile Paul, Conflictul militar modern, în Colocvii Strategice, UNAp, nr. 6, iulie 2005, p. 1-3, https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs06-05.pdf	2005	menirea lor, reprezintă întotdeauna factorul cel mai deschis către nou. Pagini 10-11. Reducerea efectivelor și a bugetelor, restructurările, reorganizările, transformările, redotările cu tehnică de vârf, profesionalizarea, apariția unor noi riscuri, amenințări și vulnerabilități, creșterea ponderii operațiilor altele decât războiul/operațiilor de stabilitate vor conduce la schimbarea concepției de desfășurare a acțiunilor, la apariția de noi strategii, doctrine (integrate, multinaționale) și la o altfel de pregătire a forțelor de securitate pe timp de pace, criză sau conflict. Evitarea surprinderii în domeniul informațional va fi una din dominantele următorilor ani. Stăpânirea informației și diseminarea acesteia înseamnă putere reală. Operațiile și acțiunile întrunite vor impune perfecționarea forțelor și mijloacelor pentru culegerea, prelucrarea și utilizarea neîntreruptă a informațiilor, precum și protejarea lor pentru a împiedica un eventual adversar să-și realizeze propriul flux informațional. Informația va avea un rol tot mai important ca element de multiplicare a puterii, permițând reducerea timpului necesar luării deciziilor optime și lovirii eficiente și decisive a adversarului.	144	Fără citare sursă.
http://training-remy.blogspot.com/	22 august 2010	Pagina 11. Pentru a înțelege motivarea, managerii trebuie întâi să înțeleagă motivele pentru care indivizii se comportă într-	67	Fără citare sursă

CONFORM CU ORIGINALUL

7

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		un anume fel și pentru care au anumite reacții în situații. Motivarea este un proces intern, nu un imperativ care poate fi impus din exterior. Managerii trebuie să înțeleagă strategiile de motivare, modul în care acestea au succes sau eșuează pe baza modului în care reușesc să influențeze motivațiile interne ale angajaților.		
De la cultura de securitate la cultura de intelligence, https://andreivocila.wordpress.com/2010/10/06/de-la-cultura-de-securitate-la-cultura-de-intelligence/ , preluat de la Alexandra Sarcinski, Elemente noi în studiul securității naționale și internaționale, CSSAS, UNAp, 2005.	6 octombrie 2010	Pagini 15-16. Lumea se află acum într-un nou mileniu, în care noile riscuri și amenințări la adresa securității au determinat-o să reconsidere valorile general umane ce leagă între ele statele și națiunile. După amenințarea blocului sovietic, lumea occidentală, și nu numai, își reprezintă principalele riscuri, pericole și amenințări la adresa securității naționale și internaționale atât în funcție de schimbările majore ale mediului de securitate – accentuarea terorismului internațional, proliferarea armelor de distrugere în masă și decăderea statelor – cât și în funcție de starea politică, economică și socială a țărilor respective. În acest context, evidențiem deosebita complexitate a conceptului de securitate, a cărei reprezentare este antrenată de schimbarea socială. Astfel, nu numai că noțiunea acționează pe mai multe dimensiuni – militară, politică, economică, socială și de mediu – ci, mai mult, în studiul securității este necesar să se ia în considerare contextul local, social,	447	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		cultural și istoric al obiectului de referință al analizei. Putem afirma că starea de securitate a indivizilor trebuie să constituie punctul de pornire al oricărui studiu din acest domeniu, indiferent de nivelul analizat (național, zonal, regional sau global), întrucât omul reprezintă elementul esențial al oricărei forme de organizare socială, iar gradul de realizare a securității acestuia se reflectă în securitatea grupului din care face parte. Cele mai importante pericole la adresa securității, precum cele menționate anterior, au cauze ce țin de sentimentul de insecuritate al individului provocat de: degradarea condiției umane; discrepanțele de dezvoltare economică atât dintre indivizi, cât și dintre state și regiuni; lupta pentru putere; interesele divergente manifestate de la nivel de individ până la nivel de alianțe etc. Din aceste motive, este evident faptul că nu putem vorbi despre realizarea stării de securitate națională, zonală, regională sau globală în medii în care individul nu se simte protejat. Dacă un individ este amenințat, atunci atât securitatea grupului din care face parte, cât și a altor comunități relaționate este amenințată. Dacă toate grupurile sociale doresc să realizeze și să conserve starea de securitate, atunci ele trebuie să pomească de la asigurarea securității individuale, pe baza principiului conexiunii intrinseci a umanității. La rândul său, individul trebuie să înțeleagă și să se conformeze sumei de		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		reguli de influențare și control social al comportamentelor individuale, modelelor specifice și stabile de organizare și desfășurare a interacțiunilor dintre indivizi și grupurile sociale orientate spre satisfacerea unor nevoi de bază, valorilor și intereselor cu importanță esențială, strategică, pentru menținerea coactivității sociale stabilite de instituțiile sociale. De cele mai multe ori, viziunea instituțiilor/organizațiilor asupra procesului de realizare a securității este mult mai cuprinzătoare decât aceea a individului uman, a cărui acțiune are drept temei principal securitatea personală sau, cel mult, a grupului din care face parte, excluzând-o pe cea a formelor superioare de organizare socială.		
De la cultura de securitate la cultura de intelligence, https://andreivocila.wordpress.com/2010/10/06/de-la-cultura-de-securitate-la-cultura-de-intelligence/ , preluat de la Traian Pigui, Securitatea economic și securitatea umană globală, în „Colocviu Strategic”, UNAp, nr. 10/2004	6 octombrie 2010	Pagini 16-19. După încheierea Războiului Rece, securitatea internă a statelor, adică securitatea populației lor, începe să facă obiectul atenției comunității internaționale. Pentru prima dată în 1991, Consiliul de Securitate califică drept amenințare la adresa păcii o atingere a securității civililor din interiorul unui stat, deschizând prin aceasta poarta tuturor consecințelor capitoului VII-lea al Cartei ONU, inclusiv folosirea forței. Această intervenție umanitară a fost urmată de altele, atunci când comunitatea internațională a apreciat că într-un stat sau altul s-au încălcat drepturile fundamentale ale omului, că astfel se afla populația	817	Fără citare sursă, copiere integrală inclusiv cu referințele bibliografice.

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		respectivă într-o avansată stare de insecuritate. Noua orientare a politicii de ajutor în sprijinul dezvoltării umane o reprezintă punerea individului uman și a populațiilor în centrul preocupărilor internaționale. Bunăstarea individului, pe lângă rolul jucat de factorul economic, începe să fie asociată, în prezent, și cu alți factori, cum ar fi: longevitatea, sănătatea, accesul la educație sau la un nivel de viață adecvat, creșterea posibilităților de alegere a fiecăruia, implicarea activă în viața politică și socială. Accentul pus pe individ și pe populația căruiă acesta aparține, indiferent de rasă, religie, etnie etc., a condus la o cristalizare a manierei de definire a conceptului de „securitate umană globală”. Într-o accepțiune relativ largă, securitatea umană globală vizează nu doar un evantai al amenințărilor la adresa individului și a populației căruiă acesta aparține, ci semnifică preocuparea tuturor factorilor responsabili statali și nonstatali de a asigura binele ființei umane în totalitatea sa. În acest context, se au în vedere toate tipurile de amenințări ce pot afecta, semnificativ, consistent și pe o perioadă de timp mare, ființa umană fizic, psihic, material, dar și dezvoltarea acesteia liberă și durabilă. Securitatea umană globală reprezintă o preocupare constantă a ONU care, prin organismele sale specializate, acționează în direcția instaurării acestei stări benefice ființei și comunității		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		umane internaționale. În acest context, obiectivul fixat de ONU, în termeni de securitate, este o lume liberă de frică. Totodată, se recunoaște că pe lângă amenințarea militară există și alte pericole grave ce planează asupra securității umane. Printre acestea se numără: - violarea sistematică a drepturilor omului într-o serie de state ale lumii; - interdicția ca organizațiile umanitare să ajute populația aflată în condiții precare de existență; - încălcări repetate ale dreptului umanitar internațional; - dezvoltarea criminalității transnaționale; - inegalitatea șanselor în ceea ce privește accesul tuturor la educație, îngrijiri de sănătate, protecție socială etc. Există o serie de surse ale securității. Printre acestea, potrivit studiului lui Juliette Voinov-Kohler 1, se află: - securitatea economică (șomaj); - securitatea utilizării (accesul la muncă, sărăcie, munca copiilor); - securitatea alimentară (accesul inegal la hrană); - protecția sănătății (existența unor boli grave, accesul diferit și diferențiat la asistență medicală); - securitatea mediului (poluarea apei, solului, aerului, tăierea pădurilor, catastrofe naturale); - securitatea personală (violența fizică, violența domestică, abuzul asupra copiilor, probleme specifice		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		sexului, demnitate umană, droguri etc.); - securitatea culturală (atingerea adusă sistemului de valori, discriminare, opresiune); - securitate politică (conflicte interstatuale, libertatea de expresie, tortură, represiune, violarea drepturilor omului). Prin urmare, se poate aprecia că securitatea umană globală vizează nu numai un larg evantai de amenințări, ci încearcă să asigure binele ființei umane în integralitatea sa. Securitatea individului – deziderat major al fiecărei persoane și al comunității umane Noțiunea se dezvoltă prin transformarea conceptului „dezvoltarea individului uman”, sintagmă utilizată frecvent în anii '60 și '70. Conceptul are în centrul său individul ca element al societății, atenția concentrându-se nu pe stat ci pe comunitatea din care face parte individul. Securitatea individului sau securitatea umană în sens restrâns are drept scop să asigure integritatea fizică a individului împotriva oricărei forme de violență, ce rezultă sau nu dintr-un conflict. În sens extins, implică existența unei bunăstări a individului din punct de vedere economic, social, cultural etc. Prin definiție, securitatea este o nevoie fundamentală a ființei umane. Ea constituie o preocupare omniprezentă a oricărei comunități umane. De aceea, cea mai mare		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		parte a indivizilor caută să obțină securitatea prin toate mijloacele. Ameliorarea securității în calitate de obiectiv explicit poate constitui o forță mobilizatoare considerabilă. Securitatea individului este mai mult decât absența riscurilor și amenințărilor la adresa integrității fizice sau psihice a unei persoane sau a alteia. Aceasta este o stare în care pericolele și condițiile care pot provoca atingere unei ființe umane sunt controlate în așa fel încât individul este apărat sub toate aspectele. Se poate aprecia că securitatea umană este o resursă indispensabilă a vieții cotidiene ce permite individului și comunității să-și înlăptuiască nestingherit aspirațiile și idealurile. Totodată, securitatea individului se poate considera ca fiind o stare ce rezultă din echilibrul dinamic ce se stabilește între diferitele componente ale mediului de viață dat. Ea este rezultatul unui proces complex în care ființa umană interacționează cu mediul său ambiant. Prin mediu ambiant, înțelegându-se nu numai mediul fizic ci, în egală măsură, mediul cultural, tehnologic, social, politic, economic și organizațional. În concluzie, securitatea individului presupune controlul adecvat al pericolelor nu absența lor totală, ea antrenând cu sine o senzație de bunăstare, de liniște și fără teama zilei de mâine.		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
De la cultura de securitate la cultura de intelligence, https://andreivocila.wordpress.com/2010/10/06/de-la-cultura-de-securitate-la-cultura-de-intelligence/	6 octombrie 2010	Pagini 21-23. Securitatea are o devenire proprie, o legislație specifică, un obiectiv precis, stabilitatea, și un suport adecvat. Ca element acțional, securitatea este capacitatea unui sistem de a-și conserva caracteristicile funcționale sub acțiunea unor factori distructivi sau care pot să-i provoace astfel de mutații, încât să devină periculos pentru mediul înconjurător sau sănătatea oamenilor care se află în zona de risc. Până în anii 1980, în domeniul relațiilor internaționale nu era o școală de gândire coerentă care să dezvolte conceptul de securitate, acesta având un rol subsidiar în analizele geopolitice, fiind dezvoltat cu precădere în domeniul militar, în cadrul studiilor strategice¹ și relaționat cu principalele concepte care sunt dezvoltate în școlile relațiilor internaționale. Actual context al noțiunii de securitate conduce la analiza calității unui fenomen, proces, produs sau sistem din perspectiva stabilității acestora. Securitatea devine, astfel, elementul determinant al calității, ducând, în același timp, la recunoașterea rolului hotărâtor al riscului rezultat din dinamica acțiunilor, risc acceptat (tolerat) sau compensat (tratat) în funcție de costul care poate fi suportat. Privită în ansamblu, securitatea, este un drept fundamental al ființei umane. Ea reprezintă o stare în care pericolele și condițiile care ar putea	692	Fără citare sursă, copie integrală inclusiv cu referința bibliografică.

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		provoca daune fizice, psihice sau materiale sunt controlate într-o manieră care permite apărarea sănătății și bunăstării indivizilor și ale comunității umane. Securitatea este rezultatul unui echilibru dinamic între diferitele componente ale mediului de viață dat. Securitatea, în general, poate fi abordată dintr-o multitudine de perspective. Modelul teoretic de analiză a acestui concept elaborat de reprezentanții Școlii de la Copenhaga (B.Buzan, Bob McKinlay) prezintă factorii din cinci sectoare principale ce afectează securitatea colectivităților umane și anume: militar, politic, economic, social și de mediu. Un alt factor important ce contribuie la securitate și trebuie luat în calcul în cadrul analizei este reprezentat de performanța guvernării unui stat, de care depinde, în fapt, și gradul de dezvoltare a unei țări. Se poate vorbi chiar de o stratificare a securității, din prisma intereselor naționale, pe următoarele niveluri: global, regional, național, avându-se în vedere și securitatea individuală, care capătă o importanță din ce în ce mai pregnantă în cadrul strategiilor naționale de securitate. În limbajul comun spunem că o comunitate este în siguranță dacă membrii ei se simt securizați². În elaborarea strategiilor naționale de securitate actuale se observă un intens proces de reconstrucție prin care sunt reconsiderate spațiile sociale, economice și culturale, iar pe acest fond trebuie		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		avut în vedere potențialul de insecuritate, definit prin efectele produse de vulnerabilități, riscuri, amenințări, sfidări, provocări, agresiuni. Prin cultură, în general, se poate înțelege o colecție de credințe, norme, obiceiuri, atitudini, reguli și practici comune pentru un anumit grup organizațional. Dacă ne referim, însă, la atitudini, reguli și practici dintr-un domeniu, atunci vorbim de cultură în domeniul respectiv. Cultura de securitate reprezintă o sumă de valori, norme, atitudini sau acțiuni care determină înțelegerea și asimilarea conceptului de securitate și a celorlalte concepte derivate: securitatea națională, securitatea internațională, securitatea colectivă, insecuritate, politică de securitate etc. În elaborarea modalităților de creare și promovare a unei culturi de securitate la nivelul indivizilor, este foarte important să se țină seama și de valorile care caracterizează o anumită societate. Aceste valori sunt diferite, pentru că și lumea este diferită. Important este ca, în perpetua construcție a mediului de securitate de care omenirea, în prezența numeroaselor vulnerabilități, are atâta nevoie, să se țină seama de ele, să fie adică respectate. Valorile lumii asiatice, ale civilizației sinice, ale celei hinduse, ale celei islamice, japoneze, africane, slave, ebraice etc. nu sunt toate aceleași cu ale civilizației occidentale. Unele sunt chiar complet diferite. Dar un mediu de securitate viabil nu se poate constitui		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		decât pe baza respectului valorilor, al tuturor valorilor. Trebuie să menționăm, de asemenea, faptul că trăim în societatea informațională, care are alte reguli de manifestare decât cele pe care le cunoaștem, iar securitatea internațională nu mai ține de determinismul clasicist. Într-un sens mai larg, cultura de securitate vizează modalitatea de abordare a lucrărilor, a concepțiilor membrilor organizației, a atitudinilor, opiniilor, tradițiilor, percepțiilor, idealurilor, standardelor etice, din perspectiva conceptului de securitate. În mod explicit, dacă ne referim la atitudinea față de risc, la regulile și la practicile pentru minimizarea acestuia, vorbim despre cultură de securitate sau cultura securității.		
DEMOCRAȚIA ȘI CULTURA DE SECURITATE https://studiidesecuritate.wordpress.com/category/servicii-secrete/page/6/, preluare de la Cristian Troncotă, Studii de securitate, Sibiu, 2008	20 iunie, 2011	Pagini 23-39. Singura sursă de legitimare a unui stat este capacitatea de a proteja și menține drepturile cetățenilor săi și de a le asigura mediul prielnic satisfacerii tuturor nevoilor. De altfel, piramida trebuințelor formulată de Abraham Maslow 5 plasează nevoia de securitate pe al doilea nivel de importanță imediat după nevoile fiziologice. Nevoia de securitate sau dreptul imprescriptibil al omului la liniște și bunăstare, fără asigurarea căruia, tot ceea ce se construiește ca sistem juridic și instituțional capătă un caracter relativ, ușor schimbător în funcție de presiunile (riscurile) politice,	3917	Fără citare sursă; fragmentul citat nu se regăsește în sursă. Se regăsește integral la adresa https://documents/st

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		economice, militare, ecologice sau de orice altă natură. Într-adevăr, de-a lungul întregii sale istorii, omul a simțit permanent nevoia de stabilitate și s-a preocupat să-și asigure agoniseala, proprietatea, hrana și propria viață. „Nu se poate trăi fără a avea sentimentul siguranței acțiunii și al stabilității”, se afirmă, parcă la unison, din mediul sociologic. Prin urmare, față de această realitate, singurul concept care poate răspunde acestor deziderate (siguranță și stabilitate) este conceptul de securitate. Cum se realizează, însă, securitatea, reprezintă o chestiune ce ține de strategie, respectiv: fixarea priorităților față de un context geopolitic, de resurse, de alianțe, dar și de loialitatea față de aliați, de planificare, și, nu în ultimul rând, de management (experiența conducerii). Pentru realizarea strategiei de securitate fiecare guvern își asumă politica de securitate (sistem legislativ, instituțional, resurse materiale și umane etc.) capabilă să satisfacă întreaga gamă de probleme din domeniul securității naționale. Din punct de vedere semantic, prin securitate se înțelege „faptul de a fi la adăpost de orice pericol” sau „sentimentul de încredere și de liniște pe care îl dă cuiva absența oricărui pericol. O definiție a termenului de securitate ar putea face referire la ansamblul proceselor, acțiunilor și măsurilor de natură politică, economică, socială, diplomatică, militară, administrativă, legislativă și altele,		udli-de-securitate-55c090b3db a74.html, cursul prof. Troncotă, Univ. Blaga, Sibiu.

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		prin care se garantează existența național-statală, precum și drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor. De interes ar fi referirea la evoluția istorică a termenului de securitate. Așa de pildă, în Imperiul Roman, Securitas era zeita ce asigura liniștea imperiului. Așa cum atestă reversul unei medalii emise în 250 d.Hr, în timpul împăratului Hostilian, sensul expresiei era cel de „libertate în fața amenințării”. În perioada modernă termenul de securitate a derivat din conceptul medieval raison d’Etat (rațiune de stat), înțeles ca „stare de necesitate”, prin care guvernul unui stat își rezervă o situație juridică ce îi permite să invoce măsuri excepționale pentru asigurarea securității statului 7. Binomul „securitate națională” semnifică „starea generalizată de liniște și încredere că existența unei națiuni este în afară de orice pericol”, iar „securitatea colectivă” se referă la starea relațiilor dintre state creată prin luarea pe cale de tratat a unor măsuri de apărare comună împotriva unei agresiuni 8. Sub acest din urmă aspect, britanicii folosesc expresia „security and protection system”, prin care se înțelege totalitatea mijloacelor și aparatului destinate să apere persoane și proprietăți împotriva unui larg spectru de evenimente neprevăzute, incluzând crima, incendiul, accidente, spionajul, sabotajul, subversiunea și atacul neprovocat. Sistemul de securitate și protecție pune accentul în		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafe preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		doctrina britanică pe evenimentele neprevăzute, adică pe ceea ce nu s-a întâmplat dar poate avea loc și cu consecințe grave 9. Pornind de la schimbările în curs de desfășurare pe plan internațional și de la transformările care au avut loc pe plan intern, după 1990, securitatea tinde spre acumularea de aspecte noi, importante pentru însăși existența statală a țării. Securitatea națională creată ca atribut al politicii trebuie înțeleasă și elaborată în așa fel încât să definească prioritățile naționale. Aceasta constituie, totodată, suportul esențial și hotărâtor al politicii. În accepția comună, securitatea este înțeleasă drept capacitatea unui „actor”, tradusă în vectori de putere, de a-și proteja valorile fundamentale și de a le sprijini în proiecția lor în arena internațională. Securitatea este echivalentă cu existența acelei forțe capabile să facă față acestor cerințe, de tăria acesteia depinzând, în ultimă instanță, puterea „actorului” în cauză. Deși utilizat frecvent în domeniul relațiilor internaționale, conceptul de securitate nu are o definiție unanim acceptată, evidențiindu-se o ambiguitate rezultată din caracterul complex al domeniului, exacerbată de faptul că în viața politică internă a statelor sub acoperirea securității naționale sunt invocate – în funcție de împrejurări – o serie largă de acțiuni și activități publice. Conceptele de securitate au fost, în mod tradițional, asociate cu apărarea,		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		organismul militar, armamentele, raportul de forțe, strategiile și tacticile. Având în vedere o serie de definiții clasice, termenul de securitate poate indica situația unei țări protejate împotriva distrugerilor sau agresiunilor existente. Într-o astfel de viziune, se poate înțelege că apărarea militară este doar o parte a ceea ce se poate numi securitate. Termenul de securitate se extinde mult dincolo de afacerile militare și poate include așa-numitele aspecte ne-militare. Prin urmare, conceptul de securitate tinde să devină mult mai puțin în considerare. Chestiunile militare sunt luate mai puțin în considerare. Teoretic, conceptul de securitate operează la toate cele trei nivele de analiză - individual, statal și sistemic - și identifică atât un nivel de comportament cât și o posibilă condiție universală. Iată și câteva exemple privind modalitățile de definire a securității naționale de către mediul academic : „Securitatea, în sens obiectiv, înseamnă lipsa amenințărilor la adresa valorilor, iar în sens subiectiv absența temerii că aceste valori vor fi atacate (Arnold Wolfers, 1952)” 10; „ O națiune are securitatea asigurată când nu trebuie să-și sacrifice interesele sale legitime pentru a evita războiul și este în stare, dacă este provocată, să le apere prin război (Walker Lippmann, 1962)” 11; „ Securitatea este abilitatea unei națiuni de a-și proteja valorile interne de amenințări externe (Enciclopedia internațională a		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		științelor sociale) "; „Securitatea este lipsa relativă a războiului” (Ian Bellany, 1996) 12; „ Securitatea este capacitatea unei națiuni de a promova cu succes interesele sale naționale” (Penelope Harland-Thunberg, 1982) 13; „ Securitatea reprezintă prezervarea unui stil de viață acceptabil de către cetățeni, dar care este compatibil cu necesitățile și aspirațiile legitime ale altora” (Colegiul Național de Apărare, Canada, 1991) 14; „ Securitatea reprezintă prezervarea, în condiții acceptabile de evoluție, a patternurilor tradiționale de limbă, cultură, asocieri și identitatea națională, religioasă și de obiceiuri” (Ole Waever, 1993) 15; „ Securitatea înseamnă absența amenințărilor împotriva unor valori importante, care poate fi absolută (lipsa oricărui risc ori amenințare) sau de tip deplorabilă (într-o utilitate implacabilă)” 16. După o amplă analiză asupra evoluției conceptului de securitate, trei autori români propun următoarea definiție: „Starea individuală ori colectivă a persoanei, comunității, națiunii și a diferitelor organizații sociale locale, internaționale ori supranaționale, în absența riscurilor, amenințărilor, pericolelor, sfidărilor și agresiunilor nonmilitare la adresa valorilor și intereselor naționale, comune ori colective, și garantarea că acestea nu vor fi în nici o situație periclitate” 17. Ca element acțional, securitatea reprezintă capacitatea unui proces de a-și conserva		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		caracteristicile funcționale sub acțiunea unor factori distructivi sau care pot să-i provoace astfel de mutații încât să devină periculos pentru mediul înconjurător sau pentru sănătatea (inclusiv viața) oamenilor care se află în zona de acțiune, cauzând pagube materiale, informaționale sau morale. Ca proces cibernetic, securitatea are o proprie devenire, un obiectiv precis – stabilitatea, o legislație specifică, un suport tehnologic adecvat și se bazează pe strategii, norme, metodologii, tehnologii, procese și instituții specializate, capabile să ofere servicii de siguranță, protecție, încredere, supraveghere, dar și condiții pentru disponibilitatea și viabilitatea sistemelor și utilizatorilor acestora. Consumatoare de resurse, uneori greu de dimensionat și, de aceea, greu de acoperit financiar, securitatea trebuie privită și din perspectiva contribuției sale ca resursă de fiabilitate, de viabilitate și de remodelare parametrică și structurală (inclusiv adaptabilitate) a procesului. Securitatea ar mai putea fi privită și ca un parametru principal de calitate al tuturor proceselor și sistemelor, fără de care eficiența nu este posibilă. Pragmatic, conceptul de securitate poate fi echivalent cu sintagma „absența pericolului”, iar cel de „insecuritate” cu sintagma „prezența pericolului” 18. Deci, unei securități ridicate îi corespunde un pericol scăzut, iar unei securități scăzute îi corespunde un		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		pericol ridicat. Un alt mod de a privi securitatea îl constituie raportul dintre cele trei elemente fundamentale ale acesteia: protecția, descurajarea, prelucrarea evenimentului nedorit. Prin protecție se înțelege capacitatea de a împiedica sau întârzia producerea unui eveniment nedorit (protecția apriori), precum și de a relua activitatea de bază după producerea acestuia (protecția aposteriori). Prin descurajare se înțelege capacitatea de a influența un infractor să se abțină de la comiterea atacului. Descurajarea poate fi atât psihologică (mediatizarea existenței măsurilor de securitate), cât și de fapt (dotarea reală cu mecanisme de securitate). Prin prelucrarea evenimentului nedorit se înțelege atât calificarea evenimentului, cât și asigurarea condițiilor pentru reluarea activității după producerea acestuia. Fenomen de mare importanță, securitatea are o dimensiune multiplă: juridică (legile speciale, prevederile de legi și codurile penal și civil, standardele, normativele, codurile deontologice și angajamentele de securitate); științifică (bazele teoretice, cercetările științifice în sprijin, tehnologiile și metodologiile de apreciere a nivelului de securitate); economică (raportul dintre costurile securității și consecințele producerii unui eveniment nedorit); organizatorică (autoritățile, instituțiile, organismele și agențiile ce lucrează în		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		domeniu, precum și structurile; funcțiile, relațiile și personalul aferent); informațională (fluxul informațional și sistemele, elementele și echipamentele ce trebuie protejate sau care realizează protecția); fizică (toate aspectele de existență și manifestare a elementelor de securitate, inclusiv cele tehnologice și de funcționalitate). Corespunzător dimensiunii multiple, securitatea implică o structură complexă, având trei componente principale: securitatea fizică, securitatea informațională și securitatea de personal. Securitatea fizică reprezintă mecanismele și instalațiile capabile să realizeze detecția, întârzierea și stoparea sau chiar anihilarea unei infracțiuni. Securitatea informațională reprezintă ansamblul măsurilor de calificare (categorisire și clasificare) a informațiilor, de determinare a riscurilor și stabilire a măsurilor minime de protecție a procesării, stocării și transmiterii acestora. Securitatea de personal reprezintă atât protecția împotriva acțiunilor personalului propriu care au drept consecințe aspecte de insecuritate, cât și protecția acestuia la efectele negative ale criminalității 19. Abordări critice și moderne ale conceptului de securitate în ultimele decenii, termenul de securitate îl găsim, în lucrările de specialitate, tot mai des asociat în cadrul unor sintagme, ceea ce ne oferă și posibilitatea unei minime explicitări. Astfel, securitatea națională		

CONFORM CU ORIGINALUL

Don

NESECRET

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		reprezintă ansamblul măsurilor politico-diplomatice, economice, militare, ecologice și de altă natură care asigură statului independența și suveranitatea națională, integritatea teritorială, ordinea internă constituțională și propriul sistem de valori. Așa se și explică utilizarea frecventă a unor noțiuni precum: securitatea economică (sistemul financiar-bancar, resursele energetice, sectorul industrial, agricultura, alimentația, comerțul etc.); securitatea politică (stabilitatea sistemului constituțional și al statului de drept, dar și protecția fizică a personalităților publice); securitatea socială (echilibrul și relațiile dintre grupuri, precum și sistemul de protecție socială); securitatea ecologică (prevenirea catastrofelor de orice tip); securitatea informatică (protejarea sistemelor informatice și a rețelilor de telecomunicații); securitatea informațională („starea de protecție a necesităților de natură informațională ale individului, societății și statului, care să permită asigurarea satisfacerii acestora și evoluția lor progresivă, independent de prezența amenințărilor de natură informațională, interne și externe”); securitatea alimentară (sistem de protecție și control, ce vizează sănătatea consumatorilor, asupra materiilor prime, practicilor agricole și activităților de prelucrare alimentară); securitatea culturală (prevenirea poluării mediului cultural cu elemente de subcultură sau		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		intruziune culturală); securitatea militară (tot ceea ce ține de domeniul forțelor armate). În literatura de specialitate, deopotrivă în discursurile și analizele politice, se mai folosește, la fel de frecvent, alte trei noțiuni-concepte securitate zonală, securitate regională, securitate globală. Securitatea zonală (subregională) desemnează situația rezultată din relațiile mutuale stabilite de statele dintr-o zonă geografică relativ restrânsă, având o caracteristică anumită care asigură statelor respective integritatea teritorială, independența, suveranitatea și protecția față de orice amenințare. Securitatea regională (continentală) reprezintă starea de siguranță a statelor unui continent în privința respectării independenței, suveranității și integrității teritoriale. Securitatea globală se definește ca acea stare a sistemului internațional în care fiecare stat are garanția că se află la adăpost de orice agresiune sau alte ingerințe de natură să-i afecteze valorile fundamentale. În manualele universitare se folosește și sintagma de securitate internațională, ceea ce ar indica o situație neconflictuală între state, mai ales între marile puteri: „Prin simpla lor definiție, marile puteri au interese ce se extind asupra întregului sistem internațional, astfel încât este destul de probabil ca aceste state să intre în conflict la un moment dat. Un eventual război între ele ar avea consecințe dintre cele mai grave în ansamblul		

NESECRET

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		relațiilor internaționale, generând o stare de insecuritate și pentru ceilalți actori. Practic, nici un membru al sistemului nu poate să nu ia în considerare faptul că, mai devreme sau mai târziu, o asemenea confruntare îl va afecta într-un mod sau altul" 20. O altă noțiune care trebuie definită este aceea de politică de securitate. Aceasta desemnează ansamblul măsurilor și acțiunilor întreprinse în toate domeniile vieții social-politice destinate să asigure în mod optim menținerea și consolidarea statului, apărarea și promovarea intereselor fundamentale. Politica de securitate mai poate fi definită ca totalitate a ideilor, conceptelor, doctrinelor pe baza cărora un guvern identifică și utilizează în practică instrumente normative și acționale mai eficiente în eforturile individuale și multilaterale pentru realizarea aceluia sistem destinat cunoașterii, prevenirii, înlăturării și combaterii oricăror amenințări, vulnerabilități și riscuri ce pot pune în pericol trăsăturile fundamentale ale statului: suveranitatea, independența și integritatea teritorială. În general, unele state au adoptat o politică de securitate națională ce pune accentul pe apărarea națională, cuplată cu o politică externă orientată spre realizarea de alianțe militare sau tratate bilaterale de asistență mutuală. În prezent, majoritatea statelor tinde să așeze în prim-planul asigurării securității naționale acțiunile politico-		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		diplomatice, fără a neglija însă, deocamdată, măsurile de ordin militar care rămân o soluție de ultimă instanță. Abordări post moderne a riscului de securitate Important pentru demersul analitic este aducerea în discuție a teoriei societății riscului, elaborată la începutul anilor '80, pentru ca în anii '90 să fie aplicată studiilor de securitate. Aceasta este cea mai recentă și, în același timp, printre cele mai provocatoare teorii privind securitatea. Are în vedere societatea contemporană (postindustrială, postmodernă) care, prin gradul foarte ridicat de complexitate a sistemelor de producție și distribuție, a modului de locuire, a sistemelor de transport, de comunicații etc., devine ea însăși generatoare de riscuri de securitate. Părintele acestei teorii este sociologul german Ulrich Beck 21. Fiind preluată și prezentată pe larg în literatura de specialitate din România 22, ne vom mărgini a puncta doar aspectele esențiale. Progresul tehnologic al societății postindustriale crează riscuri de securitate. Prin urmare, societatea postindustrială este o societate a riscului. În societatea postindustrială statul și națiunea sunt expuse unor riscuri sociale și tehnice fără precedent. Riscurile sunt politice (războaie civile, conflicte etnice și religioase), economice (crize economice, șomaj, sărăcie) riscuri de mediu (accidente industriale, poluare), societale (agresarea identității, afectarea		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		ordinii publice, corupție, trafic de bunuri și persoane, terorism). Statul bunăstării (welfare state), concept central în științele sociale occidentale, a cărui funcție principală este aceea de producție și de distribuție a bunăstării, este treptat înlocuit de un stat a cărui principală funcție este gestionarea producției și distribuției riscurilor. Societatea bunăstării devine astfel societatea riscului și, în consecință, statul bunăstării devine statul securității. Funcția sa principală ar fi, în acest caz, gestionarea securității societății. Exemplul cel mai edificator se referă la șomaj. Șomajul de masă devine transnațional pentru că producția de bunuri este, la rândul ei, transnațională. Productivitatea foarte ridicată a industriilor din aria occidentală produce un șomaj de masă în țările din lumea a treia. Șomajul nu mai este un fenomen local și nici măcar național. Apar pungi ale șomajului de masă între mai multe țări, care sunt mediul cel mai propice pentru înflorirea crimei organizate, a traficului de bunuri și persoane, a terorismului etc. Societatea riscului îi tratează cu aceeași măsură și pe bogați, și pe săraci. Având în vedere argumentația teoriei societății riscului, definiția riscului la Ulrich Beck este următoarea : „Riscul poate fi definit ca o cale sistematică de gestionare a evenimentelor cu pericol potențial și a insecurității induse și introduse de procesul de modernizare” 23. De		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		interes se dovedesc și conceptele recente de „securitate democratică” și „securitate prin cooperare”. Pentru a reduce riscurile și amenințările care pot afecta securitatea societății postindustriale, conceptul de „securitate democratică devine o parte a procesului de construcție europeană, una din condițiile fundamentale pentru reușita eforturilor de a se asigura compatibilitatea politică, economică și socială, capabilă să recreeze unitatea de fond a Europei”. Pentru a-și îndeplini promisiunile și vocația constructivă, acest concept va trebui să evite, însă, unele capcane ce l-ar putea transforma cu ușurință într-un simplu paravan, menit doar să ascundă, elegant, intenții și politici de mult revolute 24. În ceea ce privește securitatea prin cooperare, aceasta se bazează pe asocierea partenerilor în vederea atingerii unor valori comune, printre care, prioritate sunt democrația, respectarea drepturilor și libertăților cetățenești, domnia legii și existența unei economii bazate pe piața liberă, egalitatea în drepturi și dreptatea socială 25. Pentru a fi posibilă o astfel de abordare, se are în vedere conturarea elementelor unei identități de valori și interese dincolo de granițe, a unei identități transnaționale care, fără să nege identitățile naționale, să reflecte mai bine obiectivele lumii democratice în ansamblul ei. Se poate observa cu ușurință că esența		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		acestor abordări caută un răspuns și o soluție față de teoria cunoscută ca „dilemă a securității”. Descrisă de John Herz, dilema constă în faptul că încercările de asigurare a securității unui stat generează o stare de insecuritate pentru alți actori, care, la rândul lor, își caută propria securitate. Căutarea individuală a securității duce, de fapt, la creșterea insecurității în sistem 26. „ Dilema securității se bazează pe neîncrederea și frica resimțite de state unul față de altul. Într-un mediu competitiv și anarhic, statele nu se pot baza pe bunele intenții ale celorlalți. Creșterea puterii unui alt actor este amenințătoare în sine, astfel încât nu se poate asista pasiv la dezvoltarea sa. Prin-o logică a acțiunii și reacțiunii, se declanșează un proces de escaladare a insecurității pentru toți participanții la (sub)sistemul internațional” 27. Prin urmare, securitatea prin cooperare duce la concepția liberală a „securității colective”, ceea ce înseamnă găsirea celui mecanism al „balanței de putere”. O astfel de concepție, respinge politica de formare a taberelor și pune accentul pe negocierile bi- și multilaterale, ce au ca scop căutarea comună a soluțiilor (construirea unui „regim de securitate”). Doctrina românească despre securitate Datorită climatului specific României în care s-au desfășurat evenimentele din decembrie 1989, noțiunea		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		de securitate fiind asociată instituției reprezese a regimului comunist prăbușit, s-a evitat utilizarea ei în noul cadru juridic al statului democratic. A fost preferată sintagma siguranță națională, ceva nemaîntâlnit în legislațiile țărilor europene. „Siguranța națională” este definită în art. 1 din Legea 51/1991 privind siguranța națională a României, ca fiind „starea de legalitate, de echilibru și de stabilitate socială, economică și politică necesară existenței și dezvoltării statului național român, ca stat suveran, unitar, independent și indivizibil, menținerii ordinii de drept precum și a climatului de exercitare neîngrădită a drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor potrivit principiilor și normelor democratice statornicite prin Constituție”. În art. 3 din aceeași lege, sunt enumerate (lit. a) faptele și împrejurările de fapt care sunt apreciate ca fiind amenințări la adresa valorilor sociale consacrate prin art.1. Evoluția societății, consolidarea democrației și a instituțiilor statului de drept, respectarea plenară a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor a impus regândirea acestui concept, termenul de „securitate națională” fiind mai cuprinzător și corespunzător necesităților actuale privind definirea și elaborarea strategiei de securitate a României, crearea		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		codului de cooperare și colaborare a instituțiilor abilitate pentru realizarea ei. Doctrina națională a informațiilor pentru securitate 28 definește securitatea națională drept „starea națiunii, a comunităților sociale, a cetățenilor și a statului, fundamentată pe prosperitate economică, legalitate, echilibru și stabilitate socio-politică, exprimată prin ordinea de drept și asigurată prin acțiuni de natură economică, politică, socială, juridică, militară, informațională și de altă natură, în scopul exercitării neîngrădite a drepturilor și libertăților cetățenești, manifestarea deplină a libertății de decizie și de acțiune a statului, a atributelor sale fundamentale și a calității de subiect de drept internațional”. Astfel prezentată, securitatea națională reprezintă condiția fundamentală a existenței națiuni și statului român și are drept componente strategice fundamentale (1) apărarea națională, (2) siguranța națională și (3) ordinea publică. Strategia de securitate este proiectarea acelu sistem ce are drept obiectiv fundamental protecția cetățenilor, garantarea drepturilor și libertăților individuale și colective ale acestora, protejarea și promovarea intereselor naționale în concordanță cu principiile dreptului internațional (integritate teritorială, suveranitate statală). Aceasta se realizează, de regulă, prin resurse și mijloace politice, diplomatice, economice, sociale și		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		militare proprii, dar și prin cooperare cu statele și organisme de securitate din spațiul european, euroatlantic și internațional 29. Strategia de securitate națională este un document care stabilește arhitectura de securitate a unei țări 30. În Strategia de Securitate Națională a României, Sistemul securității naționale se definește prin ansamblul mijloacelor, reglementărilor și instituțiilor statului care au rolul de a realiza, a proteja și a afirma interesele fundamentale ale unei țări 31. După atacul terorist asupra SUA, din 11 septembrie 2001, problema fundamentală care-i preocupă pe analiști este războiul contra terorismului. Este vorba despre un nou tip de război, „atipic”, „asimetric” 32, mult diferit de cele de până acum, care presupune o altă abordare, o altă mentalitate, un alt tip de strategie – globală, multinațională și multidimensională – pentru a i se putea face față. Această strategie trebuie să se bazeze, printre altele pe fermitate, prezență, prevenire și răbdare (strategică). Într-un astfel de nou context politico-militar internațional, important este că factorii responsabili au pornit o laborioasă muncă de regândire a strategiilor de securitate (militare, economice, informatice, sociale și ecologice) prin care își propun să realizeze eliminarea sau protejarea punctelor vulnerabile, cooperarea mai intensă și eficiență pe plan		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		intern și internațional, o activitate bazată mai mult pe latura preventivă decât pe cea reactivă. Noile strategii de securitate implică adaptarea structurilor, instruirea, logistica și procedeele de ducere a acțiunilor militare la noile realități. Se pornește de la ideea că nici o țară nu se mai poate apăra singură, ci numai printr-o largă cooperare la nivel internațional. Amenințarea teroristă fiind globală, strategia de securitate trebuie să fie globală, ceea ce implică cooperare și măsuri la nivel global, dar în același timp este absolut necesar ca fiecare țară să aplice măsurile interne cele mai eficiente de combatere a fenomenului terorist. Prin urmare, toate statele lumii care își regândesc strategiile de securitate conectate la războiul „atipic” au și datoria să-și transforme obligațiile internaționale în legi și să-și croiască instituții interne funcționale 33. Doctrina națională a informațiilor pentru securitate 34 abordează însă două noțiuni privind sistemul de securitate, care la prima vedere pot pare identice, dar la o analiză atentă rezultă contrariul, în speță: (1) Sistemul național de securitate și (2) Sistemul securității naționale. Sistemul național de securitate este definit de ansamblul organelor legislative, executive și judecătorești, a instituțiilor, organismelor economice, organizațiilor neguvernamentale și cetățenilor care,		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		potrivit legii ori liber consimțit, își asumă obligații sau manifestă preocupări și inițiative civice în legătură cu realizarea, protejarea ori afirmarea valorilor și intereselor de securitate. În același context, Sistemul securității naționale reprezintă ansamblul autorităților publice cu statut autonom, precum și alte instituții investite legal să desfășoare activități de informații, contrainformații și de securitate. Acest sistem este compus din: (1) serviciile de informații interne, externe și militare (Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Direcția Generală de Informații a Apărării), (2) serviciile de securitate (Serviciul de Protecție și Pază, Serviciul de Telecomunicații Speciale) și (3) structuri departamentale de informații și protecție (Direcția Generală de Informații și Protecție Internă din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, precum și Direcția Generală de Protecție și Anticorupție din Ministerul Justiției). Desigur, cele două concepte sunt diferite, dar împreună pun bazele realizării securității României. Acesta a fost și mesajul sau, altfel spus, rugămintea Serviciului Român de Informații în cadrul seminarului organizat la Predeal, în perioada 24 - 26.09.2004, cu tema Doctrina națională a informațiilor pentru securitate și Societatea civilă, în sensul că toți trebuie să ne aducem contribuția pentru apărarea valorilor fundamentale ale țării noastre.		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Universitatea "Lucian Blaga" din Sibiu. Facultatea de Științe Politice, Relații Internaționale și Studii Europene, Suport de curs, https://www.scribd.com/doc/25854820/Politica-Securitatii-Romaniei Cristian Troncotă, Politică Securității României, suport de curs, ULB, Sibiu, 2009-2010	2009	Pagini 60-70. Unul dintre cei mai relevanți indicatori asupra gradului de democratizare a unei societăți îl constituie existența unui control real asupra serviciilor secrete de informații. Eficiența unor asemenea instituții este condiționată, în mare măsură, de instituirea unui cadru riguros determinat care să permită controlul societății civile asupra activității informative pentru apărarea siguranței naționale. Suspiciunile privind echidistanța serviciilor de informații se regăsesc în toate statele în care au fost răsturnate regimurile totalitare și s-au creat instituții democratice, unde deprinderile de lucru cu serviciile secrete se capătă mai greu. Ceea ce nu înseamnă că în societățile cu un îndelungat exercițiu al democrației, schimbările în anumite funcții nu pun permanente probleme de adaptare în ceea ce privește relațiile serviciilor de informații cu factorii de putere. În orice stat, fie el democratic sau totalitar, serviciile secrete de informații rămân avatari ale răului etern, dar necesar, diferența fiind că unele pot și sunt controlate prin pârgii democratice, în vreme ce altele se supun și sunt controlate doar de putere. În legătură cu comunitatea informativă a României, se poate spune că, cu excepția Serviciului Român de Informații și a Serviciului de Informații Externe - care sunt supuse controlului parlamentar - asupra celorlalte servicii și structuri departamentale specializate, societatea civilă nu cunoaște modalitățile de control. Mai	2701	Fără citare sursă. Copiere inclusiv cu referințele bibliografice

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		mult, bugetele lor, în afara Serviciului Român de Informații și a Serviciului de Telecomunicații Speciale, nu se cunosc nici măcar cu aproximație 40. Iată de ce societatea civilă este îndeobște mai mult sau mai puțin reticentă și suspicioasă - în funcție de o sumă de factori - în ceea ce privește activitatea serviciilor secrete de informații cu atribuții în domeniul apărării siguranței naționale. Libertatea individuală, ca bun de preț al democrației, se simte - într-o măsură mai mare sau mai mică - amenințată de autoritate, de organismele statale, în general și de ceea ce este secret și lipsit de transparență, în special. Secretul fiind rațiunea de a fi a serviciilor speciale de informații, este firesc ca activitatea acestora să suscite, mai ales în actualul context social, economic, politic și militar al unor transformări de esență, cerințe justificate în ceea ce privește asigurarea unor certe garanții că, creditul - cel mai adesea în alb - ce le este acordat acestor servicii nu este utilizat împotriva drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a pluralismului politic, a demnității umane și democrației. Efortul de a ține sub control sistematic activitatea de informații este de dată relativ recentă. Până la începutul anilor '80, circa 12 democrații occidentale au asigurat într-o oarecare măsură desfășurarea unei supravegheri independente a comunităților lor informative, cel mai adesea prin legi organice. Situații, în cele mai multe cazuri paralele sau chiar identice, au determinat dezvoltarea unei supravegheri a activității informative de o mai mare amploare în Statele Unite ale Americii și în		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		unele țări occidentale. Deteriorarea consensului anterior privind politica externă și acuzațiile la adresa abuzurilor comise de agențiile de informații au sporit necesitatea exercitării unei supravegheri de o mai mare amploare în multe țări din vestul Europei. În același timp, însă, această tendință s-a restrâns pe parcurs, datorită îngrijorării crescânde privind căreia supravegherea excesivă ar putea duce la periclitarea eficienței activităților informative. Țările care au mecanisme de exercitare a supravegherii activității informative se împart în două categorii: prima grupează țările care dispun de structuri de supraveghere independente, cu statut legal, în afara executivului sau cabinetului ministerial; a doua include țările care au stabilit reglementări de supraveghere mai puțin oficiale, limitate la exercitarea controlului de către cabinetul ministerial sau reunite la nivelul unei comisii parlamentare mai largi. O trecere în revistă, chiar fugitivă, a sistemelor de supraveghere existente pune în evidență deosebiri semnificative în ceea ce privește bazele controlului. Aceste deosebiri sunt evidente atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ, în legătură cu numărul mecanismelor de supraveghere și control, sfera lor de competență și accentul pus asupra operațiunilor informative interne sau externe. Mecanismele de supraveghere și control stabilite în țările anglofone au un puternic temel juridic, reflectând probabil tradiționalismul și conservatorismul britanic. În schimb, țări ca Germania și Italia, cu o experiență		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		aparte în dimensiunea represivă a poliției, au pus accent deosebit pe aspectele de strictă legalitate ale supravegherii și controlului, posibil pentru a putea preveni dobândirea pe viitor de puteri nejustificate de către serviciile de securitate. Extinderea mecanismelor de supraveghere și control pare a constitui în prezent o tendință în continuă dezvoltare. În anii următori, scopurile și prioritățile activităților informative vor face, foarte probabil, obiectul unei redefiniri ample. 1.5.2. Premisele controlului în ultimele decenii s-au înregistrat două orientări distincte și uneori contradictorii între factorii de decizie însărcinați cu controlul activității serviciilor secrete de informații. Cei preocupați în primul rând de înțelepciunea, legalitatea și corectitudinea acțiunilor guvernamentale s-au pronunțat în favoarea unui control mai deschis și mai penetrant al operațiunilor, din dorința de a avea certitudinea că acestea se desfășoară conform normelor convenite. Cei preocupați însă mai mult de menținerea unui puternic potențial informativ au susținut că o supraveghere excesivă ar putea pune în pericol eficiența serviciilor de informații în ceea ce privește aportul lor la menținerea securității naționale. Rezultatul a fost o dezbatere îndelungată privind disputarea întărității celor două aspecte: securitatea națională și responsabilitatea publică. Această controversă a fost o caracteristică importantă a dialogului politic, atât în SUA, cât și în alte țări occidentale importante. În		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		majoritatea cazurilor, problema s-a rezolvat printr-un compromis care să asigure măsuri sporite de exercitare a supravegherii de către oficialități anume desemnate, în schimbul garanțiilor de protejare a securității operațiunilor Oricum, experiența istorică a serviciilor secrete de informații din ultimii 20 de ani demonstrează că uneori poate exista un control formal, superficial și inadecvat structurat. O asemenea situație este, într-un anumit sens, mai periculoasă decât atunci când nu există un asemenea mecanism. În spatele unei forme iluzorii de control se pot produce unele abuzuri tocmai datorită existenței unei „umbrele protectoare”. De aici rezultă necesitatea ca societatea civilă să fie foarte vigilentă, atât la modul în care sunt structurate instituțiile de control asupra serviciilor secrete de informații, cât și asupra eficienței controlului. În ce măsură are acces o comisie parlamentară la informațiile deținute de serviciile de informații? De ce natură este controlul exercitat de comisiile parlamentare: legislativ, politic, bugetar sau legat de personalul din aceste servicii? Ce mijloace are la dispoziție o comisie parlamentară pentru a efectua investigații legate de serviciile de informații și ce efecte produc aceste investigații? Au comisiile parlamentare vreun rol în protejarea indivizilor împotriva abuzurilor comise de serviciile de informații? Acestea sunt doar câteva din întrebările care s-au pus la Conferința de la Varșovia, din perioada 30 iunie - 2 iulie 1995, care a reunit reprezentanți ai serviciilor de informații, ai parlamentelor și ai organizațiilor		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		neguvernamentale din 21 de țări și care a avut ca principală temă de dezbateră Serviciile de informații în societatea civilă: supraveghere și răspundere 41. La astfel de întrebări și probleme s-au formulat și exprimat răspunsuri diferite. În esență s-a impus opinia potrivit căreia problema monitorizării activității serviciilor de informații trebuie să se facă sub dublu aspect: cel al prevederilor legale și cel al practicii curente. Pe de altă parte, a rezultat că în toate țările, inclusiv în cele cu un sistem democratic bine consolidat, serviciile de informații se străduiesc să evite atât controlul din partea societății civile, cât și deschiderea spre public. Totul depinde de legislația existentă în fiecare țară. În ceea ce privește rolul organizațiilor neguvernamentale și al presei în privința răspunderii pe care serviciile de informații trebuie să și-o asume pentru activitățile desfășurate, acesta s-a dovedit a fi destul de redus, atât în țările din centrul, cât și din estul Europei. 1.5.3. Obiectivele controlului Serviciile de informații nu pot fi asimilate, în ce privește controlul, regulilor generale aplicabile executivului. În unele privințe cerințele pot fi mai exigente, după cum în altele este obligatorie o procedură specială, determinată de necesitatea protecției anumitor informații de siguranță națională. Din analiza reglementărilor existente pe plan internațional rezultă că obiectivul principal al comitetelor speciale pentru servicii de informații constă în realizarea efortului necesar pentru ca structurile informative să furnizeze informații documentate și la timp executivului și legislativului		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		pentru ca acestea să poată lua deciziile cele mai adecvate referitoare la securitatea și interesele vitale ale națiunii. Un alt obiectiv al controlului parlamentar, nu mai puțin important, este acela de a se asigura supravegherea de către legislativ a activității serviciilor de informații, pentru a se asigura conformitatea acestora cu Constituția și legile țării. Demn de reținut este faptul că obiectivul controlului nu îl constituie informațiile sau documentele operative, ci propunerile legislative, mesajele, petițiile, memoriile și alte materiale referitoare la activitatea structurilor comunității informative, existând și din acest punct de vedere excepții rigurose reglementate. În practica parlamentară din țările democratice există și regula ca rapoartele asupra activității de informații să fie întocmite de comisiile însărcinate cu controlul, iar în legătură cu anumite probleme de natură specială, raportul este prezentat de șeful statului. Ca regulă generală, însă, serviciile de informații prezintă anual o trecere în revistă asupra problemelor principale ale activității lor, rapoartele având, după caz, și variante destinate informării publice. Interesante sunt și regulile de alcătuire a comitetelor parlamentare pentru informații, astfel încât acestea să fie operaționale în privința deciziilor și, în același timp, să asigure proporția coloraturilor politice reprezentate în Parlament. Reglementarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații Fiind o instituție complet nouă, organizată și concepută		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		pe baza unor principii moderne, Serviciul Român de Informații desfășoară activitatea informativă de realizare a siguranței naționale sub un strict control parlamentar. Acest aspect rezultă din cadrul legal, funcțiile și mijloacele de realizare a controlului parlamentar. Baza juridică a controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații este de natură constituțională. Astfel, art. 62, al. 2 din Constituția României stabilește: „Camerale se întrunesc în ședință comună pentru (. . .) g) numirea, la propunerea Președintelui României, a directorului Serviciului Român de Informații și exercitarea controlului asupra activității acestui serviciu (. . .) ”. Potrivit art. 8, al.1 din Legea 51/1991 privind siguranța națională a României, organele de stat care desfășoară activitate de informații pentru realizarea siguranței naționale sunt: Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe și Serviciul de Protecție și Pază. Activitatea acestora este controlată de către Parlament. Precizări importante sunt prevăzute în Legea privind organizarea și funcționarea SRI, care menționează, printre altele, că: Anual, sau când Parlamentul hotărăște, directorul Serviciului Român de Informații prezintă acestuia rapoarte referitoare la îndeplinirea atribuțiilor ce revin Serviciului Român de Informații, potrivit legii. În vederea exercitării controlului concret și permanent se constituie o comisie comună a celor două Camere. Organizarea, funcționarea și modalitățile de exercitare a controlului se stabilesc prin hotărâre adoptată de Parlament 42.		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		În baza acestor dispoziții legale, Parlamentul României a adoptat Hotărârea nr. 30 din 16 iunie 1993 privind organizarea și funcționarea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații. 1.5.4. Funcțiile controlului parlamentar - Verifică dacă, în exercitarea atribuțiilor ce revin Serviciului Român de Informații în domeniul siguranței naționale, sunt respectate prevederile Constituției și ale celorlalte acte normative; - Examinează cazurile în care s-au semnalat încălcări ale prevederilor constituționale și ale altor dispoziții legale în activitatea Serviciului Român de Informații și se pronunță asupra măsurilor ce se impun pentru restabilirea legalității; - Analizează și cercetează, la cererea oricăreia din comisiile permanente pentru apărare, ordine publică și siguranță națională ale celor două Camere, sesizările cetățenilor care se consideră lezați în drepturile și libertățile lor prin folosirea mijloacelor de obținere a informațiilor privind siguranța națională; - Examinează și soluționează celelalte plângeri și sesizări ce-i sunt adresate în legătură cu încălcarea legii de către Serviciul Român de Informații; - Audiază persoana propusă de Președintele României pentru funcția de director al Serviciului Român de Informații, în legătură cu care prezintă un raport în fața celor două camere ale Parlamentului; - Examinează rapoartele prezentate Parlamentului,		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		potrivit legii, de către directorul Serviciului Român de Informații și întocmește un raport propriu asupra acestora, pe care îl înaintează Birourilor permanente ale celor două Camere; - Examinează proiectele de buget pentru Serviciul Român de Informații și prezintă comisilor parlamentare de specialitate observațiile și propunerile sale cu privire la alocațiile bugetare; - Controlează modul de utilizare a fondurilor bănești destinate prin bugetul de stat, precum și constituirea și folosirea mijloacelor extrabugetare pentru Serviciul Român de Informații; - Verifică modul de respectare a dispozițiilor legale privind funcționarea regiei autonome, societăților comerciale de producție, instituțiilor sanitare și asociațiilor cu caracter cultural-sportiv din cadrul Serviciului Român de Informații. Mijloacele de realizare a controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații constau în solicitarea de rapoarte, informări și explicații scrise, de date și informații privind siguranța națională. De asemenea, comisia poate audia persoane în legătură cu problemele autorizate. În ceea ce privește obligațiile Serviciului Român de Informații pentru realizarea controlului parlamentar asupra activității sale, ele constau în: - să pună la dispoziția Comisiei în timp util, rapoartele, explicațiile, documentele, datele și informațiile solicitate; - să permită audierea persoanelor indicate de Comisie (atât a militarilor, cât și a civililor care sunt angajați ai		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		instituției). De la aceste obligații fac excepție acțiunile informative aflate în curs de executare, alte activități operative privind siguranța națională, apreciate ca atare de Comisia de control parlamentar, la recomandarea Biroului Executiv al Consiliului Director al Serviciului Român de Informații, precum și mijloacele și metodele concrete folosite în munca de informații, în măsura în care nu contravin Constituției și legilor în vigoare. Garanțiile de protecție a secretului activității de informații privind apărarea siguranței naționale în cadrul Comisiei de control parlamentar sunt asigurate de următoarele prevederi rezultate din legislația în vigoare: - membrii Comisiei depun jurământ de păstrare a secretului datelor și informațiilor de care iau cunoștință în exercitarea atribuțiilor, inclusiv după încetarea mandatului; - lucrările și actele Comisiei fac parte din categoria secretelor de stat, cu excepția concluziilor cuprinse în rapoartele Comisiei care sunt autorizate de a fi făcute publice de către Birourile permanente ale celor două camere; - membrii Comisiei au obligația să respecte reglementările privind apărarea secretului de stat; - Comisia are un program propriu de prevenire a scurgerii informațiilor; - lucrările Parlamentului în care se dezbate probleme din competența Comisiei pot fi declarate secrete, cu votul majorității deputaților și parlamentarilor prezenți; - Comisia juridică de disciplină și imunități a Camerei		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		Deputaților și Comisia juridică de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului sunt abilitate să cerceteze cazurile de încălcare a garanțiilor de protecție a secretului; - documentele Comisiei se păstrează în arhiva proprie a acesteia, cu respectarea nomelor legale privind apărarea secretului de stat; - specialiștii în domeniu sau angajații autorităților publice de profil folosiți de Comisie au obligația protejării datelor și informațiilor de care iau cunoștință; - la sfârșitul legislaturii, documentele Comisiei, inventariate și sigilate, se predau Comisiei desemnate de noul Parlament. Nerespectarea acestor obligații poate atrage, potrivit Regulamentului celor două Camere, ridicarea imunității parlamentare în vederea aplicării sancțiunilor prevăzute de lege. În concordanță cu aceste acte normative, art. 4 din Regulamentul de funcționare al Serviciului Român de Informații prevede: (1) Activitatea Serviciului Român de Informații este supusă controlului parlamentar, în condițiile legii. (2) În vederea exercitării controlului parlamentar asupra activității sale, în raporturile cu Comisia comună permanentă a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații, Serviciul are următoarele obligații: a) să prezinte Comisiei, spre examinare, rapoartele ce umează a fi prezentate Parlamentului de către		

RBL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
De la cultura de securitate la cultura de intelligence, https://andreivocila.wordpress.com/2010/10/06/de-la-cultura-de-securitate-la-cultura-de-intelligence/	6 octombrie 2010	directorul Serviciului, potrivit legii; b) să prezinte, la solicitarea Comisiei, în condițiile și cu excepțiile prevăzute de lege, rapoarte, informări, explicații scrise, documente, date, informații, referitoare la activitatea sa; c) să asigure prezentarea în fața Comisiei, la cererea acesteia, a persoanelor nominalizate pentru audiere; d) să pună la dispoziția Comisiei, spre examinare, documentele și datele necesare, în condițiile legii, pentru semnalarea cazurilor în care s-au semnalat încălcări ale prevederilor constituționale ori ale altor dispoziții legale; e) să trimită, spre examinare, proiectele de buget ale Serviciului și, la solicitare, să prezinte date privind modul de utilizare a fondurilor bănești destinate prin bugetul de stat și despre modul de constituire și folosire a mijloacelor extrabugetare. (3) Datele și informațiile, relațiile, audierile, rapoartele sau informațiile necesare Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații, se pun la dispoziția acesteia numai de către directorul Serviciului, sau cu aprobarea acestuia, la solicitarea președintelui Comisiei. Pagini 71-80. Dezvoltarea unei culturi de securitate, în măsură să faciliteze comunicarea la nivel organizațional, are obiective și scopuri precise privind clarificarea și dezvoltarea conceptuală a domeniului, deoarece lipsa	2109	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		de precizie și de claritate în termeni a condus la manipularea conceptelor de către grupuri sau persoane ale căror interese nu au concis cu cele ale națiunii. Definirea fără echivoc a elementelor care constituie condiția de securitate națională a țării determină reducerea marjei de utilizare a acestora în alte scopuri, implicând, totodată, răspândirea temelor și a subiectelor care să faciliteze înțelegerea naturii și a scopului serviciilor de informații, contrainformații și securitate. Doctrina națională a informațiilor pentru securitate vizează, printre altele, „instituirea terminologiei unitare care să asigure compatibilitatea structurilor de informații naționale cu cele ale aliaților și dezvoltarea unei culturi de securitate în măsură să faciliteze comunicarea la nivelul securității naționale, cu celelalte autorități și instituții publice, inclusiv cu societatea civilă, precum și cu structurile de informații partenere”. Se impune folosirea aceluiași limbaj conceptual pentru facilitarea înțelegerii adecvate a termenilor utilizați. Strategiei referitoare la cultura de securitate în domeniul militar i se pot asocia următoarele obiective pe termen scurt și mediu: - promovarea, în societatea civilă, a specificului, legitimității, legalității și importanței publice a activităților de siguranță națională; - identificarea intereselor, a spațiilor comune de analiză		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		și dezvoltarea unor proiecte de consultare, dialog sau dezbateri cu mediul instituțional public și cu organizații neguvernamentale interesate de domeniul siguranței naționale; - transferul mesajului instituțional și promovarea activităților dedicate culturii de securitate în sfera legislativului, a executivului și a societății civile; - organizarea de evenimente instituționale care să valorifice preocupările pentru implementarea problemelor legate de securitate, precum și a documentelor - participarea la seminarii, dezbateri, mese rotunde, conferințe cu reprezentare națională și internațională; - încurajarea participării experților din structurile de specialitate la cursuri de specializare oferite de organizațiile neguvernamentale cu preocupări în domeniul de activitate relațională cu siguranța națională (prevenirea conflictelor, avertizare timpurie, management de proiect, prezentare instituțională, tehnici de prezentare: comunicare, imagine, relații publice, drepturile omului). Cultura de securitate influențează întregul personal al mediului militar, chiar dacă nu întotdeauna personalul militar este conștient de aceasta, deoarece ea le determină întregul comportament. Însă, impactul culturii de securitate asupra organizației militare depinde de		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		modul în care aceasta sprijină înfăptuirea obiectivelor, de aria de penetrare în rândul organizației militare, dar și de gradul de însușire și de acceptare de către membrii acesteia. Deocamdată nu există o metodă eficientă de cuantificare a culturii de securitate, dar se pot face aprecieri prin evaluarea nivelului următorilor indicatori: - inițiativa individuală – gradul de responsabilitate și libertatea indivizilor; - toleranța dată de risc – gradul de încurajare a angajaților instituției, de asumare a riscului, de a fi inovativi și ofensivi; - direcția – măsura în care obiectivele stabilite sunt clare, - integrarea – gradul de încurajare a acțiunilor coordonate; - sprijinul managementului – măsura în care managerii asigură sprijinul subordonaților și comunicarea clară cu aceștia; - controlul – gradul utilizării regulilor și reglementărilor în supravegherea directă a angajaților; - identitatea – gradul de identificare a angajaților cu organizația; - sistemul de recompense – gradul în care acestea se bazează pe performanțele obținute de angajați; - toleranța conflictului – gradul de încurajare a		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		angajaților pentru rezolvarea conflictelor; - procedee de comunicare – gradul de restricționare a comunicațiilor la anumite niveluri. Fiecare organizație își poate alege gradele de comunicare, opțiunea bazându-se, printre altele, pe „capacitatea lor informativă”. După Daft și Lengel, capacitatea informativă de care dispune un sistem de comunicare se referă la „măsura în care acel sistem determină personalul unei organizații, într-un interval de timp oarecare, să accepte o schimbare de concepție”. Percepțiile și judecățile participanților constituie obiectul unei informări reciproce care creează cadrul referențial al unei viziuni colective. Cele mai bogate sisteme în această accepțiune sunt face-to-face media, în special consfătuirile profesionale sau ședințele de lucru. Cu toate acestea, sunt larg folosite și seminariile, simpozioanele, sesiunile de comunicări, dezbaterile, consultările, mesele rotunde, reuniunile de lucru, conferințele, conferințele, competițiile. Dintre instrumentele de comunicare folosite în cadrul culturii de securitate pot fi amintite următoarele: propriile publicații, articolele de promovare în publicații de specialitate, expunerile, prezentările tematiche, pliantele, broșurile, studiile, cercetările. Pe lângă structură, procedee specifice și instrumente, comunicarea depinde și de un anumit climat. Potrivit lui Haney, o organizație din ziua		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		de azi necesită o performanță de ordin comunicativ la un nivel de comunicare fără precedent. În acest sens, principala solicitare la care este supusă organizația militară este de a asigura, într-o măsură din ce în ce mai mare, un climat organizatoric corespunzător necesităților cărora trebuie să le facă față membrii acesteia. Din cercetările efectuate rezultă faptul că în organizația militară domnește un climat defensiv, care poate reprezenta un obstacol în procesul de dezvoltare a culturii de securitate, dar care poate asigura conducerea unitară. Misiunea liderului militar este de a impune colaboratorilor un stil de comunicare, în funcție de modul în care aceștia reacționează la două condiții: recunoașterea propriei subiectivități și asumarea poziției sale administrative. Se impune o concluzie, aceasta fiind, totodată și o interogare: cultura de securitate se va dezvolta într-o cultură a ierarhiei sau într-o cultură a responsabilizării? Într-o cultură a ierarhiei, oamenii tind să facă ceea ce li se spune, să evite greșelile, să fugă de responsabilitate, să-și „pândească” șeful, să-i blameze pe ceilalți pentru problemele apărute și să aibă sentimentul că se află în competiție cu ceilalți. Pe de altă parte, într-o cultură a responsabilizării, oamenii au tendința să facă ceea ce consideră că trebuie făcut, să își asume riscuri și să învețe din propriile greșeli, să își asume responsabilitatea, să își verifice singuri munca,		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		să învețe când anume nu se aplică regulile, să aibă un sentiment de colaborare cu ceilalți. Cultura de securitate are și o componentă educațională. Educația de securitate trebuie să țină seama de informația care îi este necesară organizației. După David și Olson, ar exista patru strategii pentru a determina necesarul informațional, și anume: chestionarea directă; analiza sistemului informațional preexistent; analiza organizației, în ansamblu, și experimentarea unui nou sistem sau prototip informațional. Primele două strategii sunt, oarecum, de factură subiectivă, cea de-a treia este mai degrabă normată, iar ultima reprezintă o combinație subiectiv-normativă. Rezultatul este un sistem informațional simplu și suplă, adecvat noilor condiții la care organizația trebuie să se adapteze. Se poate conchide că experimentarea unui prototip informațional corespunde unor organizații care operează în situații complexe, dacă nu chiar incerte. În schimb, în organizațiile lipsite de complexitate, chestionarea personalului poate fi suficientă. Între cele două strategii extreme există o multitudine de combinații strategice, opțiunea pentru una sau alta dintre acestea depinzând de experiența și inteligența celui care elaborează sistemul informațional. Nu trebuie să uităm și sursele deschise, care pot oferi informații și pot conduce la		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		îmbogățirea experienței în acest domeniu. 2.1.1. Tendințe în evoluția culturii de securitate Evoluția culturii de securitate, a cărei importanță se accentuează, este marcată de două tendințe contradictorii: pe de o parte, menținerea culturii care a adus performanțe și, pe de altă parte, schimbarea acesteia ca urmare a modificărilor rapide apărute în mediul în care acționează organizația militară. Tendința de menținere a valorilor și a concepției de bază este justificată de impactul pozitiv pe care îl are asupra rezultatelor activității organizației. Pentru echipa de conducere, problema esențială o constituie extinderea influenței pe care o are, prin selecția de noi membri care se potrivesc organizației și înlăturarea celor care nu acceptă preceptele acesteia, precum și instruirea și motivarea corespunzătoare a personalului. Tendința de schimbare a culturii de securitate este firească în societatea contemporană, întrucât climatul creator și adâncimea gradului de socializare, ca urmare a progresului tehnico-științific, impune noi valori și prezumții. Drept rezultat, păstrarea, timp îndelungat, a unor concepții, credințe, norme care au avut un efect benefic poate să se transforme în frâne ale dezvoltării, în prejudecăți și în rigidități. Într-un mediu puternic concurențial, rezistența la schimbare transformă un cadru benefic într-unul defavorabil, iar cultura pozitivă		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		întruna negativă. Deși modificarea culturii de securitate este, în general, greu de suportat pentru membrii unei organizații, ea este necesară și posibilă pentru supraviețuirea și dezvoltarea acesteia, deoarece numai o cultură durabilă, dar flexibilă îi asigură competitivitatea și tinerețea. 2.1.2. Elementele principale ale unei culturi de securitate. Efectele globalizării au început să se resimtă. Economia mondială după o perioadă apreciabilă de reflux, s-a revigorat. Fluxurile de bunuri și de investiții, dezvoltarea tehnologică și progresul democrației au adus mai multă libertate și prosperitate oamenilor. În acest context, amenințările transnaționale (terorismul, migrația și traficul de droguri și materiale strategice, crima organizată), profitând de permeabilitatea frontierelor, au avut mai multe șanse de a se propaga la scară planetară. Lupta împotriva lor a devenit o nouă și originală componentă a globalizării. În acest context, apărarea statelor împotriva riscurilor, pericolelor și amenințărilor trebuie să se realizeze atât în mod tradițional, prin politici și strategii individuale, cât și prin forme colective de acțiune, adaptate permanent la caracteristicile mediului de securitate în derulare. Principali factori de risc în noul mediu internațional pot fi generați, în principal, de posibile evoluții negative în plan subregional în domeniul democratizării, al		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		proliferării armelor de distrugere în masă, a armamentelor și mijloacelor letale neconvenționale, al dezvoltării fenomenului terorist, a crimei organizate transfrontaliere, a traficului ilegal, a migrației clandestine și a unor fluxuri masive de refugiați, acțiuni de incitare la intoleranță, extremism și separatism, limitarea accesului pentru unele state la resurse și oportunități regionale, importante pentru realizarea intereselor lor naționale. La adresa securității regionale și globale pot acționa și riscuri asimetrice neconvenționale, care pot fi generate de terorism politic și internațional, sub toate formele sale (nuclear, chimic, biologic și informatic), de acțiuni imagologice destinate în mod premeditat afectării imaginii țării noastre în plan extern, precum și de provocarea deliberată de acțiuni care pot declanșa catastrofe ecologice. În afara factorilor de risc, securitatea poate fi afectată și de vulnerabilități interne, care pot îmbrăca diferite forme. Principalele vulnerabilități pot fi: insuficiența resurselor alocate instituțiilor de siguranță și apărare publică, adâncirea inechităților sociale, proliferarea economiei subterane și accentuarea corupției, criminalitatea economică, perturbarea ordinii publice, posibilitatea producerii unor dezastre ecologice, catastrofe naturale, menținerea la un nivel scăzut a infrastructurii informaționale și emigrarea, care poate lua proporții de masă în cazul		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		existenței unor fenomene și procese socioeconomice scăpate de sub control. Un exemplu de comunicare pe teme de siguranță națională, având drept beneficiar societatea civilă, îl constituie campania publică inițiată în domeniul antiterorismului în România. Campania, presupune o planificare riguroasă și complexă a conținutului mesajelor, a țintelor pe care aceste mesaje urmează să le atingă și mizează pe latura preventivă a fenomenului având drept scop direct sensibilizarea și familiarizarea membrilor societății cu indicatori ai unor potențiale amenințări teroriste, în același timp vizându-se și completarea culturii de securitate a indivizilor. Campania își propune să angreneze indivizii în detectarea timpurie și prevenirea săvârșirii de acte teroriste pe teritoriul României. În acest sens, sunt prezentate câteva indicii care ar putea contura ideea efectuării unor acțiuni în scopul planificării și executării unor acte teroriste. Persoanele care observă unul sau mai multe dintre aceste acțiuni sunt rugate să telefoneze la un anumit număr pentru a semnaliza elementele de interes. Mesajul campaniei publice demarate este următorul: „Implică-te pentru siguranța tuturor”. Cum poți fi de folos? Dacă observi amănunte, telefonează: - persoane care manifestă interes pentru procurarea de substanțe care ar putea fi folosite în scopuri teroriste;		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		- persoane care confecționează, dețin, transportă sau manipulează ilegal armament, muniții, substanțe care ar putea fi folosite în scopuri teroriste; - prezența repetată sau prelungită a unor persoane neautorizate în zona unor obiective care ar putea constitui ținte ale unor atacuri teroriste (misiuni diplomatice străine, sedii ale unor instituții internaționale etc.); - interesul nejustificat al unor persoane pentru studierea sau obținerea de date importante referitoare la obiective importante; - tendința unor persoane de a fotografia sau filma obiective importante sau aglomerate; - staționarea îndelungată și nejustificată a unor autoturisme în apropierea unor zone de importanță deosebită, misiuni diplomatice sau alte locații în care prezența populației este numeroasă. În prezent se remarcă accentul tot mai puternic centrat pe individ, ca și membru al societății, fie ea națională, zonală sau internațională. Fenomenul globalizării aduce tot mai des în discuție probleme a căror soluționare face trimitere la aspecte legate de sfera umană a vieții(...) În cadrul acestui tip de cultură sunt incluse elemente legate de mediul de securitate existent, riscuri în plan intern și extern și modalități de acțiune pentru prevenirea/contracurarea acestora. În acest context,		

NESECRET

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		concluzionăm că această cultură de securitate este imperios necesară și este, în același timp, un indicator al unei societăți sănătoase, prospere și nu în ultimul rând funcționale. Având cel mai mult de profitat din urma existenței unei culturi de securitate solide, statul trebuie să se implice în mod constant prin intermediul instituțiilor sale în informarea societății asupra aspectelor relevante și în consolidarea permanentă a acestui tip de cultură.		
Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu, Facultatea de științe politice, relații internaționale și studii de securitate, Prof. univ. dr. Cristian Troncotă, Studii de securitate, https://documents.tips/documents/studii-de-securitate-55c090b3dba74.html	2008	Pagini 80-84. 2.1.3. Funcțiile securității Cunoașterea, prevenirea și înlăturarea (contracurarea) reprezintă, în esență, cele trei funcții majore ale securității. Cunoașterea amenințărilor, ca funcție, presupune obținerea și deținerea de date și informații cât mai precise și în detaliu despre anumite preocupări sau orice fel de planuri și acțiuni pregătite, organizate sau desfășurate ce pot pune în pericol securitatea. Această funcție reprezintă și o principală modalitate, sine qua non, de realizare a securității naționale, prin care se asigură aflarea planurilor și a obiectivelor strategice, operative sau tactice ale serviciilor de spionaj străine, ale organizațiilor, grupărilor sau persoanelor din țară ori din străinătate îndreptate contra intereselor naționale, regionale, globale. Acțiunile prin care se urmărește lezarea intereselor României pot fi directe (prin obiective ce vizează nemijlocit valorile pe care le apără sistemul legislativ) sau indirecte (prin urmărirea sistematică a unor scopuri de natură a leza valorile	841	Fără citare sursă

CONFORM CU ORIGINALUL

[Signature]

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		statalnațională și/sau universale). Fără cunoașterea amenințărilor interne și externe, concertate sau nu, a provenienței și a protagoniștilor, nu se poate elabora și urmări o strategie a apărării și, mai ales, nu se poate ajunge la prevenirea și înlăturarea lor cu minimum de efort material și uman, dar cu eficiență maximă. Cunoașterea, ca funcție a securității, mai semnifică și concentrarea la maximum a inteligențelor, coordonarea și coroborarea a tot ceea ce este valoros în domeniul material și spiritual, direcționarea acestora spre sistemul imunitar al statului. Funcția de cunoaștere a factorilor de risc interni și a vulnerabilităților interne, înseamnă obținerea de date și informații, care pentru un stat cu interese limitate, cum este România, poate juca un rol deosebit de important în realizarea securității naționale. Unii foști ofițeri care au activat în serviciile de informații românești în diverse etape au sesizat acest aspect. În principal, SRI și celelalte servicii și structuri informative departamentale realizează funcția de cunoaștere, urmând ca prevenirea și înlăturarea să fie realizate de alte organe de stat abilitate, în conformitate cu competențele conferite de lege. Funcția de cunoaștere implică, pe lângă produsul de intelligence, adică sinteza și analiza fenomenelor ce pot aduce atingere intereselor de securitate, și estimările cu valoare de prognoză, atât de utile decidenților politici și militari în această eră a globalizării. Prevenirea, este cea de a doua funcție a securității. Ea implică preîntâmpinarea, adică împiedicarea producerii sau continuării unor activități, fapte, evenimente ce pot leza interesele și valorile		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate (fără citare și nemenționate în bibliografie)	Nr. cuvinte	Observații
		fundamentale ale statului. Istoria militară demonstrează că „este mai ușor să previi ocupația inamică decât să alungi invadatorul”. La fel pot fi percepute lucrurile și pe frontul secret. Prin această funcție se atrage atenția, se analizează, se informează în prealabil, cu privire la orice fapte, fenomene, activități ori evenimente ce constituie sau pot constitui pericole ori riscuri la adresa securității. Prevenirea constituie, de asemenea, forma principală de realizare a securității naționale. Ea constă în preîntâmpinarea amenințărilor sau a materializării lor, prin acțiuni politice, economice, juridice, culturale, administrative, educative, lezarea efectivă a valorilor naționale. Concret, măsurile de prevenire a amenințărilor la adresa securității naționale nu se realizează în mod nemijlocit de către serviciile și structurile comunității informative a statului, ci de către organele de stat competente, cărora le sunt puse la dispoziție datele necesare în acest sens (organele legislative, executive sau juridice). Pe baza acestor date pot fi inițiate măsuri concrete de preîntâmpinare a unor astfel de acțiuni și fenomene reglementare a unor aspecte specifice reorganizarea unor activități trimiterea în judecată și condamnarea persoanelor vinovate de săvârșirea faptelor penale etc. Unele măsuri de prevenire pot fi întreprinse în mod direct și de către serviciile de informații, dar în legătură nemijlocită cu profilul activității, folosind mijloacele și metodele informative și tehnico-operative de siguranță pentru autoapărarea împotriva acțiunilor serviciilor de spionaj ori a pericolelor teroriste. De asemenea,		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		neacordarea ori retragerea avizului de acces la date, informații sau activități cu caracter secret se realizează în mod direct de către serviciile și structurile informative ale statului. Prevenirea include deopotrivă și activitatea de elaborare și perfecționare a actelor normative ce se referă la apărarea securității naționale, inclusiv a ordinelor ce reglementează activitatea diferitelor structuri informative și servicii de informații specializate în domeniu.....Înlăturarea (contracararea) amenințărilor este a treia funcție a securității. Ea vizează cu precădere contracararea, îndepărtarea, anihilarea sau diminuarea efectelor unor acțiuni deja produse sau aflate în diverse faze de desfășurare. Funcția de înlăturare a amenințărilor se realizează în cadrul strict legal, prin respectarea dreptului internațional umanitar în materie de securitate și a legilor interne. Practic, această funcție este îndeplinită de organele administrative sau juridice și de alte organe competente a lua măsuri în sectoarele de activitate respective. Natura sprijinului ce trebuie acordat organelor cu atribuții în domeniul siguranței și securității naționale este circumscrisă competențelor legale ale serviciului solicitant și include, în mod expres, accesul la datele aflate la diverși deținători, din care pot rezulta informații utile realizării unei astări de normalitate, în care cetățenul să fie la adăpost de orice pericol. Organizațiile publice sau private sunt deținătoare a unor surse de informații oficiale, folositoare, a căror valorificare, de către serviciile de informații ale statului este permisă de lege, obligația protecției secretului și		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu, Facultatea de științe politice, relații internaționale și studii de securitate, Prof. univ. dr. Cristian Troncotă, Studii de securitate, https://documents.tips/documents/studii-de-securitate-55c090b3dba74.html	2008	prevenirii prejudicierii intereselor furnizorului, decurgând implicit din mai multe prevederi ale legii. Pagina 84. Securitatea sau insecuritatea domină actualul context al relațiilor internaționale? Este o situație generată de prăbușirea Blocului comunist est-european și a URSS la sfârșitul anilor 80 și începutul anilor 90 sau impactul rezistenței la Noua Ordine Mondială impulsionată și de fenomenele negative ale globalizării? Sunt capabile organismele internaționale (ONU, UE, NATO, OSCE etc.) să facă față noilor provocări, precum crima organizată transfrontalieră, terorismul, proliferarea armelor de distrugere în masă, catastrofele ecologice, pentru a enumera doar câteva dintre marile pericole ce pot arunca umanitatea în haos și anarhie? Mai pot fi eficiente vechile instrumente (sistemul de drept umanitar internațional, serviciile de informații, contrainformații și de securitate) pentru a readuce pacea și prosperitatea popoarelor și națiunilor lumii? Iată doar câteva întrebări ce frământă lumea oamenilor politici, a militarilor, a mediilor universitare și academice, și nu în ultimul rând a protagoniștilor frontului secret. Desigur că fiecare interogație în parte ar putea constitui un domeniu separat de cercetare și meditație. A le trata împreună, înseamnă un efort de sinteză a tot ceea ce este, sau ar trebui să fie, legat de problematica, atât de	182	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Universitatea "Lucian Blaga" din Sibiu. Facultatea de Științe Politice, Relații Internaționale și Studii Europene, Suport de curs, https://www.scribd.com/doc/25854820/Politica-Securitatii-Romaniei	2009	complexă, a securității. Pagini 85-86. Nu se poate spune că ne bucurăm de privilegiul accesibilității la sursele de documentare despre activitatea și problematica actuală a serviciilor de informații, mai ales străine. Cauzele sunt multiple, dar pentru a simplifica lucrurile să amintim doar câteva aspecte. În primul rând, nu există pe plan național preocupări de elaborare a unor tratate fundamentale despre doctrina, știința, arta și istoria serviciilor de informații, în ciuda faptului că tradiția românească, cu precădere din epocile modernă și contemporană, oferă suficiente momente (cu luminile și umbrele lor) pentru a forma o bază de reflecție teoretică și un îndreptar practic. În al doilea rând, nici pe plan internațional nu există o literatură de specialitate riguroasă despre activitatea instituțiilor abilitate de lege cu competențe în domeniul informațiilor, contrainformațiilor și securității. Desigur, cărți cu și despre spioni s-au scris și probabil că se vor mai scrie în cantități impresionante. Numai că această literatură inspirată din activitatea serviciilor de informații, în anumite epoci istorice, are un mare cusur. Fie urmărește propaganda și influența, fie dezinformarea sau idealizarea, comercializarea de tipul capă și spadă și, doar în rare cazuri, transparența, pentru simplul motiv că serviciile de informații desfășoară o activitate secretă. Ca urmare, nici unul nu e dispus să-și dezvăluie „intimitățile”, adică metodele, mijloacele, formele de activitate și principiile care le-au asigurat succesele (dar și insuccesele). Singura lucrare	391	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		elaborată după o metodologie științifică și bazată pe un vast material documentar, publicată în limba română, care poate fi considerată în același timp și o primă încercare de teoretizare a activității secrete de informații este cartea semnată de Alain Dewerpe..... De asemenea, enciclopediile referitoare la activitatea secretă de informații ne oferă pe lângă un vast material bibliografic și o cazuistică variată, date și informații extrem de utile despre metodele și tehnicile folosite în spionaj și contraspijonaj, în diverse epoci istorice, evoluția structurilor serviciilor și agențiilor secrete, precum și o serie de personalități celebre ale frontului secret 52. În ciuda transparenței, aura de mister ce continuă să învăluie activitatea secretă a serviciilor de informații ne obligă să limităm demersul teoretic doar la ceea ce este, trebuie să fie și poate fi cunoscut. Ca bază documentară am utilizat materialele de arhivă declassificate, legile organice, lucrările științifice și memorialistice, enciclopedii, documente oficiale prezentate în cadrul unor reuniuni internaționale și dezbateri parlamentare, puncte de vedere bine argumentate ale mass-media din România și din străinătate.		
Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu, Facultatea de științe politice, relații internaționale și studii de securitate, Prof. univ. dr. Cristian Troncotă, Studii de securitate, https://documents.tips/documents/studii-de-securitate-	2008	Pagini 86-87. În domeniul politicilor și strategiilor de securitate, ori despre organizațiile internaționale cu responsabilități de securitate, situația este diametral opusă, în sensul că există o literatură extrem de bogată ce cu greu mai poate fi cuprinsă. Mai mult, există în literatura de specialitate și evaluări diametral opuse față de un	91	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
55c090b3dba74.html		eveniment de notorietate din mediul de securitate. Diversele percepții și interpretări nu se mulează neapărat pe un model de partizanat politic, ci, de multe ori, spectrul analitic (istoric, sociologic, politicologic, juridic, militar etc.) poate fi ușor sesizat la nuanțe ori argumentări.		
De la cultura de securitate la cultura de intelligence, https://andreivocila.wordpress.com/2010/10/06/de-la-cultura-de-securitate-la-cultura-de-intelligence/	6 octombrie 2010	Pagini 87-90. Statisticile arată că în zorii mileniului 3 s-a diminuat numărul conflictelor între state, dar a crescut cel al conflictelor interetnice și cel al acțiunilor asimetrice. În plus, au existat și există numeroase alte focare de conflict precum lipsa resurselor de apă, state care au pierdut controlul teritoriului național, frontiere între state care nu corespund limitelor etnice sau istorice etc. Nu se poate afirma că lumea de astăzi este o lume mai sigură, o lume în care aproape toate evenimentele sunt îndreptate către realizarea păcii și bunăstării tuturor locuitorilor planetei. Cu toate că amenințările tradiționale s-au redus, ceea ce s-a întâmplat la 11 septembrie 2001 demonstrează că lumea este mult mai instabilă decât s-a putut imagina. Ca membră a NATO și a Uniunii Europene securitatea României devine securitatea NATO și UE și, pe cale de consecință, securitatea NATO și UE devine securitatea României. În epoca globalizării, când permeabilitatea frontierelor este tot mai mare, pe măsură ce se dezvoltă noi tehnologii apar și modalități de utilizare a acestora în	1033	Fără citare sursă, copie integrală

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		scopuri negative. Mai ales după anul 2000, declarațiile oficiale nu corespund întotdeauna cu adevăratele intenții ale statelor. În multe țări, chiar printre cele dezvoltate economic și cu democrații consolidate, puterea oficială nu se suprapune total peste puterea reală. Mari și puternice grupuri de interese, organizații transnaționale exercită de facto conducerea care, de jure, aparține organelor alese prin vot, aparent, democratic. Amplificarea unor amenințări, precum amenințările asimetrice, între care terorismul este cea mai relevantă și cea mai des întâlnită impune luarea unor măsuri preventive. Un stat are nevoie de informații care să-i permită luarea unor decizii bine documentate pentru a se menține și progresa. Activitatea de informații (sau intelligence, cum este tot mai larg adresată în ultima perioadă) este vitală pentru securitatea țării, iar cele prezentate anterior susțin necesitatea existenței unei susținute activități de intelligence. În condițiile în care forțele armate, în accepțiunea clasică, se reduc, rolul activității de informații crește simțitor. Deja există analiști militari care, în condițiile revoluției care are loc în domeniul afacerilor militare apreciază informațiile ca formând a patra categorie de forțe armate alături de cele terestre, aeriene și navale. De altfel, practica o arată, în zonele de conflict se cer și se asigură un număr însemnat de specialiști în informații. Spre o nouă		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		etică a activității de informații. Necesitatea redefinirii activității de informații Noile caracteristici ale vieții social-politice și economice mondiale impun o nouă abordare și în activitatea de informații, abordare care să permită eliminarea neajunsurilor politice și profesionale care au influențat-o negativ. Vorbim de necesitatea unei schimbări, de parcurgerea unui drum spre o nouă etică a activității de informații pentru a face față rigorilor lumii moderne în care trăim. O entitate de informații servește o anumită entitate de decizie. Pentru îndeplinirea sarcinilor, entitatea de informații, indiferent de denumirea sa, culege date în vederea obținerii informațiilor necesare factorilor de decizie 53. Deci entitatea de informații trebuie se ocupe de un anumit domeniu, ceea ce presupune cunoaștere. Pentru a cunoaște sunt necesare anumite acțiuni, iar în vederea acțiunii este necesară o anumită organizare. Din această descriere reiese că activitatea de informații, în sens foarte larg, presupune cunoaștere (ce, pentru cine, pentru ce), acțiune (cum) și organizare (cine). Deși se pot analiza și separat, cele trei componente sunt într-o strânsă interdependență. Din acest considerent, abordarea integratoare a activității de informații, în vederea optimizării, este esențială. Pornind de la definirea activității de informații într-un sens mai larg, ca având la		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		bază componentele menționate anterior – cunoașterea a ce este semnificativ, modalitățile de acțiune pentru a obține datele necesare și a le transforma în informații și structura organizatorică pentru realizarea primelor două componente – elaborarea unei teorii despre activitatea de informații se va baza pe o abordare sistemică a activității, luând în considerare toate componentele menționate anterior, precum și factorii care le influențează. 2.2.2. Cunoașterea, condiție esențială în reușită Conform lui Russell Ackoff, expert în teoria sistemelor, conținutul minții umane include: date, informații, cunoștințe, înțelegere și înțelepciune. Datele sunt simboluri. Ele reprezintă material primar, există pur și simplu și n-au nici o semnificație dincolo de această existență. Pot exista în orice formă, utilizabilă sau nu și nu au un înțeles prin ele însele. Informațiile sunt date procesate în scopul utilizării și răspund la întrebările "cine", "ce", "unde" și "când". Acestea au înțeles prin conexiunile relaționale. Înțelesul poate fi, însă, folosit sau nu. Cunoștințele răspund la întrebarea "cum" și reprezintă o aplicare a datelor și informațiilor . Înțelegerea este procesul prin care cunoștințele anterioare sunt sintetizate și transformate în cunoștințe noi. Diferența dintre cunoaștere și înțelegere este diferența dintre învățare și memorizare. Indivizii care		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		Înțeleg pot întreprinde acțiuni folositoare deoarece ei pot sintetiza noi cunoștințe sau informații din ceea ce cunosc deja. Înțelegerea presupune aprecierea lui "de ce". Pasul final înseamnă trecerea de la cunoaștere la înțelepciune, aceasta din urmă reprezentând o înțelegere superioară, cu o puternică latură aplicativă. De exemplu, o persoană cunoaște că excesul de alcool dăunează sănătății, dar continuând să bea nu dă dovadă de înțelepciune. Cunoștințele există în persoane, nu în tehnologii și astfel vor cere un efort uman masiv. Tehnologia ajută la captarea informațiilor, dar ea nu creează cunoștințe. Tehnologiile folositoare includ software de analiză statistică, instrumente de înțelegere a datelor și sisteme de sprijin decizii, inteligență artificială și instrumente de vizualizare a datelor. Ackoff precizează că primele patru categorii se referă la trecut; ele au în vedere ceea ce a fost sau ce este cunoscut 54. Numai înțelepciunea, are în vedere viitorul deoarece încorporează viziune și proiectare. Cu înțelepciune, oamenii pot crea viitorul. Crearea viitorului este un obiectiv strategic al oricărei națiuni. "Cine nu-și creează viitorul pe care și-l dorește, va suporta viitorul pe care-l primește" Înțelepciunea este un proces nedeterministic, nonprobabilistic și de extrapolare. Înțelepciunea răspunde la întrebări la care nu este ușor de răspuns. Înțelepciunea este procesul		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Ion Duvac, COMUNITATEA NAȚIONALĂ DE INTELLIGENCE ȘI CULTURA DE INTELLIGENCE A DECIDENTILOR POLITICI – ACTUALITĂȚI ȘI PERSPECTIVE, http://pseudointelectuali.blogspot.com/	10 ianuarie 2010	prin care se discerne, se judecă, între bine și rău. În context militar, la fel ca și în alte domenii, cunoașterea este avantaj. Îndeplinirea cu succes a misiunilor depinde de calitatea informațiilor despre inamic sau despre țintă – obiectiv. Transformarea informațiilor în acțiune înseamnă capitalizarea avantajului. Munca de informații este ca un puzzle în care trebuie să căutăm exact acea "parte" de informație care să dea sens întregului sau să confirme ipoteza intuită. Pagina 112. Conceptul de Intelligence larg uzitat în statele democratice la care ne raportăm deseori în stabilirea diverselor standarde de performanță nu are o traducere fidelă în limba română, cele mai importante sensuri pentru care este folosit în literatura de specialitate se referă la acesta ca fiind: ◆ Element de cunoaștere susceptibil a fi codificat pentru a fi păstrat, prelucrat sau comunicat; ◆ Produs rezultat din culegerea, procesarea, integrarea, analiza, evaluarea și interpretarea datelor avute la dispoziție referitor la domeniul de interes; ◆ Produsul analitic rezultat din procesarea datelor (informațiilor brute); ◆ Activitatea ce generează informații prelucrate; ◆ Titlu generic pentru spionaj.	118	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		La aceste sensuri adăugăm încă unul, acela de informație prelucrată cognitiv cu o anumită semnificație pentru un beneficiar.		
Alexandru BARBĂSURĂ, ECHILIBRUL BINOMULUI SECRETIZARE – DESCHIDERE, CONDIȚIE OBLIGATORIE PENTRU EFICIENTIZAREA ANALIZEI DE INTELLIGENCE, pp. 181-184, în PERSPECTIVE ALE SECURITĂȚII ȘI APĂRĂRII ÎN EUROPA SESIUNEA ANUALĂ DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE CU PARTICIPARE INTERNAȚIONALĂ - 19-20 NOIEMBRIE 2009, BUCUREȘTI - Vol. 3, UNAP, 2009, https://cssas.unap.ro/ro/pdf.../Perspective_ale_securitatii_si_apararii_in_Europa_vol3.pdf	2009	Pagini 117-118. Problema secretizării poate apare și ca element de ponderare și, uneori chiar de estompere a eficienței în serviciile de informații având o dublă motivare. În primul rând prin faptul că amenințările viitoare nu vor putea fi gestionate de o singură agenție guvernamentală nefiind suficientă doar integrarea capabilitățile partenerilor ci și dezvoltarea abilității de a prelucra și archiva mari cantități de date, de a extrage și disemina clienților și partenerilor toate informațiile relevante. Aceste date pot proveni de la indivizi și senzori desțășurați în toată lumea, având capacitatea de a penetra zone care s-au dovedit dificil de documentat. Datorită faptului că managementul datelor și extragerea informațiilor va trebui făcută într-un mediu interconectat, este vitală continuarea cercetărilor asupra disponibilității, confidențialității și integrității datelor. Pe de altă parte, este vorba de securitatea naționale. Sistemul de securitate națională de tip democratic reprezintă condiția fundamentală pentru o bună guvernare și pentru garantarea libertății și prosperității individului. Determinarea instituțiilor securității naționale în a lucra eficient și responsabil, concomitent cu menținerea	435	Fără citare sursă, copiere inclusiv cu notele de subsol ale studiului original

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		libertăților civile reprezintă o sarcină ambițioasă și provocatoare. În societățile democratice supravegherea activității serviciilor de informații este împărțită între puterea executivă, legislativă și, într-o oarecare măsură, cea judecătorească. Supravegherea se referă la probleme precum stabilirea bugetelor, modul în care se răspunde la solicitările conducerii politice, controlul operațiilor, respectarea atribuțiilor funcționale stabilite în conformitate cu legea și ordinele primite de la eșaloanele superioare. Totuși, există însă îngrijorarea că instituțiile ce apără securitatea națională pot încălca drepturile și libertățile cetățenești. În consecință, în procesul de consolidare a democrației puterile instituțiilor militarizate sunt "temperate" prin instituirea unor mecanisme de control civil. Dar, pentru ca acest control democratic să poată fi eficient, accesul comisiilor parlamentare la informațiile referitoare la modul în care instituțiile sistemului de securitate națională își îndeplinesc misiunile și cheltuiesc banii contribuabililor trebuie să fie foarte bine reglementat. Scopul acestui demers este foarte clar: determinarea serviciilor de informații să lucreze eficient și responsabil în același timp cu extinderea sau cel puțin menținerea libertăților civile. Comunitatea de Informații este relativ mică, foarte selectivă și foarte bine ferită de ochii publicului. Pentru practicantii acesteia, munca de Intelligence este		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Vasile BUCUR, EVOLUȚIA CONCEPTULUI DE MANAGEMENT AL ACTIVITĂȚII DE INTELLIGENCE ÎN CONTEXTUL DEZVOLTĂRII UNUI MEDIU DE SECURITATE COMPLEX ȘI DINAMIC, pp. 197-203, în PERSPECTIVE ALE SECURITĂȚII ȘI APĂRĂRII ÎN EUROPA. SESIUNEA ANUALĂ DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE CU PARTICIPARE INTERNAȚIONALĂ - 19-20 NOIEMBRIE 2009, BUCUREȘTI - Vol. 3, UNAP, 2009, https://cssas.unap.ro/ro/pdf.../Perspective_ale_securitatii_si_apararii_in_Europa_vol3.pdf	2009	solicitanță din punct de vedere intelectual și o meserie cu un ridicat grad de risc care poate conduce către o politică publică care să întărească națiunea sau să o supună unui nivel de risc mai ridicat. Deoarece consecințele unui eșec sunt atât de grave, profesioniștii de Intelligence simt o semnificativă presiune internă și externă pentru a evita astfel de consecințe. O consecință a acestei presiuni este aceea că a existat o îndelungată rezistență birocratică pentru a pune la punct un program sistematic în vederea îmbunătățirea performanței analitice. Pagini 122 – 129. Perioada post Război Rece a consacrat, în dezvoltarea societății moderne, o etapă de profunde căutări și transformări a structurilor de informații din întreaga lume, dar mai ales o evoluție accelerată a concepțiilor privind managementul activității de Intelligence. Progresul rapid al tehnologiei în domeniul comunicațiilor și al prelucrării datelor, a provocat schimbări ample în maniera în care, în prezent, organizațiile guvernamentale specializate (serviciile de informații) dar în egală măsură și celelalte structuri și organizații non-guvernamentale care acționează în domeniul politic, economic, financiar-bancar, comercial, de asistență medicală și umanitar etc., utilizează informațiile. Un factor deosebit care caracterizează structural și funcțional actuala etapă de dezvoltare, pe care societatea o parcurge, l-a reprezentat explozia fără	2132	Fără citare sursă, copiere inclusiv cu notele de subsol ale studiului original

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		precedent a informațiilor din surse deschise. Procesul de globalizare a intensificat circulația transfrontalieră a informațiilor și a creat multe canale noi de informare. În evoluția conceptului de management al activității de informații, un element deosebit de important îl reprezintă relația dintre serviciile de informații și autoritățile guvernamentale cărora acestea se subordonează, precum și a chestiunilor legate de managementul culegerii informațiilor strategice din perspectiva superiorilor sau a conducătorilor/ decidentului politic care nu fac parte din serviciile de informații. Din punct de vedere managerial (sau al administrației publice), informațiile reprezintă două seturi de probleme importante. Primul set derivă din caracterul secret, specific activității informative. Acesta are în vedere dificultățile speciale legate de caracterul secret, pe care le întâmpină factorii politici cu responsabilități în supravegherea și controlul activităților informative. Al doilea set derivă din incompatibilitatea dintre expertiză și procesul de luare a deciziilor. Acest aspect se referă în principal la problemele privind atribuirea importanței cuvenite, opiniilor experților (care susțin că posedă cunoștințe speciale) și care se ocupă de consilierea factorilor de decizie – singurii care au de fapt autoritatea de a lua decizii. După cum am mai menționat, într- un sistem politic modern, problema controlului și a verificării conformității activității serviciilor de informații cu legile și politicile adoptate este foarte dificilă. Problema principală constă în caracterul secret al activității lor, oricât de legitimă ar		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		fi necesitatea de a ține secrete anumite surse informative, metode sau activități desfășurate, dar și în restricționarea accesului la aceste informații a unui număr cât mai mic de oficiali din conducerea respectivului sistem politic. Paradigma rezidă în nevoia de a se ajunge la un echilibru între riscul inerent lărgirii cerului celor care au acces la informații, pe de o parte, și beneficiul care derivă din capacitatea superiorilor politici ai structurilor de informații de a controla activitatea acestora, pe de altă parte. Având în vedere faptul că toate mecanismele de control expun în mod sensibil structurile de informații prin faptul că, urmare a controlului, se amplifică potențial procentul diseminării informațiilor, inevitabil ne confruntăm cu apariția unor contradicții între caracterul secret și controlul eficient. În ceea ce privește activitățile informative, realizarea unui control eficient poate fi complicată și mai mult de doctrina negării plauzibile⁵⁹, care sugerează că și un control ierarhic al superiorilor politici poate fi pus la îndoială. Conform acestei doctrine, activitățile informative care ar putea duce la complicații (din cauza faptului că pot încalca legislația națională sau internațională) ar trebui să fie planificate și executate astfel încât conducătorul politic (șeful guvernului) să poată nega credibil orice legătură cu acestea sau cu faptul că a avut cunoștință de planificarea și desfășurarea activităților respective. Negarea plauzibilă poate să complice controlul activităților informative cărora se aplică. Se poate aprecia faptul că locul serviciilor de informații în		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		societatea modernă va rămâne unul important în ciuda dificultăților întâmpinate ca urmare a tensiunilor apărute din nevoia de a desfășura activități în secret și managementul activității informative în ansamblu. De aici derivă o serie de probleme ce vizează relația dificilă dintre expertiză și strategie, adică dintre cei care au cunoștințe de specialitate referitoare la o problemă și cei care sunt abilitați să stabilească și să implementeze politica guvernului (a statului) referitoare la problematica respectivă. Datorită importanței pe care expertiza trebuie să o aibă în procesul luării deciziilor apar o serie de contradicții și tensiuni între aceasta și strategie, în fapt între serviciile de informații ca furnizori de expertiză și decidentul politic, cel care își asumă strategia. Din acest fapt decurge dificultatea delimitării zonei unde ar trebui să se sfârșească funcțiile și responsabilitățile experților și să înceapă cele ale decidenților politici. Deoarece strategia politică trebuie să fie stabilită de cei cărora sistemul politic le-a acordat autoritatea de a conduce, aceștia trebuie să își asume responsabilitatea deciziilor. Există și situații în care expertiza oferită de serviciile de informații poate fi ignorată sau acceptată parțial. În acest caz metoda oferită de științele sociale, distincția "fapt-valoare", pare să nu fie suficientă⁶⁰. Putem aprecia că întrucât analiza informațiilor poate oferi factorului de decizie indicii privind consecințele adoptării unei anume decizii/strategii, distincția teoretică fapt/valoare nu		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		reușește întotdeauna să identifice cu acuratețe rolul informațiilor și al strategiilor. În practică, alegerile factorilor de decizie par să depindă mai mult de părerile acestora, legate de consecințele aplicării strategiilor și mai puțin de selectarea obiectivelor. Astfel, se poate aprecia că, activitatea factorilor de decizie nu este atât de clar separată de activitatea experților, motiv pentru care relația dintre serviciile de informații și factorul de decizie poate deveni tensionată. Fiecare parte privește acțiunile celeilalte drept o încălcare a propriului teritoriu. Nu sunt puțini specialiștii care iau în considerare acest aspect care, în ciuda absenței unui punct de vedere alternativ coerent, rămâne una din teoriile principale care sprijină reforma administrației. În concluzie analiza relației expertiză-strategie, respectiv servicii de informații – decident politic, sprijină ideea că activitatea de Intelligence va deține în continuare un rol important în societatea modernă, în ciuda dificultăților generate de tendința factorului politic de a ignora informațiile care nu îi susțin strategiile politice. Tendința în managementul activității de Intelligence tinde către un sistem structural care să valideze independența serviciilor de informații, care să se ghideze exclusiv după informațiile deținute, și nu după modul în care produsul lor analitic ar putea afecta decizia / procesul politic.		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		Managementul modern al activității de intelligence trebuie să răspundă la unele întrebări fundamentale legate de evoluțiile de securitate în contextul dezvoltării unui mediu de securitate complex și dinamic. În acest cadru se înscrie impactul Intelligence asupra politicii naționale, aspectele morale și de control civil și democratic, echilibrul și tensiunile inerente între eficiența și legitimitatea publică. Un management eficient al activității de informații trebuie să conducă la predicții categorice despre viitor, în consecință la o analiză strategică pertinentă și relevantă. Analiza strategică este relevantă atunci când trasează un curs rațional al politicilor adoptate de state în situații complexe care structurează realitatea în dinamica sa⁶¹. Managementul eficient al activității de Intelligence poate elimina subiectivismul generat de percepții sau interese imediate, de ideologii neclare și rămâne unul din elementele fundamentale care contribuie la susținerea deciziilor politice luate de factorii de decizie în stat. Dacă acceptăm că activitatea de Intelligence în ansamblu cuprinde informații, activități, organizații, putem considera că managementul activității de informații trebuie să răspundă unor noi provocări – aspectele asociate noilor tipuri de amenințări, cunoscute sub denumirea de amenințări asimetrice, generate de		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		actori non-statali, dificil de identificat și combătut: terorismul, traficul de droguri, crima organizată etc. Pe bună dreptate se poate pune întrebarea de ce e nevoie ca serviciile de informații să se implice în identificarea și combaterea acestor amenințări. Un prim răspuns ce poate clarifica acest aspect, ținând cont de faptul că serviciile de informații sunt singurele în măsură să răspundă unor cerințe și condiții specifice, este dat de faptul că acestea implică activități desfășurate în afara teritoriului național unde nu există abilitate pentru serviciile și structurile însărcinate cu aplicarea legii interne, din perspectiva aplicării legii se așteaptă săvârșirea unei infracțiuni și apoi se încearcă rezolvarea cazului, fapt contraproductiv în cazul amenințărilor transnaționale, impune folosirea informatorilor și a agenților infiltrați, implică supravegherea operativă și interceptarea comunicațiilor. În cazuri deosebite, chiar și în abordarea problemei reprezentate de grupurile de crimă organizată pe plan intern, organismele însărcinate cu aplicarea legii folosesc tehnici și procedee specifice serviciilor de informații. Din punct de vedere acțional, factorul coordonator este progresul tehnic și tehnologic extraordinar care s-a înregistrat în procesarea și transmiterea informațiilor. Pe lângă modificările introduse de progresul tehnologic, un element de maximă importanță îl reprezintă schimbările de		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		comportament și instituționale determinate de concentrarea asupra informațiilor cheie pentru activitatea organizațională. Efectul acestor schimbări este resimțit în mai multe forme. La un anumit nivel aceasta sugerează noi moduri în care informațiile pot fi transmise mai rapid factorului de decizie politică astfel încât formularea politicilor/deciziilor și implementarea acestora să fie mai eficiente și, în plus, aceste schimbări decurg și datorită faptului ca o mare cantitate de informații disponibile pentru întreaga societate se concentrează la nivelul unor entități politice (guvernamentale) cât și a unor entități din afara acestora care nu fac parte din structura serviciilor de informații. Cu alte cuvinte serviciile de informații consideră că alte tipuri de organizații devin mai eficiente în culegerea, analizarea și transmiterea datelor. Aceasta înseamnă că serviciile de informații au, în ceea ce privește transmiterea de date o anumită concurență cu efecte în privința transmiterii acestor date către factorii de decizie. Pe de altă parte, din perspectiva decidentului politic, este important să fie găsită o modalitate cât mai eficientă de exploatare a datelor și de transmitere a acestora oriunde în societate, precum și să existe siguranța că produsul unic al serviciilor de informații este combinat cu alte surse într-un mod care să răspundă cel mai bine nevoii de informare a guvernului. Chiar înainte de începerea erei informaționale, factorii de decizie politică aveau acces la multe alte surse de informare decât cele tradiționale. Schimbările apărute în mediul politic internațional și cele		

NESECRET

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		determinate de revoluția informațională sugerează că în viitor vor fi disponibile și mai multe informații provenite din afara serviciilor de informații/serviciilor secrete. Deși existența și accesibilitatea tot mai mare a surselor din afara canalelor tradiționale prezintă avantaje importante pentru factorii de decizie, ele crează și o serie de probleme legate de localizarea acestor surse, evaluarea credibilității lor, analizarea informațiilor pe care le furnizează și coroborarea acestora cu datele obținute de la serviciile de informații și păstrarea confidențialității cu privire la aspectele de interes pentru factorii de decizie. Deși aceste aspecte nu sunt absolut noi, se pune problema dacă schimbările produse de era informațională sunt de o asemenea amploare încât să impună abordarea lor într-o nouă manieră, mai sistematică decât până acum. Răspunsul este unul categoric afirmativ. Este adevărat că factorii de decizie au nevoie de specialiști în informații pentru ca să selecteze anumite informații din multitudinea celor existente în era informațională. În prezent această funcție este îndeplinită în trei modalități: de către factorii de decizie, de către personalul subordonat acestora și de către analiștii de informații. Fiecare din aceste modalități prezintă avantaje dar și anumite dezavantaje. Factorii de decizie sunt responsabili pentru deciziile/strategiile lor și, prin urmare, trebuie să se asigure că au primit și au înțeles corect informațiile relevante. Prin acest demers decidentul politic își asumă parte din analiză. De asemenea ei au, de cele mai multe ori, acces la surse		

CONFORM CU ORIGINALUL

B6

207

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		de informații indisponibile pentru alții (comunicări la nivel înalt; planurile unor oficiali guvernamentali și/sau non-guvernamentali, informații aparținând unor membrii importanți ai comunității de afaceri sau din sistemul bancar etc). Nu de puține ori se întâmplă ca decidentul politic să dispună de mai multă experiență decât analiștii de informații sau personalul din subordine. Toate acestea la un loc pot conferi decidentului soluția selectării directe a informației utile. Spre deosebire de șefii lor, subordonații au mai mult timp la dispoziție pentru a se ocupa de culegerea și analizarea informațiilor și este cunoscut faptul că mulți dintre aceștia sunt implicați în procesul decizional. Cu excepția unor informații foarte sensibile se presupune că aceștia au de cele mai multe ori acces la interacțiunile cu alte nivele de decizie politică asemănătoare decidentului pentru care lucrează, există riscul ca aceștia să se concentreze mai mult asupra deciziei/strategiei decât asupra culegerii de informații deși responsabilitățile pe linie de informare au o pondere mai redusă decât cele pe linia elaborării strategiilor. Din lipsa accesului la unele informații sau a experienței în domeniul a acestora, există riscul ca informațiile obținute de la serviciile de informații să nu fie de fiecare dată eficient coroborate cu alte categorii de date. În privința analiștilor de informație există dezavantajul ca aceștia să se concentreze mai puternic asupra sarcinilor ce le revin pe linie de informații și nu sunt responsabili pentru alegerea strategiilor. Totuși necunoașterea opțiunilor strategice face ca rezultatul		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		muncii să fie mai puțin util decât ar fi în alte condiții, deoarece reduce relevanța și oportunitatea și totodată poate conduce la subestimarea măsurii în care acțiunile altora anticipează sau sunt o reacție la propriile acțiuni. În plus analiștii de informații pot avea tendința de a ignora sursele din afara canalelor secrete obișnuite deoarece credibilitatea lor ar putea fi greu de stabilit iar fumizorii de informații din afara cadrului controlat de respectivul serviciu ar fi mai puțin dispuși să coopereze.		
Vasile BUCUR, EVOLUȚIA CONCEPTULUI DE MANAGEMENT AL ACTIVITĂȚII DE INTELLIGENCE ÎN CONTEXTUL DEZVOLTĂRII UNUI MEDIU DE SECURITATE COMPLEX ȘI DINAMIC, pp. 203-204, în PERSPECTIVE ALE SECURITĂȚII ȘI APĂRĂRII ÎN EUROPA. SESIUNEA ANUALĂ DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE CU PARTICIPARE INTERNAȚIONALĂ - 19-20 NOIEMBRIE 2009, BUCUREȘTI - Vol. 3, UNAP, 2009, https://cssas.unap.ro/ro/pdf.../Perspective_ale_securitatii_si_apararii_in_Europa_vol3.pdf	2009	Pagini 131-142. În cazul României, deși nu se dispune de resurse considerabile ca în cazul unor servicii cu tradiție din spațiul euroatlantic, se încearcă dezvoltarea unor structuri de informații competente și complementare cu interese și viziuni de securitate comune. Pe baza acestor eforturi, putem aprecia că, în prezent, se poate vorbi de o sumă de acumulări care configurează și individualizează un acquis al serviciilor de informații, care ar putea fi rezumat astfel: • serviciile de informații operează pe baza unei noi viziuni, potrivit căreia România face parte dintr-un format de securitate euroatlantică, la care este parte integrată; • privim securitatea Alianței ca pe propria noastră securitate. Provocările și amenințările la adresa aliaților le percepem ca pe propriile noastre provocări. Serviciile românești de informații pot aduce Alianței o reală "valoare adăugată" pe linie de securitate, prin eficiență, competență și capacități testate în acțiuni comune cu	3131	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		serviciile partenere euroatlantice. Pentru consolidarea acestui acquis dobândit, apreciez că rămân în continuare provocări importante cărora serviciile de informații trebuie să le găsească un răspuns adecvat, imediat și în perspectivă: • creșterea calității informațiilor obținute, pentru a permite factorilor de decizie anticiparea unor evoluții cu relevanță în planul securității naționale; • finalizarea reformei structurale și de personal, definirea și adoptarea unui statut propriu al cadrelor de informații; • dezvoltarea și perfecționarea unei culturi organizaționale moderne, apte să potențeze un climat de muncă stimulat și performant; • proiectarea unei imagini corecte a serviciilor de informații în societatea civilă, în relațiile cu cetățenii și mass-media. Asigurarea unui raport optim între principiul transparenței și cel al confidențialității specifice activității de Intelligence. Procesele ireversibile de integrare euroatlantică și redefinirea agendei de securitate pentru secolul XXI au creat cadrul pentru organizarea unor manifestări complexe la care serviciile de informații sunt parteneri cu drepturi egale. Pe fondul acestor deschideri, devin posibile, mai multe demersuri care se intercondiționează și care constau, în primul rând, în depășirea abordării predominant concurențiale, individualiste a activității serviciilor de informații prin dezvoltarea formulelor de cooperare regională și internațională pe segmente de interes comun. Aceasta presupune: • transferul de experiență și expertiză acumulat de serviciile noastre, mergând până la		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		constituirea de grupuri comune ad-hoc de reacție operativă la noi riscuri, pentru consolidarea caracterului preventiv, a rapidității și flexibilității ripostei serviciilor speciale; • instituirea unui parteneriat pentru securitate la nivel național și internațional, care să implice, alături de servicii, structurile de control democratic asupra activității de informații, dar și segmente importante ale societății civile - de la instituțiile și mediile academice la organizațiile non-guvernamentale și, de ce nu, mass-media; • inițierea unui proces de „standardizare și compatibilizare” a practicilor, metodelor de acțiune și echipamentelor O astfel de abordare poate fi luată în considerare pentru domenii cum ar fi: combaterea terorismului, crimei organizate și traficului de toate tipurile; anticiparea și gestionarea coerentă a crizelor; gestionarea și protecția în comun a unor baze de date și sisteme de comunicații; managementul resurselor umane și eficientizarea măsurilor de protecție a personalului. Ca o prelungire a acestor demersuri, într-un viitor nu prea îndepărtat, putem iniția un proces de reflecție chiar asupra unei idei care acum poate părea prea îndrăzneță: standardizarea normelor, reglementărilor și chiar legilor care guvernează activitatea serviciilor de informații în spațiul democratic comun căruia îi aparținem. Activitățile din domeniile politic, diplomatic, economic, social și militar se fundamentează pe informații. Foarte frecvent, informațiile necesare planificării diverselor		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		activități sunt inaccesibile și la acestea ne referim când studiem informația de securitate națională și sectorul de intelligence chemat să servească. Rolul esențial al acestui sector, prezent în orice stat, indiferent de mărime și interese, este de a preveni eșecul informativ sub toate formele sale de manifestare (surprindere, set incomplet sau eronat al bazei de decizie ș.a.). Nevoia de anticipare reclamă desfășurarea unei activități analitice, crearea de structuri și formarea unui personal specializat care să fie în măsură să realizeze prevenirea și eliminarea riscurilor. Peste toate acestea se suprapun organizarea și managementul, ca ingrediente ce pot crește șansele de succes. Fiecare națiune își organizează și conduce activitățile de informații într-un mod specific, chiar dacă de-a lungul acestei milenare profesii procesul/ciclu informativ s-a uniformizat, prin atingerea formelor optime ca efect al căutărilor asidue, iar cvasitotalitatea principilor, normelor și metodelor s-a generalizat. Cu toate acestea, constatăm diversitate în nuanțarea practicilor de intelligence și existența unor curente în activitatea de informații. De regulă, acestea sunt grupate pe linii de afinitate lingvistică, comunități de experiență socială și istorică și, foarte frecvent, familii de identitate a valorilor politice împărtășite. Deși existența serviciilor de informații organizate datează în unele state de sute de ani, preocupările pentru crearea comunităților de informații au apărut relativ recent, în a doua jumătate a secolului 20. S-a ajuns astfel ca în ultimii 20-25 de ani sintagma „comunitate de informații” să devină obiectul		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		unei conceptualizări aprofundate, grație preluării de către cercetarea științifică a sarcinii de înțelegere și fundamentare a aspectelor esențiale ale conținutului practic furnizat de numeroasele experimente derulate de state în demersul lor de eficientizare și optimizare a activității de intelligence. Terenul practic de manifestare a conceptului a depășit deja cadrul democrațiilor occidentale consolidate, extinzându-se vertiginos către noile democrații, unde se constată o efervescență în creștere pentru găsirea celor mai adecvate forme de organizare a efortului național specific. Literatura referitoare la serviciile de informații folosește sintagma „comunitate de informații” în sensul ei cel mai general, de regulă pentru a desemna suma/totalitatea entităților structurale dintr-un stat care au ca obiect de activitate colectarea, prelucrarea și diseminarea de informații în serviciul administrației statului respectiv. Cu această accepțiune, se poate afirma că în fiecare stat există o „comunitate de informații”. Spiritul instituirii Comunității Naționale de Informații restrânge sensul sintagmei la ansamblul funcțional sinergic în care acționează entitățile menționate. Astfel, vom constata că doar într-un număr limitat de state putem vorbi de „comunitate de informații”, în sensul statuat de Hotărârea CSAT din 18 noiembrie 2005, de la care au trecut deja patru ani. 19 octombrie 2009 Schimbările care au loc în mediul de securitate internațional și revoluția mediilor de informare fac ca volumul de date și informații necesare pentru susținerea deciziilor politice să crească din ce în mai mult. Pe		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		acest fond, sistemele de informații din toate statele caută formule de acțiune în cadrul unor ansambluri funcționale sinergice, de natură să dea plusvaloare capacităților individuale, care, însumate strict aritmetic, nu ar reuși să răspundă eficient provocărilor tot mai solicitante. Serviciile de informații desfășoară activități cvasidentice. Folosesc metode și mijloace identice și furnizează produse identice ca tipologie (informații sau operațiuni). Teoretic, ceea ce le deosebește sunt țintele abordate și substanța concretă a produselor. Practic, aceste deosebiri sunt adeseori estomate, iar suprapunerile și paralelismele devin fapt cotidian. În consecință, dacă definim domeniul care face obiectul de activitate al serviciilor ca sector de activitate guvernamentală, constatăm existența mai multor entități administrative cu funcții sensibil apropiate. O atare situație nu ar fi tolerată în cazul unor ministere și probabil că ar urma o comasare. O asemenea măsură nu este posibilă în cazul serviciilor, structuri prin definiție rezistente la schimbare și cu un puternic sentiment al identității (justificat și din rațiuni funcționale specifice). Totuși, trebuie să existe alte căi prin care să fie reduse risipa de resurse, ineficiența datorată necoordonării și efectele negative ale autoevaluării într-un context nesistematizat și nestandardizat. Beneficiarii produselor informaționale ale serviciilor tind să prefere o adaptare a volumului de informare la bugetul de timp extrem de redus de care dispun. De asemenea, ar aprecia furnizarea de concluzii analitice unice și cu cel mai înalt		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		grad de certitudine permis de cunoașterea informativă la nivel național. Soluția care se degajă din practicile altor state vine să remedieze tocmai inoportunitatea angajării de resurse analitice pe eșantioane parțiale ale cunoașterii informative naționale în legătură cu un subiect dat. Comunitățile de informații funcționale oferă soluțiile întrevăzute mai sus. În funcție de gradul de funcționalitate atins, ele asigură o gestionare mai bună a resurselor, practici uniforme și considerabil mai eficiente - inclusiv în termeni de costuri - de atragere, formare și dezvoltare a capitalului uman, eficiență ridicată a operațiunilor, calitate înaltă a produselor informaționale și satisfacție crescută a beneficiarilor. Comunitățile de informații care dispun de mecanisme funcționale eficiente chiar reușesc eliminarea paralelismelor, suprapunerilor și redundanțelor, acestea fiind expresia sintetică a deficiențelor care decurg din derularea simultană a unor activități identice de către entități independente. Formele de organizare a comunităților de informații variază de la stat la stat, fiind de regulă rezultatul interesului executivului cu responsabilități pentru securitatea națională de a gestiona eficient resursele investite în activitățile de informații. 3.1. Comunitatea Națională de Informații Comunitățile de informații reprezintă sisteme sisteme complexe și în care a fost necesară, acțiunea unor factori independenți de sistemele însăși pentru a genera coagularea capacităților distribuite reprezentate de entitățile de informații existente la un moment dat într-un		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		stat. Dată fiind complexitatea comunităților de informații, managementul lor presupune o profundă înțelegere a pârgurilor disponibile și mijloacelor prin care li se poate asigura performanță autentică, caracterizată de plus-valoare. Abordarea sistemică a comunităților de informații are ca obiectiv înțelegerea caracteristicilor intrinseci și identificarea mijloacelor de exercitare eficientă a controlului asupra acestor structuri complexe și evolutive. Utilizarea sintagmei „control” este intenționată, cu riscul de a fi percepută, cel puțin în prima fază, eronat, deoarece reprezintă întocmai esența managementului structurilor chemate să servească interesul public din domeniul securității naționale. Deoarece complexitatea nu poate fi descompusă și recompusă fără pierderi informaționale, managementul acesteia solicită concepte și tehnici diferite de cele specifice managementului tradițional. Principala problemă cu care se confruntă comunitățile de informații contemporane este lipsa de unitate în înțelegerea și aplicarea unui set de concepte și principii, mai exact doctrina aplicabilă ansamblului. Părți ale acestei doctrine pot fi funcții de bază ale Intelligence-ului, managementul resurselor pe baza unor criterii uniforme (inclusiv formarea preliminară a noilor angajați) și perfecționarea unitară a managementului de nivel mediu și înalt pentru a asigura actualizarea continuă a conceptelor și principiilor aplicabile, precum și practica uniformă în cadrul comunității a acestora. O condiție pentru succesul comunităților de informații		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		derivă din necesitatea învățării pe baza experienței organizaționale, astfel fiind posibilă transformarea perpetuă prin resurse proprii. Pentru descrierea unei comunități capabile de auto-transformare (auto-reinventare) este absolut necesar recursul la dezvoltările teoretice ale anilor 90, dimensiunea sau numărul elementelor nefiind o condiție esențială în determinarea complexității, ci a naturii structurii interne și a mecanismelor de agregare a componentelor. Observația se aplică comunităților de informații în totalitate, ele nedistingându-se prin multitudinea componentelor cât, mai ales, prin mecanismele complicate și, totodată, delicate prin care performează în îndeplinirea misiunilor. Comunitatea de informații reprezintă totalitatea structurilor de stat care dețin monopolul serviciilor de informații și al operațiunilor speciale. Comunitatea de informații se exprimă într-un domeniu vast, complex și extrem de fluid. În România, aceasta este alcătuită dintr-un sistem variat de organisme, între care, un rol de primă importanță din punctul de vedere al asigurării informative - contrainformative revine următoarelor structuri: Serviciul de Informații Externe (SIE) - este organizat și funcționează potrivit legii nr. 1/1998, Serviciul Român de Informații (SRI) - este organizat și funcționează potrivit Legii nr. 14/1992, Serviciul de Telecomunicații Speciale (STS) înființat prin Hotărârea de Guvern nr. 229/1993 și funcționează potrivit Legii nr. 92/1996, structuri de informații departamentale din Ministerul Apărării Naționale (DGIA), Ministerul		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		Administrației și Internele și Serviciul pentru Protecție și Pază (SPP), organizat potrivit Legii nr. 191/1998. Comunitatea de informații constituie ansamblul structurilor sau al organelor de informații publice și secrete fiind astfel concepută încât să ofere capacitatea acestora de a căuta, obține, prelucra, transmite și pune la dispoziția factorilor de decizie a produselor de informații cu relevanță pentru securitatea națională, dar și a cetățeanului, în vederea prezervării și a afirmării stării de securitate a națiunii. Comunitatea de informații (CNI) dispune de instrumentele necesare pentru atingerea unei funcționalități performante, de natură să faciliteze îndeplinirea dezideratelor precizate în Hotărârea CSAT. Comitetul Coordonator al CNI deține atribuții care-i permit imprimarea unei dinamici consolidate evoluțiilor din cadrul comunității de informații a României. De asemenea, are la dispoziție formate specializate pentru asigurarea coordonării dimensiunilor esențiale ale activității de informații – acțiunea operativă (Consiliul Operativ) și informarea beneficiarilor (Oficiul pentru Informații Integrate). În condiții de funcționalitate deplină, din perspectiva modului de organizare a comunității de informații, CNI ar reprezenta un model de tip mediu, situat între practicile europene și cele anglosaxone (Marea Britanie și SUA). Prin avansarea proiectului și eventuala instituționalizare a unor organisme cu rol de integrare/coordonare, CNI ar putea deveni comparabilă cu modelul britanic. În ceea ce privește dimensiunea analitică a CNI,		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		căștigurile înregistrate până în prezent constituie premise bune pentru dezvoltarea unei veritabile comunități analitice în interiorul CNI, cu toate efectele benefice ale acțiunii concertate a întregului sistem de informații din România. Proiectul de constituire în cadrul CNI a unei entități de analiză integrată a permis reorientarea către necesități specifice interne a capacităților de profil deja existente în cadrul autorităților informative componente. De-a lungul operaționalizării proiectului s-a discutat pe marginea oportunității de integrare a informațiilor la nivelul CNI. Cele mai bune practici externe și rezultatele concrete ale formulei CNI au demonstrat că o soluție hibridă între analiza strategică integrată și cea distribuită (în servicii) nu corespunde necesităților de informare ale beneficiarilor și stadiului dezvoltării culturii analitice specifice în România, concluzia fiind că integrarea are meritul generării plus-valorii față de suma cunoașterii individuale existente la nivelul structurilor componente ale CNI. Capacitățile analitice existente în structurile componente sunt, în continuare, necesare pentru întărirea dimensiunii de analiză operațională, planificare-orientare a culegerii de informații și suport pentru operațiuni. Opțiunea pentru analiza integrată este justificată și de nivelul relativ incipient al dezvoltării dimensiunii analitice în cadrul sectorului de Intelligence din România. Introducerea documentului de planificare a demersului informativ național prin Planul Național de Priorități Informative a oferit CNI un instrument util pentru concentrarea capacităților și resurselor pe direcții		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		de acțiune conforme cu spiritul cheltuirii judicioase a fondurilor publice. Pe de altă parte, a declanșat un proces complex de fundamentare conceptuală și metodologică a documentului, care s-a constituit în cadru practic de confruntare și verificare a stadiilor atinse în derularea proceselor de reformă din interiorul structurilor componente ale CNI. Dimensiunea operațională a acestui proces, elaborarea proiectului de document, a suscitat un arsenal de tehnici analitice și rafinamente metodologice, pentru care recursul la experiențele partenieriale și la progresele cercetării teoretice în domeniu a testat instrumente deja practicate și a adus multe noutăți în panopia sectorului de Intelligence. Căutările manageriale având ca obiectiv creșterea continuă a performanței actului de informare a beneficiarilor, au dus la revizuirea accepțiunii despre expertul analist, interacțiunea acestuia cu mediul intern CNI și cel extern (de cercetare științifică). S-a ajuns astfel la un profil total reconsiderat al profesionistului din analiza de Intelligence, o mai mare deschidere către consultarea sistematică și expunerea propriilor viziuni la confruntarea cu viziunile alternative furnizate de analiști și cercetători dedicați. Constituirea unui cadru formal de încurajare a schimburilor între analiști din structurile componente ale Comunității Naționale de Informații reprezintă primii pași în direcția culturii de sharing, forma calitativ superioară paradigmei „nevoi de a ști” care a dominat cultura de Intelligence de-a lungul timpului. Odată cu reconsiderarea expertului, inspirată de mutațiile constatate de cercetarea avansată în		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		managementul organizațional, a fost necesară și regândirea noțiunii de echipă, pentru a genera, din nou, plus-valoare actului de punere în comun a experților individuali și a informațiilor. Echipa de succes sunt esențiale pentru produse de excepție, așa încât au fost revizuite practicile de trasare a sarcinilor, reconfigurate mentalitățile de raportare individuală la succesul echipei, deschise canale de intracomunicare la care au fost adăugate mijloace de consultare informală a mediului extern echipei și introduse criterii precise de evaluare a succesului. Nu în ultimul rând, toate aceste elemente asociate echipei au făcut necesare restructurări ale arhitecturii organizaționale și identificarea mijloacelor informale de operare a ierarhizării, bazate exclusiv pe competența recunoscută. Crearea de modele mentale împărtășite la nivelul unei echipe de analiză de Intelligence pare puțin probabilă, date fiind natura vagă a obiectivului, importanța sarcinii și diversitatea expertizelor individuale. În plus, cu cât echipa este mai numeroasă, cu atât mai dificilă este generarea coeziunii, comunicării și cooperării. Introducerea și valorificarea pe scară largă a tehnologiei informatice și de comunicații în susținerea activității CNI nu ar reprezenta în niciun fel o noutate. Și totuși, în practica comunitară a apărut necesitatea cooperării trans-agenții, care reprezintă atât o oportunitate, cât și o imensă provocare tehnologică și procedurală. Posibilitatea de a utiliza platforme de lucru colaborativ, medii wiki și tehnologii de tip blog într-o rețea web securizată a stărnit interes, dar a relevat și numeroase		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în biblografie	Nr. cuvinte	Observații
		dificultați nu doar de ordin tehnologic. În ultimă instanță, acestea par a fi cel mai ușor de surmontat, prin comparație cu mentalitățile culturale. Acestea din urmă condiționează nu numai disponibilitatea de a participa și împărtăși, ci și fezabilitatea adaptărilor legislative din domeniul protecției informațiilor clasificate. Legătura cu instituțiile publice centrale care desășoară activități cu relevanță pentru securitatea națională a devenit emblematică pentru succesul demersului de informare strategică a beneficiarilor. Crearea CNI a adus beneficiarii mai aproape de sectorul de intelligence, dar a generat și noi exigențe de calitate în practica informării. Pe lângă standardele superioare, impuse în toate elementele constitutive, au fost introduse concepte noi, care se așteaptă să revoluționeze relația tradițională cu beneficiarii informațiilor de securitate națională. Este de așteptat ca instituția feedback-ului să cunoască o îmbogățire semnificativă ca urmare a schimbării rolului beneficiarului din consumator sau client, cum era, în general, denumit într-o abordare de tip mercantil, în participant activ la procesul de informare. Astfel, acesta va avea o contribuție crescută la configurarea portofoliului de misiuni ale CNI în domeniul informării și va juca un rol considerabil proactiv în actul de exercitare a informării. Mai direct spus, dintr-un receptor pasiv al informației, beneficiarul va deveni un interlocutor, care va avea posibilitatea să-și formuleze instantaneu opțiunile și aprecierile. De altfel, experiența de operaționalizare a CNI a prilejuit reconsiderarea ciclului		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		informativ clasic, în aspecte ce țin de verigile componente. Ceea ce în mod tradițional era desemnat ca diseminare/ transmitere/ distribuire a produsului informativ de securitate națională, devine, în practica CNI, ca expresie a apropierii de beneficiar, comunicare a informației, cu tot conținutul contemporan al noțiunii, inclusiv forma verbală ca vector de realizare, prin exerciții de expert briefing susținute la cerere. Parcurgerea etapelor de consolidare a CNI a relevat și necesitatea asigurării la nivelul CNI a resursei umane calificate în domeniu, prin integrarea proceselor de formare și perfecționare a resursei umane. O primă etapă de implementare vizează domeniul analizei de Intelligence, în care specificitățile structurilor individuale se manifestă mai puțin pregnant și imperiozitatea adaptării și perfecționării este la cote maxime. Analiza de Intelligence tinde să se extindă și să se specializeze în raport cu profesioni similare din societate, fapt ce impune profesionalizarea prin sistematizarea cunoștințelor privind fundamentele teoretice, metodologice și tehnice în ansamblul CNI. Pe de altă parte, pe fondul dezvoltării societății informaționale, importanța activității cunoaște o dinamică pozitivă extrem de rapidă, iar cererea de analiști formați este în creștere. Formarea analiștilor într-un cadru comunitar va genera o cultură uniformă nu doar în domeniul profesiei analizei de Intelligence, ci și în cel al securității naționale, condiționare importantă pentru performanța demersului de integrare a activității de analiză.		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate (fără citare și nemenționate în bibliografie)	Nr. cuvinte	Observații
Duvac Ion, COMUNITATEA NAȚIONALĂ DE INTELLIGENCE ȘI CULTURA DE INTELLIGENCE A DECIDENTILOR POLITICI – ACTUALITĂȚI ȘI PERSPECTIVE http://pseudointelectuali.blogspot.com/	10 ianuarie 2010	Pagini 149-161. Comunitatea Națională de Informații a apărut ca o necesitate a momentului, iar încercarea nereușită de creare a acesteia în timpul guvernării anterioare relevă faptul că nu este un deziderat partinic, ci se înscrie în procesul mai larg de reformare a întregului sector al politicilor de securitate națională și vizează, din perspectivă sinergetică, următoarele: - compatibilizarea conceptuală și acțională a instituțiilor cu atribuții în domeniu cu structurile de informații și securitate din spațiul euro-atlantic; - asigurarea interoperabilității cu organizațiile similare partenere din structurile politice, politico – militare și de securitate din care România face parte sau dorește să facă parte; - creșterea gradului de interoperabilitate internă în domeniul intelligence-ului 64; - optimizarea activității informativ - operative și a calității produselor analitice oferite pentru procesul decizional al beneficiarilor legali; - gestionare eficientă a resurselor financiare; - proiectarea unor structuri suplă, profund reformate, capabile să se adapteze dinamicii situațiilor operative. Sinergizarea activității structurilor cu atribuții informativ - operative prin Comunitatea Națională de Informații ar trebui aibă următoarele obiective: - delimitarea clară a competențelor organizațiilor cu atribuții în domeniul informativ; - clarificarea zonelor de intersecție a structurilor cu atribuții informative;	2804	Fără citare sursă; copie integrală inclusiv a surselor bibliografice ale articolului original. Sursa este dată la bibliografie.

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		- gestionarea eficientă a tuturor surselor informative; - evaluarea unitară a surselor de informare; - colectarea coerentă a nevoilor de informare ale beneficiarilor - operaționalizarea nevoilor de informare ale beneficiarilor; - proiectarea coerentă a acțiunilor și operațiunilor informative, inclusiv ale celor inter-instituționale sau transnaționale; - implementarea managementului prin proiecte și programe în optimizarea activității structurilor cu atribuții informative; - analiza strategică unitară a informațiilor; - crearea și gestionarea Canalului unic de informare al decidenților - creșterea responsabilității beneficiarilor legali în utilizarea - eliminarea concurenței neproductive dintre structurile cu atribuții informative; - eliminarea eventualelor paralelisme dintre serviciile naționale de informații și structurile departamentale cu atribuții sectoriale informativ – operative; - optimizarea și coordonarea Diplomatiei Inteligence-ului; Comunitate Națională de Informații, în perspectiva sinergetică pe care o propunem ar trebui să îndeplinească, mai devreme sau mai târziu, următoarele funcții: • Funcția de analiză strategică 65: se realizează cu precădere la nivelul comunității de		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafe preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		informații; asigură canalul unic de informare al beneficiarilor legali potrivit principiului „need to know”; se realizează pe domeniile mari ale activității informative; permite operaționalizarea principiului „need to share” 66; presupune primirea și procesarea tuturor informațiilor primare semnificative (nu toate informațiile culese de către structurile cu atribuții în domeniul informativ sunt de interes național și deci nu fac obiectul Comunității Naționale de Informații). • Funcția de planificare strategică: colectează nevoile de informare din partea beneficiarilor abilitați • operaționalizează nevoile de informare; distribuie sarcinile fiecărei structuri cu atribuții informative în funcție de competențele legale ale acestora. • Funcția de coordonare unitară a operațiunilor: asigură coordonarea directă a operațiunilor multi-instituționale; • coordonează anumite acțiuni de cooperare cu structurile similare din alte state. • Funcția de management integrat al resurselor (umane, financiare, tehnice, materiale): participă la proiectarea nevoilor unui sistem unitar de formare la nivel bazal și pentru specialitățile similare; oferă posibilitatea transferului de specialiști între structuri;		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		permite redistribuirea resurselor umane în caz de necesitate; asigură gestionarea eficientă a resurselor financiare alocate în funcție de proiectele și programele aprobate. • Funcția de inspecție generală și audit: poate asigura gradul de independență necesar pentru activitățile de inspecție și audit; permite folosirea unui sistem unitar de criterii în evaluarea performanțelor structurilor cu atribuții informative. • Funcția de cercetare fundamentală: înființarea unui Centru de studii strategice și intelligence (este necesară coagularea preocupărilor instituționale pe această problematică atât din perspectiva unei mai bune utilizări a resurselor umane cât și ca o gestionare mai eficientă a resurselor financiare); formarea culturii de intelligence 67 a decidenților politici (un proiect necesar care poate fi operaționalizat în strânsă relație cu mediul academic). În scopul reducerii anxietății „puterii” vis-a-vis de amplele discuții referitoare la cine ar trebui să conducă de fapt Comunitatea Națională de Informații credem că, potrivit cadrului constituțional actual, lucrurile sunt suficient de clare și anume menținerea acesteia în subordonarea CSAT al cărui președinte este șeful statului, iar primul-ministru este vicepreședinte al acestui organism. Apreciem ca fiind necesară o mai bună clarificarea a aplicării principiului „need to know” privind accesul beneficiarilor legali la emergențele analitice ale acestei		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		noi structuri prin introducerea unei ierarhizări firești: de grad I – Președintele și Primul - Ministru (posibil și președinții Senatului și Camerei Deputaților) care primesc aceleași produse analitice; de gradul II – Miniștrii și ceilalți membri ai CSAT care primesc produse analitice personalizate în funcție de domeniul de competență; de gradul III – alte persoane desemnate prin lege care vor primi anumite produse analitice în situații de criză sau pentru perioade limitate de timp. Credem că aplicarea principiului „necesității de a cunoaște” trebuie să includă în această ierarhizare și consilierii desemnați ai beneficiarilor legali. Sperăm că „pachetul” de legi 68 (aflat în dezbateri publice) privind reformarea sistemului de „intelligence” care „prezintă o componentă esențială a sistemului securității naționale pentru prevenirea și avertizarea oportună asupra riscurilor și amenințărilor” 69 să ofere, după urmare firească a procesului legislativ, cadrul necesar funcționalității optime a tuturor structurilor cu atribuții în domeniu și proiectarea unei percepții adecvate în societatea civilă. Structurile cu atribuții informative denumite „autorități informative” în proiectele de legi amintite vor trebui să operaționalizeze și să-și asume în strategiile sectoriale proprii sarcinile care le revin din Strategia de securitate națională a României concomitent cu continuarea proceselor reformatoare de modernizare și transformare a acestora. Un rol esențial în reușita implementării acestui proiect necesar continuării proceselor de		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		reformă din instituțiile cu atribuții în domeniul intelligence-ului românesc îl are proiectarea unui sistem mai eficient al controlului parlamentar în deplină concordanță cu cerințele europene. În ceea ce privește operaționalizarea efectivă a Comunității Naționale de Informații apreciem că este un proces de durată deoarece proiectarea și clarificarea urgentă a pachetului legislativ necesar și găsirea unor soluții constituționale suficiente și unanim acceptate reclamă timp și susținere politică. De asemenea este nevoie de o perioadă de tranziție firească pentru reformarea structurală și adaptarea funcțională a întregului complex de securitate națională și racordarea acestuia la Comunitatea Națională de Informații. Prin reformarea structurilor cu atribuții informative înțelegem adaptarea anticipativă a acestora la provocările mediului de securitate, iar implementarea unei reforme, oricât de radicală ar fi aceasta, are un timp de latență care duce în mod inevitabil la diminuarea performanțelor organizaționale. Din această perspectivă menținerea capacității operative a acestor organizații vitale cel puțin la parametri actuali trebuie să fie obiectivul prioritar al oricărei reforme. Conceptul de intelligence larg uzitat în statele democratice la care ne raportăm deseori în stabilirea diverselor standarde de performanță nu are o traducere fidelă în limba română, cele mai importante sensuri pentru care este folosit în literatura de specialitate se referă la acesta ca fiind: • Element de cunoaștere susceptibil a fi codificat pentru		

201

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		a fi păstrat, prelucrat sau comunicat. • Produs rezultat din culegerea, procesarea, integrarea, analiza, evaluarea și interpretarea datelor avute la dispoziție referitor la domenii de interes. • Produsul analitic rezultat din procesarea datelor (informațiilor) • Activitatea ce generează informații prelucrate • Titlu generic pentru spionaj La aceste sensuri încercăm să mai adăugăm încă un sens conceptului de intelligence, acela de informație prelucrată cognitiv cu o anumită semnificație pentru un beneficiar; insistăm pe acordarea unei anumite semnificații deoarece prelucrarea cognitivă este necesară, dar nu și suficientă dacă nu corespunde unor interese sau nevoi ale unui beneficiar. În ceea ce privește intelligence-ul apreciem că nu se fac prelucrări cognitive ale informațiilor fără a se avea în vedere un anumit scop, ceea ce îi conferă valoarea semnificativă de întrebuintare. În opinia noastră, din rațiuni care țin de dificultățile de traducere a conceptului de intelligence printr-un termen integrator suficient de concis, de nevoia asigurării compatibilizării teoretice și interoperabilității acționale în abordarea domeniului respectiv cu partenerii străini, de necesitatea unei mai bune exploatare a literaturii de specialitate din alte țări și de ce nu și invers de valorificare a preocupărilor academice și pragmatice românești din domeniu în străinătate, considerăm necesar ca și în țara noastră, așa cum au făcut și în multe alte culturi, acesta să fie implementat în forma		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		exprimată în limba engleză - intelligence - cu referire expresă numai la sensurile care țin de problematica securității naționale și/sau private 70. Una dintre funcțiile Comunității Naționale de Informații descrise în rândurile de mai sus este funcția de cercetare fundamentală în cadrul căreia am găsit de cuviință să operaționalizăm responsabilitatea coordonării procesului de formarea a culturii de intelligence a decidenților politici. Acest demers ar fi mult ușurat prin crearea unui Centru de studii strategice și intelligence prin coagularea preocupărilor instituționale pe această problematică atât din perspectiva unei mai bune utilizări a resurselor umane și financiare, cât și din cea a exploatarei mai eficiente a rezultatelor activității de cercetare fundamentală. Apreciem că un astfel de proiect absolut necesar poate fi operaționalizat relativ rapid printr-un parteneriat strategic cu mediul academic și cu societatea civilă dedicat acestui domeniu (ONG - uri, fundații etc.). Diagnoza realităților a culturii de intelligence la diverse nivele de analiză relevă următoarele aspecte: a) la nivelul decidenților politici: • persistența unor confuzii conceptuale în discursurile referitoare la domeniul securității naționale; • preocupări scăzute în politicile de resurse umane ale partidelor politice pentru formarea unei culturi de securitate minimale pentru persoanele care ocupă sau urmează a ocupa diverse funcții; • slabe preocupări pentru formarea culturii de securitate		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		(implicit cea de intelligence) a candidaților la funcțiile eligibile; • politizarea excesivă a problemelor legate de securitatea națională; • preocupări scăzute pentru a proiecta și implementa reformarea profundă a sistemului național de securitate. b) societatea civilă și elitele intelectuale: • slabă implicare în fundamentarea științifică a politicilor de securitate națională. • la nivelul percepției publice: • viziune aproape paranoică față de "autoritățile informative" • atitudinea față de "autoritățile informative" funcționează pe "principiul vinovăției" • perpetuarea inducerii unei atitudini de neîncredere față de "autoritățile informative" ale statului c) posibile efecte asupra instituțiilor cu atribuții în domeniul intelligence-ului românesc: • crearea unor presiuni artificiale asupra angajaților din instituțiile cu atribuții în domeniu; • scăderea moralului ofițerilor operativi; • disiparea resurselor în acțiuni de prevenire și explicare a diverselor "atacuri" mediatice. Unul din conceptele aflate în plin proces de implementare în limbajul de specialitate este cel de intelligence, uzitat din ce în ce mai des atât în mediul guvernamental cât și în cel privat. Așa cum am subliniat acesta nu are încă o traducere adecvată și suficient de concisă în limba română. Dacă în ceea ce privește problematica „intelligence-ului		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		guvernamental" din România dezbaterele publice sunt în fază avansată, fiind oarecum accelerate și de recenta înființare a Comunității Naționale de Informații 71, zona intelligence-ului privat este mai puțin identificată, conceptualizată și reglementată. Credem că în cadrul conceptului de securitate națională ar trebui să distingem pe lângă intelligence-ul guvernamental și o anumită intersecție cu intelligence-ul privat. Dacă în ceea ce privește intelligence-ul guvernamental lucrurile sunt relativ așezate atât din punct de vedere legislativ cât și instituțional, intelligence-ul privat este foarte puțin reglementat și de aceea și mai puțin vizibil. Opinăm că această situație se datorează atât preocupărilor post-decembriste ale legiuitorului care s-a aplecat cu precădere asupra zonei intelligence-ului guvernamental, cât și datorită unei remanențe perceptive oarecum eronate a unei părți semnificative a societății românești contemporane față de tot ceea ce a însemnat și înseamnă siguranța națională. Nu este locul pentru a analiza pe deplin sursele generatoare ale unei astfel de reprezentări sociale. Apreciem că în ceea ce privește intelligence-ul privat încercările de dezvoltare ale acestuia au fost și sunt mai timide deoarece, așa cum se întâmplă în toate țările civilizate la care facem dese referiri atunci când ne raportăm la standardele democratice și de performanță, în firmele sau în posturile de management al acestui domeniu sunt angajați, de cele mai multe ori, foști ofițeri ai instituțiilor care gestionează problematica intelligence-ului guvernamental. La noi, culpabilizarea		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		generalizată (și de cele mai multe ori fără un temei justificat) a rezerviștilor structurilor cu atribuții în domeniul siguranței naționale în perioada de după Revoluție a determinat o anumită discreție în ceea ce privește angajarea acestora în domeniul afacerilor în posturi care ar viza realizarea intelligence-ului privat. Chiar dacă această reticență în a utiliza expertiza rezerviștilor amintiți s-a manifestat mai ales în mediul privat românesc, firmele străine sau cu capital majoritar străin nu s-au sfiit să caute cu prioritate angajarea unor astfel de specialiști. Posibil ca tonul pentru firmele românești să fi fost dat și de către patronul unei companii străine care în cadrul unei conferințe de presă de prin anul 1997 fiind atenționat de către ziariști că l-a angajat pe postul de consilier pe domnul X, persoană cu o anumită notorietate publică, care ar fi fost ofițer de Securitate a declarat că „nu-l deranjează acest fapt și îi pare rău că nu a știut acest lucru, dar cu siguranță acesta poate fi un motiv serios pentru a analiza posibilitatea creșterii salariului”. Nu este cazul să menționăm aici despre ce persoane este vorba, dar cert este că după această dată, probabil și ca semn al unei anumite maturizări a societății civile care s-a produs mai rapid în domeniul privat, percepția publică a patronatului românesc față de rezerviști ca potențiali angajați în posturi de mare responsabilitate s-a schimbat în bine relativ În opinia noastră securitatea privată trebuie să fie abordată la nivel legislativ și conceptual ca fiind parte intrinsecă a securității naționale. Probabil că într-o		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		perioadă apropiată se va ajunge și la noi ca în problematica securității naționale să preluăm într-un fel sau altul experiența americană. Statele Unite ale Americii prin activarea dimensiunii pre-emptive a intelligence-ului guvernamental determinat de războiul declarat împotriva terorismului după dramaticele atentate din 11 septembrie 2001, s-au văzut în scurt timp în fața unui aflux masiv de informații primare care nu puteau fi procesate, analizate și exploatare oportun numai cu mijloacele de care dispuneau instituțiilor de stat. Pentru rezolvarea acestui impas F.B.I. a apelat din ce în ce mai des la firmele private de Intelligence (Business Intelligence, Competitive Intelligence etc.) pentru a folosi tehnologia și experții lor în sprijinul guvernului. Dezvoltarea unui mediu de afaceri concurențial și performant este o preocupare constantă în orice societate capitalistă, iar România, aflată în mod ireversibil pe calea democrației, nu face excepție de la această regulă. Managementul strategic al oricărei companii care se respectă se bazează într-o măsură mai mare sau mai mică pe intelligence-ul privat, iar capacitatea acestuia de a recunoaște valoarea noului în fluxul informațional, de a-l asimila și de a-l aplica în funcție de necesitățile derulării afacerilor asigură eficacitatea procesului decizional la acest nivel. Abilitatea unei companii de a obține și utiliza intelligence-ul privat devine tot mai importantă pe măsură ce debitul informațional referitor la dinamica pieței sporește, iar incertitudinile privind		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		oportunităților viitoare se intensifică. Din această perspectivă și nu numai, companiile au nevoie de o capabilitate structurală pentru a căuta, a identifica și a interpreta informațiile despre propriile rezultate, despre preferințele neexploatare ale clienților, despre concurență, precum și despre potențialele nișe de piață. Schimbările mediului de afaceri sunt mai rapide ca niciodată. Pentru a fi la curent cu aceste schimbări organizația trebuie să depună un efort concertat pentru a obține informațiile despre dinamica lor și mai ales despre modul în care acestea ar putea influența activitatea companiei. Problematika business intelligence-ului este doar o mică parte a ceea ce ar putea deveni intelligence-ul privat dacă va fi proiectat într-un cadru legislativ adecvat (activitățile de detectivi particulari, activitățile de analize de risc etc.). Este în interesul întregii societăți ca securitatea privată și, implicit intelligence-ul privat să fie foarte bine reglementate pentru a pune mai presus de orice principiul legalității și respectarea necondiționată a drepturilor fundamentale ale omului. De asemenea, considerăm că procesele de reconversie profesională pentru viitorii rezerviști din structurile cu atribuții informative și a altor experți din domeniul securității naționale să se realizeze prin programe guvernamentale. Acest demers vizează atât nevoia unei preocupări firești a statului ca acești slujitori loiali ai săi, supuși multor privațiuni de-a lungul carierei, să poată fi cuprinși în normalitatea unei socializări benefice la vârsta pensionării, cât și implementării corecte, pe baze		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		legale a activităților din domeniul securității private în general și a intelligence-ului privat în particular. Credem că optimizarea formării culturii de intelligence a decidenților politici prin implicarea nemijlocită a Comunității Naționale de Informații vizează următoarele aspecte: • reformarea politicilor privind managementul resurselor umane • formarea elitelor politice să includă în mod obligatoriu pregătirea în domeniul securității naționale; • implicarea mediului academic în procesul de formare a elitelor politice în domeniul securității naționale; • accesul la informații clasificate - condiție pentru înscrierea pe listele electorale; • programe de formare continuă în domeniul securității naționale a decidenților politici. Sperăm ca prin includerea în cadrul Consiliului Consultativ 72 al Comunității Naționale de Informații și a unor reprezentanți ai securității private să se asigure atât premisele pentru crearea unui cadru legislativ adecvat cât și un canal optim de comunicare în timp real cu intelligence-ul guvernamental. În acest fel va fi garantată o dezvoltare corectă a securității private din România. Formarea culturii de intelligence reprezintă, în opinia noastră o prioritate a oricărui demers educativ prin cunoaștere, iar coordonarea factorilor implicați ONG – uri, medii academice, instituții cu atribuții în domeniu să devină o nouă responsabilitate a Comunității Naționale de Informații.		
http://www.dcaif.ch/content/download	Sursa nu	Pagini 161-178.	4200	Fără citare

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
/35247/525711/file/ipu_hb_romanian.pdf	poate fi datată și accesată	3.2. Importanța participării Parlamentului și a cetățenilor în țările în care participarea cetățenilor și a Parlamentului la procesul de ratificare a tratatelor internaționale nu este ceva uzual, aceasta trebuie încurajată deoarece contribuie la mobilizarea sprijinului cetățenilor. Ca o problemă de principiu, într-o democrație, executivul nu trebuie să încheie tratate sau acorduri bilaterale secrete fără cunoștința sau aprobarea Parlamentului. Acordurile internaționale care afectează suveranitatea statului trebuie să fie subiectul dezbaterilor și aprobării parlamentare. 3.2.1. Rolul societății civile și a mass-media Sectorul de securitate devine din ce în ce mai larg și mai complex. El reprezintă o provocare pentru parlamente, cărora de multe ori le lipsesc resursele și specialiștii necesari pentru controlul eficient al sectorului de securitate. Ca urmare, au apărut numeroase organisme cu funcții complementare, chiar dacă Parlamentul își menține prerogativa supremă de control al Guvernului. Atât societatea civilă, cât și mass-media pot contribui la examinarea de către Parlament a sectorului de securitate în cadrul stabilit de Parlament. Noțiunea de societate civilă se referă la organizații autonome care se situează între instituțiile statului și viața privată a persoanelor și comunităților. Ea include un spectru larg de asociații voluntare și de mișcări sociale, adică organizații și grupuri care reprezintă diferite interese sociale și tipuri de activități. Următoarele paragrafe vor arata din ce motiv societatea civilă ar trebui să joace un rol în garantarea asumării		sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		responsabilității în cadrul sectorului de securitate, ce presupune acest rol și cum poate societatea civilă să contribuie la controlul parlamentar. Societatea civilă este esențială pentru procesul de democratizare, a cărei expresie este, și joacă un rol important în funcționarea democrațiilor tradiționale. Societatea civilă le reamintește în mod activ responsabililor politici că există o multitudine de cereri și interese concurente ce trebuie luate în considerare în deciziile privind cheltuielile bugetare și politica statului. Tocmai de aceea, o societate civilă activă reprezintă o condiție de bază a democrației, având potențialul de a contrabalansa puterea statului, de a rezista tendințelor autoritare și, grație naturii sale pluraliste, de a se asigura că statul nu devine instrumentul unor grupuri de interese sau elite. Grupurile din cadrul societății civile, precum instituțiile academice, institutele de cercetare, organizațiile pentru protecția drepturilor omului și cele de analiză a politicilor publice pot influența în mod activ deciziile și politicile din sectorul de securitate. Guvernele pot încuraja participarea organizațiilor neguvernamentale la dezbaterile publice referitoare la sectorul de securitate, la forțele armate, la activitatea poliției și a serviciilor de informații. La rândul lor, astfel de dezbateri accentuează transparența Guvernului. Organizațiile neguvernamentale (ONG) sunt în general organizații nonprofit, care reprezintă aspirații sociale și interese specifice în anumite domenii. În ceea ce privește institutele de cercetare, acestea pot fi ONG-uri		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		independente de Guvern sau, din contră, pot avea legături cu Guvernul, de exemplu prin finanțare de la bugetul de stat. ONG-urile și institutele de cercetare pot întări controlul democratic și parlamentar al sectorului de securitate prin: • difuzarea de analize și informații independente privind sectorul de securitate, problemele militare și chestiunile de apărare pe lângă Parlament, mass-media și public; • monitorizarea și încurajarea respectării cadrului legislativ și a drepturilor omului în sectorul de securitate; • înscrierea în agenda politică a problemelor de securitate importante pentru societate în ansamblul ei; • întărirea competențelor și capacităților Parlamentului prin cursuri și seminarii de pregătire de specialitate; • oferirea unor puncte de vedere ale unor experți independenți despre politica de securitate a Guvernului, bugetele de apărare, achiziționarea armamentului și resursele existente, încurajând dezbateră publică și formulând opțiuni posibile; • furnizarea reacțiilor la deciziile în materie de politică națională de securitate și la modul de aplicare a acestora; • educarea publicului și facilitarea dezbaterilor în domeniul public alternativ. Mass-media Un sistem mediatic independent ajută în general publicul și pe reprezentanții săi aleși, punându-le la dispoziție informația necesară pentru luarea deciziilor în cunoștință de cauză. Mass-media contribuie la controlul activității celor trei puteri din stat și poate influența		

CONFORM CU ORIGINALUL¹¹⁹

Redy

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		conținutul și calitatea problemelor ridicate în dezbaterile publice, care, la rândul lor, influențează Guvernul, mediul de afaceri, mediul academic și societatea civilă. Un sistem mediatic liber este așadar o componentă-cheie a democrației. În țările în care mass-media nu este independentă față de instituțiile guvernamentale, este foarte ușor să devină un instrument de propagandă în mâinile conducătorilor. În astfel de cazuri, mass-media nu poate să contribuie la creșterea transparenței și a controlului democratic al sectorului de securitate. O dată cu explozia Internetului, accesul potențial al publicului la informațiile oficiale este imens. În ultimul deceniu, s-a manifestat preocuparea generală pentru creșterea transparenței, a răspunderii în fața publicului și a accesului liber la informațiile oficiale. Această preocupare ar trebui încurajată, deoarece contribuie la informarea cetățenilor, la creșterea calității dezbaterii publice pe probleme legate de politicile publice și, nu în ultimul rând, la ameliorarea guvernării democratice. Internetul are însă dezavantajul că poate fi folosit și de grupurile extremiste, de exemplu pentru răspândirea rasismului sau antisemitismului. În unele conflicte recente, alte canale media, precum radioul, au fost folosite de grupurile extremiste pentru a crea un climat de ură între diferitele grupuri din societate. 3.2.2. Colectarea și difuzarea informațiilor pe probleme de securitate Din perspectiva unei guvernări democratice, eficiente, mass-media are dreptul de a colecta și a difuza informații pe problemele de securitate de interes public și, ca atare, are o responsabilitate		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		publică în privința standardelor de adevăr, acuratețe și echidistanță. Mass-media pot ajuta Guvernul și Parlamentul să explice deciziile și politicile cetățenilor, care au, la rândul lor, dreptul de a fi informați și de a participa în cunoștință de cauză la procesul politic. De exemplu, mass-media poate contribui la dreptul publicului de a fi informat prin difuzarea de informații despre cei care dețin o funcție publică în domeniul securității, despre tipul de politică de securitate adoptat, despre trimiterea trupelor în afara țării, despre doctrina militară, despre achiziționarea armamentului și despre tratatele și înțelegerile pe care se bazează, despre actorii implicați, despre provocările pentru sectorul de securitate și despre dezbaterile importante. Cu toate acestea, mass-media se pot autocenzura sau pot suferi constrângeri în cazul informațiilor confidențiale. Toate țările au legi care asigură libertatea presei. Acest principiu este conștient în articolul 19 al Declarației Universale a Drepturilor Omului, care stipulează: „Orice persoană are dreptul la libertatea de opinie și de exprimare: acest drept include libertatea de a avea propriile opinii și de a căuta, a primi și a dezvălui informații și idei prin orice mijloc și indiferent de frontiere.” Deși nu există dispoziții internaționale privind maniera de a instaura și de a proteja această libertate, trebuie menționat că principiul internațional menționat anterior nu este enunțat în termeni restrictivi și nu conține nici o referință la vreo posibilă restricție generică legată de problemele de securitate.		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		Controlul democratic poate fi eficient, ca principiu al unei bune guvernări, numai dacă publicul este la curent cu problemele majore care se dezbate în Parlament. Eficiența comunicării cu publicul pe probleme de securitate depinde de bogăția și de acuratețea informațiilor făcute publice de Guvern și de Parlament. Mai ales Parlamentul trebuie să fie interesat ca publicul să dispună de informații pentru a putea înțelege atât situația curentă, cât și rezultatele procesului decizional din Parlament. O modalitate eficientă prin care Parlamentul poate să asigure informarea publică este să facă publice documentele și informațiile legate de sectorul de securitate în format standard sau electronic, fie în cooperare cu Guvernul, fie pe cont propriu. Exemple de informații din sectorul de securitate care pot fi făcute publice, de preferat într-o versiune cât mai accesibilă publicului larg: • documente de importanță strategică, ca politica națională de securitate; • bugetul apărării (excluzând fondurile secrete); • comunicatele de presă referitoare la dezbateri, decizii, moțiuni, legi etc. din Parlament pe probleme legate de sectorul de securitate; • rezumatul tuturor ședințelor comisiilor parlamentare și al dezbaterilor pe probleme de securitate (cu excepția întâlnirilor cu ușile închise); acestea trebuie să conțină rapoarte asupra tematicii acoperite și în întâlnirile cu ușile închise; • publicații referitoare la anchetele parlamentare pe		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate (ără citare și nementionate în bibliografie)	Nr. cuvinte	Observații
		probleme de securitate; • rapoarte anuale sau bilanțuri parlamentare asupra funcționării serviciilor de securitate; • rapoartele Avocatului Poporului sau ale Curții de Conturi privind sectorul de securitate; Avocatul Poporului poate sa nu aibă permisiunea de a dezvălui evoluția anchetelor speciale, dar poate să le înmâneze comisiilor de specialitate; Guvernul trebuie să dezvăluie orice acțiune întreprinsă în urma rapoartelor prezentate de Avocatul Poporului sau de Curtea de Conturi Parlamentului; • informații asupra tratatelor bilaterale și multilaterale; • informații despre votul parlamentarilor individuali sau al factorilor politici pe probleme de securitate (de exemplu bugetul, aderarea la alianțele Internaționale, probleme legate de serviciul militar obligatoriu, achiziționarea armamentului); • legislația privind liberul acces la informație. Informarea într-un singur sens (de la Parlament sau Guvern spre cetățeni) nu este suficientă. Parlamentul trebuie să le ofere cetățenilor posibilitatea de a comunica pe probleme de securitate. Comunicarea în ambele sensuri – dialogul – este importantă pentru că: * asigură participarea și controlul permanent din partea cetățenilor; * crește încrederea publicului în modul de funcționare al Parlamentului; * oferă un control potențial al unei gestionări defectuoase (de exemplu prin Avocatul Poporului parlamentar);		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		* asigură sprijin public și legitimitate legislației și politicilor guvernamentale, de aici decurgând stabilitatea democratică. Comunicarea în ambele sensuri poate fi încurajată prin informări parlamentare, audiențe și servicii de monitorizare a știrilor, dezbateri televizate, scrisori electronice de informare specializate trimise membrilor comisiorilor de profil și furnizate de serviciul de analiza al Parlamentului etc. Participarea politică este importantă pentru stabilitatea democratică pe termen lung a sistemului. Gradul de participare variază însă de la țară la țară. Unele parlamente le permit cetățenilor să asiste la întrunirile comisiorilor. Aceasta poate să fie de o importanță majoră pentru activitățile din sectorul neguvernamental sau pentru cei interesați de procesul legislativ. Chiar dacă o astfel de participare nu le oferă celor interesați dreptul de a interveni, simpla lor prezență este deja foarte valoroasă. 3.2.3. Condițiile unui control parlamentar eficient Controlul parlamentar al sectorului de securitate depinde de puterea Parlamentului în raport cu Guvernul și cu serviciile de securitate. În acest context, putere înseamnă capacitatea de a influența opțiunile și comportamentul Guvernului conform voinței colective a poporului, exprimată în Parlament. Include de asemenea capacitatea de a controla aplicarea politicilor publice, a legislației, deciziilor și bugetelor, așa cum au fost aprobate de Parlament. Această putere derivă nu numai din Constituție și din cadrul legislativ, ci și din		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		regulile de procedură parlamentară și din practicile în vigoare. Condițiile unui control parlamentar eficient al sectorului de securitate sunt: • puteri constituționale și legale clar definite; • practici în vigoare; • resurse și competență; • voință politică. Puteri constituționale și legale Constituția (sau echivalentul său) oferă principala bază legală a controlului parlamentar al sectorului de securitate. Deși constituțiile diferă de la o țară la alta în funcție de fondul cultural, istoric, economic, politic și social, cele mai multe constituții stipulează că: • executivul (adică președintele, primul-ministru, ministrul apărării etc.) este responsabil pentru serviciile de securitate; • executivul răspunde în fața Parlamentului. Deoarece prevederile constituționale au supremație juridică, este important ca atribuțiile parlamentare în privința sectorului de securitate să fie înscrise în Constituție. Constituțiile nu pot fi schimbate ușor; în general, o astfel de reformă necesită majoritatea calificată din Parlament. De aceea, Constituția este un instrument eficient de protejare a atribuțiilor Parlamentului în acest domeniu sensibil. Aceste atribuții pot fi consolidate prin legislația specifică și prin regulile și procedurile parlamentare. În plus, de-a lungul timpului se dezvoltă norme și practici sociale de răspundere politică și de control parlamentar.		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		Gama atribuțiilor pe care Parlamentul le poate exercita pentru a controla sectorul de securitate, instrumentele la dispoziția Parlamentului pentru a asigura controlul democratic al sectorului de securitate sunt: 1. Puteri generate a) Să inițieze legi. b) Să modifice sau să reformuleze legi. c) Să interpeleze membrii executivului. d) Să solicite membrilor executivului să facă declarații în întrunirile parlamentare. e) Să solicite membrilor conducerii militare și funcționarilor publici să facă declarații în întrunirile parlamentare. f) Să solicite unor experți civili să facă declarații în cadrul întrunirilor parlamentare. g) Să obțină documente de la executiv. h) Să efectueze anchete parlamentare. i) Să organizeze audieri. 2. Controlul bugetului a) Acces la toate documentele legate de buget. b) Dreptul de a reexamina și a modifica fondurile bugetare alocate apărării și securității. c) Control bugetar exercitat la nivelul programelor, proiectelor și liniilor bugetare. d) Dreptul de a aproba / a respinge orice suplimentare pentru bugetul de apărare și de securitate. 3. Misiuni de pace / dislocarea de trupe în străinătate: dreptul Parlamentului de a aproba / a respinge a) Participarea la luarea deciziilor înainte ca trupele să fie trimise în străinătate.		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		b) Mandatul misiunii; asigurarea unui mandat ONU. c) Bugetul misiunii. d) Riscurile pentru personalul militar implicat. e) Regulile de angajare. f) Lanțul de comanda / control. g) Durata misiunii. h) Dreptul de a vizita trupele în misiune. 4. Procurarea armamentului a) Obligația executivului de a informa Parlamentul asupra deciziilor de achiziționare a armamentului. b) Dreptul de a aproba / a respinge contractele. c) Examinarea următoarelor faze ale procurării armamentului: i. Specificarea nevoilor de echipament nou; ii. Compararea și selecționarea producătorului; iii. Evaluarea ofertelor pentru compensări. 5. Politica generală de apărare și de securitate: dreptul de a aproba / a respinge a) Conceptul de politică de securitate. b) Conceptul de gestionare a crizelor. c) Structura forțelor armate. d) Doctrina / strategia militară. 6. Personalul din apărare / securitate Dreptul de a aproba / a respinge planul privind personalul. Dreptul de a stabili plafoane pentru efective. Dreptul de a aproba / a respinge sau dreptul de a fi consultat în privința numirilor personalului militar în funcții înalte (precum șeful Statului Major). Nu este posibil ca toate comportamentele și toate actele		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		să fie reglementate prin lege. De aceea, este important să se dezvolte și să se mențină cutume și practici ale controlului parlamentar al sectorului de securitate, pe baza unor norme sociale, precum încrederea și respectul reciproc. De exemplu, informarea parlamentarilor pe deplin și la timp despre noile evoluții din domeniul securității este nu doar o chestiune de transparentă și răspundere legală, ci și un aspect important al dialogului social. În general, capacitatea Parlamentului de a controla sectorul de securitate este influențată de timp, de nivelul de competență și de informațiile disponibile. Este hotărât ca Parlamentul să primească la timp informații despre intențiile și deciziile Guvernului privind problemele de securitate și sectorul de securitate. Parlamentul nu va putea face mare lucru dacă Guvernul îl informează abia după ce a luat decizia finală. În astfel de situații, Parlamentul va fi pus în fața faptului împlinit și nu va avea altă alternativă decât să aprobe sau să respingă decizia Guvernului. În timp de criză națională sau de urgență, Guvernul este obligat să acționeze foarte rapid și va informa Parlamentul a posteriori. Dar aceasta nu este o scuză pentru ca Guvernul să nu acționeze în cadrul aprobat de Parlament. În ceea ce privește problemele politice curente și cele pe termen lung, Parlamentul trebuie să aibă la dispoziție suficient timp pentru a analiza și a dezbate aspectele esențiale, precum bugetul de apărare, deciziile privind achiziționarea armamentului sau revizuirea politicii de apărare. Una dintre modalitățile de a evita această presiune de rutină a factorului timp		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		cu care se confruntă parlamentarii este aceea de a dezvolta o strategie proactivă. Activitatea parlamentarilor este de multe ori dominată de actualitate. În plus, agenda lor politică este în mare măsură impusă de Guvern. O modalitate eficientă de a evita constrângerile temporale este aceea de a dezvolta o strategie proactivă de control parlamentar. În privința sectorului de securitate, o astfel de strategie poate include: Parlamentarii trebuie să aducă în mod constant intențiile și nevoile cetățenilor pe agenda politică. Parlamentul trebuie să fie informat despre ultimele evoluții naționale și internaționale din domeniul securității și în problemele militare. Aceasta se poate obține nu doar recurgând la canalele guvernamentate, ci și prin organizații nonstatale, precum universitățile, institutele de cercetare etc. Parlamentul trebuie să tragă concluzii în urma unor operații anterioare realizate de sectorul de securitate, prin intermediul unor bilanțuri frecvente și structurale. Parlamentul trebuie să ceară Guvernului să ia în considerare ultimele intenții, evoluții și învățăminte atunci când actualizează politica de securitate. Controlul parlamentar eficient al sectorului de securitate necesită competență și resurse din interiorul Parlamentului sau aflate la dispoziția sa. Cu toate acestea, competența din interiorul Parlamentului este foarte rar la același nivel cu cea a Guvernului și a forțelor de securitate. De cele mai multe ori, parlamentele au un număr foarte mic de cercetători sau nu au deloc, în timp ce Guvernul se poate baza pe		

NESECRET

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		personalul din Ministerul Apărării sau din alte ministere care se ocupă de problemele de securitate. Unele parlamente, precum Congresul argentinian, au un birou de legătură militară permanentă care poate fi consultat de parlamentari și de personalul parlamentar și care poate consilia în special comisiile parlamentare pentru apărare și securitate. Mai mult, parlamentarii sunt aleși pe o perioadă limitată, în timp ce funcționarii publici și personalul militar își desfășoară întreaga carieră în Ministerul Apărării. Problema majoră este însă aceea că parlamentele se bazează în special pe informarea furnizată de Guvern și de armată, deși acestea sunt exact instituțiile pe care ar trebui să le controleze. Astfel, Parlamentul se află în dezavantaj față de Guvern și armată. Situația se agravează datorită naturii închise a sectorului de securitate, specificului militar, culturii, educației și legilor privind secretul de stat. Chiar dacă baza legală pentru controlul parlamentar este impecabilă și Parlamentul are competența și resursele necesare pentru a se ocupa de această chestiune, de aici nu decurge în mod necesar un control parlamentar eficient al sectorului de securitate. Ultimul element, voința politică a parlamentarilor de a folosi mecanismele și instrumentele aflate la dispoziția lor, este condiția decisivă pentru eficiența controlului parlamentar. Lipsa voinței politice de a controla serviciile de securitate poate fi cauzată de diverși factori, dintre • disciplina de partid: deoarece este în interesul parlamentarilor din partidul de guvernământ să mențină		

130

CONFORM CU ORIGINALUL

[Signature]

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		executivul la putere, există tendința ca ei să se abțină de la criticarea executivului; • interesul circumscripției electorale / lipsa interesului: în multe țări, publicul nu este de obicei interesat de problemele de securitate; ca atare, mulți parlamentari cred ca nu merită să piardă prea mult timp cu probleme de securitate din perspectiva realegerii lor; • rațiunile de securitate îi obligă pe parlamentarii membri ai comisiilor pentru servicii de informații să nu facă publice rezultatele Ca urmare a acestei situații, instrumentele parlamentare pot fi utilizate în mod pasiv în privința controlului politicii și acțiunii executivului, cu excepția situațiilor extreme, precum un scandal sau o stare de urgență. Cu toate acestea, orice parlamentar are datoria constituțională și sarcina importantă de a examina critic intențiile și acțiunile 3.3. Importanța controlului parlamentar Se consideră că, în general, politica de securitate este sarcina „naturală” a executivului, pentru că acesta definește cunoștințele necesare și are capacitate de reacție rapidă. Parlamentul tinde să fie privit ca o instituție mai puțin potrivită să se ocupe de chestiunile de securitate, mai ales datorită procedurilor sale îndelungate și lipsei accesului la informațiile necesare și a competenței. Însă, ca în cazul oricăror politici publice, Parlamentul are sarcina de a examina și a monitoriza activitatea aparatului executiv. Există cel puțin patru motive pentru care un astfel de control în domeniul securității este decisiv. Fostul prim-ministru francez		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		Georges Clemenceau afirma cândva că „războiul este un lucru prea serios pentru a fi lăsat pe seama militarilor”. Dincolo de umorul ei, această afirmație reamintește faptul că, într-o democrație, reprezentanții aleși ai poporului au puterea supremă și că nici un sector al statului nu trebuie să se sustragă controlului lor. Un stat fără control parlamentar în sectorul de securitate și mai ales în cel militar trebuie considerat, în cel mai bun caz, o democrație incompletă sau o democrație în proces de formare. Cunoscutul cercetător american Robert A. Dahl spune că „problema fundamentală și cea mai persistentă în politică este aceea de a evita conducerea autocrată”. Cum sectorul de securitate este unul din sectoarele cheie ale statului, un sistem de verificare și de control este necesar pentru a contrabalansa puterea executivului. Datorită faptului că îndeplinește o funcție centrală a statului, controlul parlamentar al sectorului de securitate este un element esențial al separării puterilor în stat și, dacă este eficient, limitează puterea executivului sau a președintelui. În practică, executivul redactează proiectele de legi pe probleme de securitate. Cu toate acestea, membrii Parlamentului au un rol vital în revizuirea acestor proiecte. Ei pot, dacă este nevoie, să sugereze amendamente, astfel încât să se asigure că propunerile legislative reflectă în mod adecvat noua gândire asupra securității. Mai mult decât atât, este sarcina Parlamentului să se asigure că legile nu rămân literă moartă, ci sunt aplicate eficient.		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		Executivul nu conștientizează în mod necesar problemele de securitate care sunt prioritate pentru cetățeni. Parlamentarii sunt cei care au contact direct cu populația și, prin poziția lor, au posibilitatea să cunoască problemele cetățenilor. Ei pot ridica problemele în fața Parlamentului și se pot asigura că sunt reflectate în politică și în cadrul legislativ de securitate. 3.4. Provocări pentru controlul parlamentar al sectorului de securitate Cel puțin trei aspecte ale sectorului de securitate reprezintă provocări reale pentru controlul parlamentar. • Legile privind secretul de stat pot împiedica eforturile de a mări transparența în acest sector. În special în democrațiile în devenire sau în țările în conflict, legile privind secretul de stat pot limita sau pune în pericol controlul parlamentar al sectorului de securitate; aceasta se datorează mai ales absenței legilor referitoare la libertatea informației. • Sectorul de securitate este un domeniu foarte complex, parlamentarii trebuind să supravegheze probleme legate de achiziționarea armamentului, controlul armamentului și starea de pregătire a unităților militare. Nu toți parlamentarii au cunoștințele și competența necesare pentru a trata aceste probleme în mod eficient. De asemenea, mandatul de parlamentar este limitat în timp, iar accesul la expertiză poate lipsi. • Accentul pus pe cooperarea internațională în materie de securitate poate afecta transparența și legitimitatea democratică a politicii naționale de securitate a unei țări dacă duce la excluderea parlamentarilor din acest		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		proces. Este deci crucial pentru Parlament să poată contribui, să poată participa și să poată urmări dezbaterile și deciziile din arena internațională. Rolul și responsabilitățile Parlamentului și ale altor instituții ale statului 3.4.1. Responsabilitatea comună Deși Parlamentul și Guvernul au roluri diferite în privința securității, ele au în comun responsabilitatea pentru buna funcționare a acestui sector. Aceeași idee de responsabilitate comună trebuie să se regăsească și în relația dintre liderii politici și cei militari. Aceste două părți nu trebuie privite ca opuse, ci, dimpotrivă, ele au nevoie una de cealaltă pentru a realiza o politică de securitate eficientă, atotcuprinzătoare și centrată pe cetățean. Controlul democratic trebuie așadar să includă dialogul dintre liderii politici și oficialii militari, dialog bazat pe încredere, linii de comunicare deschise și implicare comună. Astfel de schimburi constante au avantajul suplimentar de a împiedica distanțarea reciprocă a politicianilor și a oficialilor și contribuie astfel la consolidarea stabilității. 3.4.2. Separarea rolurilor Cele trei puteri ale statului, executivul, legislativul și puterea judecătorească, au atribuții majore în politica națională de securitate. Mai mult decât atât, dincolo de Parlament, justiție și executiv, societatea civilă are o contribuție importantă la formularea și aplicarea politicii de securitate, în timp ce mass-media contribuie prin informarea publicului despre intențiile și acțiunile actorilor statali.		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		În sfârșit, doi actori instituționali au un rol crucial în controlul aplicării politicii naționale de securitate și al bugetului corespunzător: Avocatul Poporului și Curtea de Conturi (Auditorul General). 3.4.3. Răspunderea politică Serviciile de securitate trebuie să răspundă în fața fiecăreia dintre puterile statului. Executivul exercită un control direct prin intermediul nivelului central, regional sau local al Guvernului, determină bugetul, liniile generale de acțiune și prioritățile pentru activitatea forțelor de securitate. Legislativul exercită controlul parlamentar prin intermediul legilor care definesc și reglementează serviciile de securitate și atribuțiile lor, dar și prin adoptarea bugetului corespunzător. Controlul mai poate include desemnarea unui Avocat al Poporului sau a unei comisii care să investigheze plângerile din partea publicului. Puterea judecătorească monitorizează sectorul de securitate și pedepsește abuzurile prin proceduri civile sau penale, în funcție de necesitate. Așa cum s-a mai afirmat, rolurile celor trei puteri ale statului pot fi diferite de la țară la țară. În orice situație, este vital să existe un sistem de contraputeri, capabil să se opună abuzurilor politice din sectorul de securitate. Ținând cont că în multe țări guvernele tind să domine în problemele de securitate, este crucial ca Parlamentul să fie investit cu puteri reale de control și cu resursele necesare pentru a-l realiza. Acestea sunt cu atât mai importante cu cât noile provocări la adresa securității pot duce la redefinirea rolurilor instituțiilor publice.		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		3.4.4. Principiile controlului democratic și parlamentar Nu există standarde unanim acceptate în domeniul controlului democratic și parlamentar, deoarece securitatea și apărarea sunt privite ca ținând de suveranitatea națională. Există însă standarde regionale, ca de exemplu Codul de Conduită al OSCE. Există de asemenea câteva principii ce reglementează relațiile • statul este singurul actor din societate care are monopolul legitim al forței; serviciile de securitate răspund față de autoritățile democratice legitime; • Parlamentul este suveran și controlează executivul în ceea ce privește dezvoltarea, aplicarea și revizuirea politicii de securitate și de apărare; • Parlamentul are un rol constituțional unic în autorizarea și controlul cheltuielilor de apărare și securitate; • Parlamentul joacă un rol crucial în privința declarării și anulării stării de urgență și a stării de război; • principiile unei bune guvernări și ale statului de drept se aplică în toate sectoarele guvernării și ca atare și în sectorul de securitate; • personalul din sectorul de securitate este răspunzător în mod individual în fața curților judecătorești pentru încălcarea legilor naționale sau internaționale (privind încălcări civile sau penale); • organizațiile din sectorul de securitate sunt neutre din punct de vedere politic.		
Universitatea "Lucian Blaga" din Sibiu. Facultatea de Științe Politice,		Pagini 178 – 185. Alte forme de control	1605	Fără citare sursă.

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Relații Internaționale și Studii Europene, Suport de curs, https://www.scribd.com/doc/25854820/Politica-Securitatii-Romaniei		Controlul și supravegherea activității de informații realizată de structurile componente ale comunității informative românești, de realizare a siguranței naționale, este în realitate mult mai complexă decât rezultă din cele expuse până acum. Activitatea de supraveghere și control desfășurată în baza legii de către Comisia parlamentară se încadrează unui sistem integrat, structurat pe următoarele componente: Controlul parlamentar special - cel realizat de Comisia parlamentară la care ne-am referit în detaliu. Controlul general - realizat prin dezbateri și interpelări în Parlament, adoptarea bugetului și activitățile celorlalte comisii parlamentare, îndeosebi a celor care anchetează abuzurile, examinează și soluționează petițiile. Cetățeanul care se consideră lezat în drepturile sau libertățile sale prin folosirea unor mijloace de obținere a informațiilor necesare siguranței naționale poate sesiza oricare din comisiile permanente pentru apărare și asigurarea ordinii publice ale celor două Camere ale Parlamentului 73. Controlul exercitat de autoritatea judecătorească - realizat prin procedura de autorizare a obținerii de informații prin operațiuni ce implică restrângerea temporară a exercițiului unor drepturi și libertăți fundamentale. Existența unei amenințări la adresa siguranței naționale constituie temeiul legal pentru a solicita procurorului, în cazuri justificate, cu respectarea prevederilor codului de procedură penală, autorizarea efectuării unor acte, în scopul culegerii de informații, constând în: interceptarea comunicațiilor, căutarea unor informații, obiecte sau		Copiere integrală inclusiv cu notele de subsol

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		înscrieri pentru a căror obținere este necesar accesul într-un loc, la un obiect sau deschiderea unui obiect; ridicarea și repunerea la loc a unui obiect sau document, examinarea lui, extragerea informațiilor pe care acestea le conțin, cât și înregistrarea, copierea sau obținerea de extrase prin orice procedee; instalarea de obiecte, întreținerea și ridicarea acestora din locurile în care au fost depuse. Orice cetățean care se consideră vătămat în activitățile care fac obiectul acestei autorizări se poate adresa cu plângere procurorului anume desemnat, ierarhic superior procurorului care a emis mandatul 74. Pentru a evita producerea de abuzuri din partea celor abilitați prin lege să desfășoare activități de genul celor prevăzute în articolul menționat anterior, legiuitorul a introdus în mod expres următoarele prevederi: ➤ Nici o persoană nu poate fi urmărită pentru exprimarea liberă a opiniei sale politice și nu poate face obiectul unei imixțiuni în viața sa particulară, în familia sa, în domiciliul sau proprietățile sale ori în corespondență sau comunicații, nici ale unor atingeri ale onoare sau reputației sale, dacă nu săvârșește vreuna din faptele care constituie, potrivit legii, o amenințare la adresa siguranței naționale. Prevederile art. 3 din Legea nr.51/1991, referitor la amenințările la adresa siguranței naționale a României, nu pot fi folosite în scopul restrângerii sau interzicerii dreptului de apărare a unei cauze legitime, de manifestarea a unui protest sau dezacord ideologic, politic, religios sau de altă natură, garantat prin Constituție sau legi 75.		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		> Informațiile privind viața particulară, onoarea sau reputația persoanelor, cunoscute incidental în cadrul obținerii datelor necesare siguranței naționale nu pot fi făcute publice. Divulgarea sau folosirea, în afara cadrului legal, de către salariații serviciilor de informații, a unor astfel de date, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani 76. > Nu pot activa în serviciile de informații persoanele care au fost găsite vinovate pentru acțiuni îndreptate împotriva drepturilor și libertăților fundamentale ale omului 77. Mijloacele de obținere a informațiilor necesare siguranței naționale nu trebuie să lezeze, în nici un fel, drepturile sau libertățile fundamentale ale cetățenilor, viața particulară, onoarea sau reputația lor ori să îi supună la îngrădiri ilegale. Orice persoană este protejată prin lege împotriva unor astfel de imixțiuni sau atingeri. Cei vinovați de inițierea, transmiterea ori exercitarea unor asemenea măsuri, fără temei legal, precum și de aplicarea abuzivă a măsurilor de prevenire, descoperire sau contracarare a amenințărilor la adresa siguranței naționale răspund civil, administrativ sau penal, după caz. Controlul realizat de beneficiarii legali ai informațiilor - deși o asemenea formă de control nu rezultă expres din Constituție sau alte legi, el totuși se realizează în mod direct în procesul valorificării informațiilor puse la dispoziție prin confirmarea sau infirmarea acestora, precum și prin cererile de informații care pe fond, vizează unele aspecte ce țin de conținutul și eficiența activității desfășurate de Serviciu. Totodată, executivul		

CONFORM CU ORIGINALUL

doy

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		realizează, potrivit reglementărilor financiare generale și speciale, controlul execuției bugetare. În toate țările lumii, agenda zilnică a șefilor de stat și primilor miniștri debutează, de regulă, cu două activități: studiul buletinelor informative ale serviciilor secrete și lectura buletinului de presă, regulă benefică atât factorilor de putere, cât și serviciilor de informații, întrucât există o verificare zilnică a „forței” informațiilor. Controlul public - se realizează, în principal, pe două căi: prin informații și petiții provenite de la cetățeni și prin presă. Controlul judiciar - se realizează în acele situații particulare în care cadre ale serviciilor de informații sunt aduse în instanță pentru utilizarea unor mijloace de obținere a informațiilor ce au lezat drepturile sau libertățile fundamentale ale cetățenilor, viața particulară, onoarea sau reputația lor, ori i-au supus la îngrădiri ilegale. Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept 78. Controlul realizat de Consiliul Suprem de Apărare a Țării - prin organizarea și coordonarea activității de realizare a siguranței naționale, respectiv: analiza și evaluarea stării de siguranță națională; stabilirea principalelor direcții de activitate și a modalităților de valorificare a informațiilor referitoare la siguranța națională; analiza rapoartelor și informărilor referitoare la modul de aplicare a legii privind siguranța națională; aprobarea structurilor, efectivelor, regulamentelor de funcționare și a cheltuielilor operative ale Serviciului Român de Informații 79. Potrivit art. 5 din		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		Regulamentul de funcționare a Serviciului Român de Informații, activitatea Serviciului este organizată și coordonată de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării. În raporturile cu Consiliul Suprem de Apărare a Țării, potrivit legii, Serviciului Român de Informații îi revin următoarele obligații: a) prezintă, spre analiză și evaluare, datele și informațiile necesare cunoașterii stării siguranței naționale și fundamentării deciziilor strategice privind apărarea securității și realizarea siguranței naționale; b) prezintă, la cerere sau din proprie inițiativă, rapoarte sau informații pe domenii sau probleme de realizare a siguranței naționale; c) prezintă, periodic sau la cerere, evaluări asupra stării de siguranță națională și, în conformitate cu prevederile legale, propune măsuri generale pentru prevenirea sau înlăturarea disfuncțiilor, vulnerabilităților, riscurilor, amenințărilor sau pericolelor la adresa siguranței naționale; d) propune, în raport cu natura și tipul factorilor de risc identificați, modalitățile de valorificare a informațiilor și direcțiile de acțiune pentru înlăturarea amenințărilor la adresa siguranței naționale; e) prezintă anual și ori de câte ori se impune, rapoarte, informări și concluzii privind starea siguranței naționale și modul de aplicare a Legii privind siguranța națională, precum și a normelor legale privind protecția informațiilor clasificate; f) acționează în conformitate cu direcțiile de activitate și aplică măsurile general obligatorii stabilite de Consiliul		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		Suprem de Apărare a Țării pentru înlăturarea amenințărilor la adresa siguranței naționale; g) supune spre aprobare necesarul cheltuielilor operative destinate realizării siguranței naționale; h) propune concepția de acțiune a Serviciului la pace, mobilizare, în timp de război și sub ocupație; la instituirea măsurilor excepționale - de urgență sau de asediu; dislocarea și redislocarea unităților; trecerea activității specifice în forme noi, adaptate situațiilor operative, precum și modul de îndeplinire a misiunilor în raport de locul, timpul și amplasarea evenimentelor; i) supune aprobării nevoile de resurse necesare Serviciului în situațiile prevăzute la litera h), în conformitate cu dispozițiile legale; j) supune aprobării normele speciale privind importul și exportul de mijloace tehnice specializate în domeniul obținerii informațiilor, respectiv comunicării și protejării celor clasificate secrete de stat; k) prezintă alte documente sau date prevăzute de reglementările legale în vigoare. Controlul exercitat prin intermediul pârgurilor de planificare. Planificarea apărării este atributul exclusiv și inalienabil al autorităților prevăzute în Constituția României. Ea se realizează pe baza opțiunilor și deciziilor politice și strategice ale Parlamentului României, Președintelui României și Guvernului României, precum și ale celorlalte instituții publice, care, potrivit legii, au răspunderi în domeniul securității și apărării naționale 80. Serviciile de informații ale statului român elaborează strategii proprii, ale căror denumiri și		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		conținut sunt stabilite în raport cu răspunderile ce le revin în cadrul sistemului național de apărare 81. Controlul realizat de alte instituții publice, conform competențelor legale. Cetățenii au dreptul să se adreseze autorităților publice prin petiții. Autoritățile publice au obligația să răspundă la petiții în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii 82. Pentru apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor în raporturile acestora cu instituțiile publice a fost creată instituția Avocatului Poporului. Acesta este numit de către Senat pe o durată de patru ani. Potrivit legii, Avocatului Poporului i se poate adresa așadar orice persoană fizică ale cărei drepturi și libertăți cetățenești au fost încălcate de autoritățile administrației publice. Autoritățile publice sunt obligate să comunice sau, după caz, să pună la dispoziția Avocatului Poporului, în condițiile legii, informațiile, documentele sau actele pe care le dețin, în legătură cu cererile care au fost adresate Avocatului Poporului, acordându-i sprijin pentru executarea atribuțiilor sale 83. Avocatul Poporului urmărește rezolvarea legală a cererilor primite și solicită autorităților sau funcționarilor administrației publice în cauză încetarea încălcării drepturilor și libertăților cetățenilor, repunerea în drepturi a petiționarului și repararea pagubelor 84. Avocatul Poporului are acces la documentele secrete deținute de autoritățile publice, în măsura în care le consideră necesare pentru soluționarea plângerilor care i s-au adresat (cu obligația de a nu divulga sau de a nu face publice informațiile sau documentele secrete la		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Teorii motivationale si metode de motivare, http://training-remy.blogspot.com/	15 august 2010	care a avut acces) 85. Avocatul Poporului prezintă celor două Camere ale Parlamentului rapoarte, care pot conține recomandări privind legislația sau măsuri de altă natură pentru ocrotirea drepturilor și a libertăților cetățenilor 86. Controlul financiar. Fondurile bănești necesare desfășurării activității sunt prevăzute în cadrul bugetului de stat, aprobat de Parlament 87. Controlul utilizării fondurilor financiare se realizează de Curtea de Conturi, prin controale preventive, respectiv ulterioare. Pagini 196 – 198. Teoriile nevoilor umane furnizează o privire de detaliu asupra a ceea ce înseamnă motivarea. După părerea lui Maslow, anumite nevoi interne sunt situate mai aproape de baza unei ierarhii personale decât altele, iar oamenii urmăresc satisfacerea unor nevoi de pe nivele mai ridicate doar în momentul satisfacerii nevoilor de bază. Prin urmare, managerii trebuie să ofere căi către împlinirea de sine, sau în caz contrar angajații lor vor rămâne nemotivați. Teoria motivațională a lui Herzberg afirmă că salariul și beneficiile au drept efect inducerea satisfacției, iar nu a motivării. Motivarea este legată de sentimente mai adânci de creștere și dezvoltare. Creșterea participării poate ajuta la creșterea nivelului de motivare al angajaților. Managerii sunt în permanență preocupați de modul în care își pot motiva (influența) oamenii să lucreze mai bine, plecându-se de la ideea că un manager poate lua măsuri care vor avea	438	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		un efect asupra cantității și calității performanțelor angajaților. De exemplu, un manager poate fi preocupat de cum să își determine angajații să producă mai mult, poate fi interesat să determine o creștere a calității muncii lor, sau să îi convingă să petreacă mai puțin timp recreându-se și mai mult timp gândindu-se la munca și la carierele lor. Puterea de a-și schimba comportamentul aparține persoanei al cărei comportament încearcă să îl modifice conducerea; motivarea este deci un proces care se desfășoară în interiorul unei persoane. Problema managerului este să găsească o strategie prin care să intre în contact cu starea interioară a angajatului, determinându-l să fie motivat, să acționeze sub impulsul propriilor sentimente. Deși managerii se întreabă adesea cum pot motiva pe cineva, nu ei sunt cei care îi motivează pe subalterni. Oamenii sunt motivați sau demotivați în funcție de starea lor interioară. În încercarea managerilor de a influența această stare interioară, cea mai potrivită abordare este aceea de a încerca să influențeze motivarea oamenilor. Pentru a funcționa și a fi viabile într-o lume competitivă, organizațiile trebuie să își motiveze oamenii să facă următoarele • Să se alăture organizației și să rămână în ea. • Să îndeplinească sarcinile pentru care au fost angajați.		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		• Să adopte un comportament creativ, spontan și inovativ. Dacă toate organizațiile dintr-un domeniu au tehnologii similare, beneficiază de un avantaj organizația care rezolvă cel mai bine problema motivării. Dacă angajații de pe toate nivelele sunt motivați să rămână în cadrul organizației, să își facă treaba la cel mai înalt nivel de eficacitate posibil și să încerce să facă lucrurile mai bine, organizația respectivă este eficientă într-o mai mare măsură decât cele în care performanțele sunt sub standard și în care nimeni nu încearcă să inoveze sau să găsească modalități de creștere a nivelului de performanțe.		
Motivarea personalului, http://training-remy.blogspot.com/	8 august 2010	Pagini 199 - 204. Teoria nevoilor postulează că ființele umane au nevoi caracteristice și că oamenii pot fi motivați oferindu-le ceea ce au nevoie în schimbul efortului pe care îl depun. Cu alte cuvinte, oamenii sunt motivați să își satisfacă nevoile cele mai importante. Psihologul american Abraham Maslow a creat un model numit ierarhia nevoilor 89. Maslow consideră că unele nevoi interne sunt mai stringente decât altele, și că este nevoie de satisfacerea nevoilor de bază (de pe nivele inferioare) înaintea eliberării energiei necesare împlinirii nevoilor de ordin mai înalt. Nevoi fiziologice. Pe nivelul cel mai de jos al ierarhiei lui Maslow se află nevoile de bază, biologice sau fiziologice. Corpul uman are nevoie de aer, mâncare,	1170	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		apă, odihnă, îmbrăcăminte, sex. Modelul sugerează că oamenii cărora le este foame sau care se confruntă cu pericolul pierderii elementelor de bază necesare existenței umane sunt mai puțin preocupați de viața socială sau de satisfacerea nevoilor eu-lui interior. Doar în momentul satisfacerii nevoilor fundamentale ale biologicului oamenii se pot orienta spre alte nevoi care au fost latente în așteptarea împlinirii celor de pe nivelul inferior. În organizații aceste nevoi sunt satisfăcute prin acordarea unui nivel al salariului care să asigure subzistența și printr-un program de lucru care să permită un nivel suficient al refacerii capacității de muncă. Figura nr. 1 - Ierarhia nevoilor a lui Maslow Nevoi de securitate. Odată ce nevoile biologice au fost satisfăcute, oamenii devin preocupați de siguranța lor fizică și psihică. Securitatea reprezintă anumite condiții care amenință integritatea fizică a unei persoane. În organizații aceste nevoi se referă la: securitatea muncii (pericol de accidente și boli profesionale cât mai redus), securitatea locului de muncă (probabilitate cât mai mică de pierdere a locului de muncă respectiv), plata unor salarii peste nivelul minim de supraviețuire, libertatea de a se înscrie într-un sindicat, programe de pensii și asigurări. Nevoi de apartenență. Dacă o persoană este satisfăcută din punct de vedere fiziologic și se simte în siguranță, este posibil că acea persoană va deveni interesată să își satisfacă nevoia de contact social. Modelul indică faptul că oamenii au nevoie să intre în contact cu alții și să se bucure de sprijin social. În		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		situația în care oamenii sunt izolați sau singuri, nevoia de asociere nu va fi satisfăcută și își vor folosi energia pentru a încerca să o satisfacă. Cu siguranță că nevoile sociale sunt mai profund condiționate cultural decât nevoile fiziologice și de siguranță, deoarece unele culturi presupun mai mult contact social cu ceilalți decât altele și oamenii învață să aibă nevoie de tot mai multă interacțiune și sprijin social. În aproape toate culturile, însă, pustnicii – cei care se izolează de ceilalți – sunt priviți ca excepții. În organizații acest nivel se reflectă în securitatea și mândria pe care un angajat le poate resimți ca urmare a faptului că face parte dintr-o anumită companie sau aparține unei anumite echipe, prin posibilitatea de a interacționa cu alții la locul de muncă, de a dezvolta noi relații sociale. Nevoi de stimă. Aceste nevoi se referă la nevoia de a fi bine cunoscut de către ceilalți și la nevoia individului de a se simți valoros, competent și respectat. În situația în care individul este ridiculizat, defăimat, discreditat sau evaluat negativ, se va simți rănit și nevoile de pe acest nivel nu sunt satisfăcute. În organizațiile moderne, în care nevoile de bază sunt satisfăcute, managerii trebuie să acorde multă atenție și energie nevoilor de stimă. În organizații un mare număr de situații pot amenința egoul: evaluările anuale sau bianuale ale performanțelor, promovările sau creșterile salariale (ca și lipsa acestora), tipul de sarcini acordate și orice tip de feedback cu caracter critic. Nevoi de autoîmplinire. Maslow a postulat că, dacă toate nevoile descrise anterior ar fi satisfăcute		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		(ceea ce nu este însă cazul de obicei), oamenii s-ar afla în situația să își dezvolte potențialul maxim. Ei ar simți nevoia de a-și actualiza potențialul și de a-și atinge cele mai înalte obiective și aspirații. Maslow a descoperit că mulți oameni, gândindu-se la propriul lor potențial, pot fi speriați de ceea ce ar putea deveni. Unii dintre ei încearcă să se ferească de a-și dezvolta potențialul sau conștiința misiunii personale. Maslow a numit această tendință complexul lui Iona (după numele profetului biblic care, încercând să fugă de misiunea sa personală, a fost înghițit de o balenă și eliberat apoi pentru a-și împlini destinul). Din teoria nevoilor reies câteva implicații interesante pentru manageri. Dacă oamenii au nevoi interne care îi orientează spre anumite moduri de satisfacție, în organizații pot apărea o serie de probleme, deoarece acestea nu furnizează mijloacele satisfacerii acestor nevoi. Profesorul Chris Argyris (Harvard) observa că, datorită faptului că nevoile sociale și de recunoaștere sunt adesea ignorate în organizații și că singurul domeniu deschis negocierii îl constituie salariul și beneficiile, angajații negociază intens în aceste domenii, ca și când ar încerca să pedepsească impunerea de limite în fața împlinirii nevoilor de pe nivelele superioare. Este mai ușoară negocierea pentru bani, timp și beneficii decât negocierea în vederea obținerii de interacțiune socială, statut, stimă și împlinire de sine. Managerii simt uneori că, datorită faptului că angajații negociază în principal pentru obținerea de factori materiali, sunt ignorați factorii cu adevărat importanți 90.O variantă mai recentă a teoriei nevoilor a		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		fost enunțată de Clayton Alderfer a cărui abordare reduce ierarhia nevoilor a lui Maslow la trei categorii de nevoi: existențiale (E-existence), relaționale (R-relatedness) și de progres (G-growth). Modelul lui Alderfer reprezintă o încercare de creștere a gradului de aplicabilitate a teoriei nevoilor la condițiile organizaționale 91. Nevoile existențiale. Alderfer include nevoile de pe primele nivele ale ierarhiei nevoilor a lui Maslow, traducându-le în termenii cadrului organizațional, și se referă la nevoia de a fi plătit, de a primi beneficii și de a beneficia de condiții de muncă decente. Nevoile relaționale. Sunt similare nevoilor sociale definite de Maslow, iar în mediul de lucru se referă la nevoia de interacțiune socială și de a intra în contact cu alții. Nevoile de dezvoltare. Reprezintă combinarea nevoilor de stimă și auto-depășire definite de Maslow și se referă la nevoia de a fi creativ și de a experimenta creșterea și dezvoltarea prin activitatea derulată în organizație. Diferențe între teoriile lui Alderfer și Maslow. Între teoria lui Maslow și cea a lui Alderfer există două diferențe. Maslow privește ierarhia nevoilor drept proces de satisfacere progresivă a nevoilor: odată ce nevoile de pe un nivel au fost satisfăcute, individul devine interesat de satisfacerea nevoilor de pe nivelul superior. Alderfer postulează nu numai progresia nevoilor, ci și o componentă regresivă: dacă este frustrat de satisfacerea unei nevoi de pe un nivel superior, preocuparea individului pentru satisfacerea nevoilor de pe nivele inferioare crește. Cea de a doua diferență majoră implică numărul de		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		nevoi active la un moment dat. Ierarhia lui Maslow sugerează că oamenii se deplasează de la un nivel la altul, o singură nevoie fiind activă la un moment dat. Modelul ERG susține că toate categoriile de nevoi pot fi active la un moment dat. Prin urmare, o persoană poate avea nevoie la un moment dat atât de creșterea salariului, cât și de un post care să îi ofere mai multe posibilități de dezvoltare. Pagini 209 – 212. Acest model postulează că oamenii țin cont de rezultatele la care se pot aștepta și de strategiile de la care se pot aștepta să conducă la rezultatele dorite. Oamenii vor fi deci motivați să aleagă strategiile cele mai potrivite pentru producerea celor mai favorabile rezultate. În acest model, dacă o persoană dorește o promovare și se așteaptă ca pentru aceasta este nevoie să muncească mai mult și pentru mai mult timp, atunci persoana respectivă va fi motivată să depună mai mult efort pentru a ajunge la rezultatul dorit. Așteptarea – percepția cuiva care se așteaptă că un anumit rezultat va fi obținut ca urmare a unei anumite acțiuni. Valența – reprezintă atașamentul sau preferința unei persoane pentru un anumit rezultat. Valențele pot fi pozitive (plata, promovările și sarcinile interesante) sau negative (muștrăritul sau transferurile). Rezultatul – se referă la finalitatea comportamentului ales. Pot apărea rezultate de nivel prim sau secund. Un	790	Fără citare sursă
Teorii motivationale si metode de motivare, http://training-remy.blogspot.com/	15 august 2010			

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		rezultat de nivel prim reprezintă de obicei un anumit tip de performanță, în timp ce rezultatul de nivel secund reprezintă rezultatul performanței respective. De exemplu, un angajat poate decide să lucreze mai mult pentru a-și termina treaba mai devreme (rezultatul de prim nivel), ceea ce va conduce la o evaluare superioară (rezultatul de nivel secund). Instrumentalitatea – reprezintă relația percepută dintre rezultatele de pe primul și al doilea nivel. Acest lucru poate fi cuantificat cu valori cuprinse între +1 și -1. Dacă rezultatul de pe primul nivel (terminarea muncii mai devreme) conduce întotdeauna la o evaluare pozitivă (rezultatul de nivel secund), instrumentalitatea unuia față de celălalt este +1. Acest rezultat se poate apropia de 0 atunci când nu există nici o relație percepută sau instrumentalitate, sau de -1, atunci când se consideră că rezultatul de pe nivel secund nu poate fi atins ca urmare a rezultatului de nivel prim. Abilitatea – reprezintă capacitatea unei persoane de a îndeplini sarcina care conduce la diferite rezultate. Lipsa abilității poate afecta motivația. De exemplu, o persoană care are o așteptare în raport cu rezultatul unei anumite acțiuni poate alege să nu îndeplinească acțiunea respectivă pentru că știe că nu are abilitatea de a o îndeplini cu succes. Alegerea – reprezintă prerogativa unei persoane de a		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		alege comportamentul cel mai avantajos pentru obținerea rezultatului dorit, dată fiind probabilitatea ca rezultatul dorit să poată fi atins. Procesele implicate în teoria așteptărilor includ analizarea unei situații și determinarea valenței sau valorii anumitor rezultate. Dacă valența este mare, și persoana respectivă consideră că între acțiune și rezultatul dorit există o relație strânsă și că are abilitatea de a îndeplini acțiunea respectivă, va avea o puternică motivație de a alege și îndeplini acțiunea aleasă. Pe de altă parte, chiar dacă valența unui anumit rezultat este mare, dacă persoana nu poate identifica acțiunea prin care îl poate obține sau simte că nu are abilitățile necesare pentru a o îndeplini, motivația de a se implica în acțiunea respectivă va fi previzibil slabă. Potrivit teoriei așteptărilor, multe probleme legate de post apar datorită faptului că așteptările legate de rol variază în funcție de performanțele legate de rol. Dacă ceea ce așteaptă șeful de la un subordonat diferă de ceea ce consideră subordonatul că trebuie să facă, este posibil să apară o încălcare a așteptărilor șefului, mai ales dacă acesta nu a acordat suficient timp definirii așteptărilor pe care le are de la subaltern. Perioadele de schimbare a membrilor unei organizații (noi angajați sau noi manageri veniți din exterior) conduc de obicei la apariția unor nepotriviri în așteptări. În cazul nepotrivirii		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		sau încălcării așteptărilor oamenilor se pot demotiva serios, chiar până la a părăsi organizația. G. Teoria întăririi reprezintă versiunea modernă a principiului plăcere-durere și mai este cunoscută drept behaviorism sau condiționare operativă. Cel mai puternic susținător al ei este psihologul B.F. Skinner care consideră comportamentul ca rezultat direct al stimulilor la care este supusă o persoană. Dacă acești stimuli pot fi controlați, atunci poate fi controlat și comportamentul asociat. Teoria consolidării nu recunoaște nevoile interne, motivele, declanșatorii sau atitudinile, care nu pot fi văzute. Doar comportamentul poate fi văzut și observat, motiv pentru care este important de aflat ce tip de stimuli vor produce comportamentul dorit. Managerii aplică această teorie în organizații prin identificarea clară a rezultatelor sau reacțiilor așteptate și prin recompensarea sistematică a comportamentelor dorite. Condiționarea poate fi obținută fie prin consolidarea pozitivă (recompensarea comportamentului), fie prin consolidare negativă (pedepsirea comportamentului), fie prin evitare (ignorarea comportamentului). Dacă se recurge la recompensarea comportamentului, acesta este consolidat și este probabil că va continua; dacă se recurge la pedepsirea sau ignorarea comportamentului, acesta va dispărea probabil. Consolidarea negativă		

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Chestionar pentru măsurarea motivației, http://training-remy.blogspot.com/	22 august 2010	reprezintă un caz special. Unele dovezi sugerează că dacă o persoană dorește să atragă atenția și un anumit comportament îi asigură acest lucru, chiar dacă este negativ, atenția este percepută ca recompensă și conduce la menținerea comportamentului respectiv. Pagini 213 – 223. Strategiile motivaționale sunt împărțite în două categorii: influențarea directă și ajustările situaționale. Aproape de la începutul existenței societății umane, superiorii (fie ei părinți, preoți, regi sau manageri) au folosit diferite metode de influențare a motivării interne a subordonaților. Următoarele metode au fost folosite în acest sens de-a lungul timpului, deoarece se consideră că sunt cele mai eficiente: Teama. Superiorii presupun că teama determină o schimbare a performanțelor. Dacă oamenii simt suficientă teamă, își vor modifica modul de a acționa. Superiorii care folosesc această abordare tind să se angajeze în anumite acțiuni capabile să inducă sentimentul de teamă, cum ar fi periclitarea integrității corporale, pierderea statutului, modificarea percepției celorlalți sau eventuale consecințe externe. Dacă oamenii se tem suficient sau au o stare de disconfort, se estimează că vor acționa în acord cu prevederile superiorilor pentru a elimina senzația de teamă. Pedepsa. Strâns legată de utilizarea temerilor este	3010	Fără citare sursă

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		utilizarea pedepsei. Oamenii se tem de multe lucruri care nu reprezintă de fapt pedepse (de exemplu, de fantome, de necunoscut, de înălțimi, de apă, etc). Dar cei mai mulți oameni se tem să nu fie pedepsiți sau chiar să nu fie amenințați cu pedeapsa. Oamenilor le pot fi aplicate pedepse fizice (de exemplu pămuiure sau lovire) sau pedepse psihologice (de exemplu respingerea din partea unei persoane sau a unui grup sau ratarea unei promovări sau a unei creșteri salariale). Superiorii care utilizează această strategie aplică pedepse până în momentul în care persoana respectivă își schimbă comportamentul sau amenință cu pedeapsa în situația în care individul nu se supune. Recompensa. Probabil nici o altă metodă nu este mai bine înțeleasă și pusă în practică decât cea de tipul: îmbunătățirea performanțelor va determina acordarea unor recompense (creșteri salariale, prime, promovări etc.); în cazul în care acest lucru nu va avea loc, vor fi aplicate pedepse (concedieri, transferări, refuzarea creșterilor salariale sau a promovărilor). Această metodă reprezintă de fapt un troc: îmbunătățirea comportamentului angajatului în schimbul recompenselor oferite de angajator. Pentru a se angaja într-un asemenea schimb, este esențial ca angajatul să poată avea performanțe mai bune, iar managerul să poată oferi recompensele sau să aplice pedepsele		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		anunțate. Plata ca recompensă. Dintotdeauna s-a pus problema banilor ca motivator, plecându-se de la întrebarea dacă oamenii muncesc mai bine în situația în care sunt plătiți mai bine. Frederick Taylor a folosit plata ca element esențial la începuturile managementului științific. Cercetările au arătat însă că există factori mai importanți – oamenii muncesc mai bine în condițiile în care li se oferă mai multă autonomie, o mai mare abilitate de a influența condițiile de muncă sau o muncă mai satisfăcătoare. Cercetările arată că banii sunt importanți din două motive: puterea lor de cumpărare de bunuri sau servicii care sunt necesare oamenilor și faptul că reprezintă un simbol al valorii unei persoane într-o organizație. Banii pot fi folosiți ca motivator în anumite condiții: dacă se poate demonstra existența unei legături între performanțe și plată; dacă plata este cu adevărat importantă pentru oameni și dacă performanțele ridicate sunt cu adevărat recunoscute și recompensate. Banii îi motivează doar pe unii oameni. Un manager trebuie să înțeleagă sistemul de nevoi al subordonaților și să aibă abilitatea de a satisface aceste nevoi în limitele impuse de organizație. Uneori managerii folosesc recompensele și pedepsele fără a determina dacă angajatul poate să își îmbunătățească performanțele sau dacă pot într-adevăr să controleze recompensele și pedepsele. Chiar dacă		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		aceste condiții sunt îndeplinite se ridică întrebarea dacă pedepsele sau recompensele respective sunt suficient de importante pentru angajați, pentru a-i determina să își îmbunătățească performanțele. Strategiile care pun accent pe teamă, vinovăție sau amenințări sunt orientate spre pedeapsă și intră în această categorie. Dovezile cercetărilor cu privire la modificarea comportamentului arată că oferirea de recompense pentru îmbunătățirea comportamentului are rezultate vizibile, dar că strategiile bazate pe pedepse nu sunt motivante. Vina. O altă strategie cu vechime folosită pentru inducerea motivării este crearea sentimentului de vină. Dacă oamenilor li se explică faptul că performanțele lor sunt mai joase decât au promis sau în comparație cu ceea ce se face pentru ei sau se așteaptă de la ei, dezechilibrul se reflectă în sentimente de vinovăție. Creșterea nivelului de performanțe reprezintă o modalitate de a reduce sentimentul de vinovăție. Sentimentul datoriei sau reciprocității este prezent în inducerea unor sentimente de vinovăție. Managerul poate folosi astfel argumente de genul: "Uite ce a făcut compania pentru tine" sau "Datorezi mai mult efort companiei, în raport cu plata care îți este acordată". Ca și în cazul celorlalte strategii tradiționale, inducerea vinovăției nu rezultă neapărat în creșterea		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		performanțelor, deoarece respingerea pretențiilor emise de cei care încearcă să inducă sentimentul de vinovăție poate determina reducerea dezechilibrului intern la fel de ușor ca și creșterea nivelului de performanțe. Replica angajatului poate fi aceea că plata nu este echitabilă, prin urmare nu are de ce să se simtă vinovat. Criza. Această strategie se bazează pe premisa că dacă o criză necesită nivele mai ridicate de performanță, oamenii vor reacționa în situația de criză depunând mai mult efort. De exemplu, un manager poate cere subalternilor săi ajutorul pentru îndeplinirea unei comenzi suplimentare pentru a cărei realizare este nevoie de mai mult efort. Se pleacă de la premisa că în subalterni se creează un dezechilibru datorat crizei, motiv pentru care aceștia ar fi motivați să depună mai mult efort. Angajații pot respinge de asemenea premisa unei crize necesare, motivând că cei din conducere se folosesc de apariția crizei pentru a-i determina să muncească mai mult pentru aceiași bani, sau că această criză a apărut datorită proastei planificări efectuate de conducere și pot cere să fie plătiți în acord cu efortul pe care îl vor depune. Relații personale. În timp ce aproape toate strategiile de influențare sunt asociate unui anumit tip de recompense, diferența dintre oferirea unui set de recompense sau pedepse externe și apelarea la relații		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		este semnificativă. Respectul față de o persoană sau o datorie față de acea persoană pot fi motivații suficient de puternice cât să determine pe cineva să acționeze la cerere. Aspectul schimburilor interpersonale este interesant: ca și când a cere sau a face un serviciu reprezintă o intrare sau o ieșire operată în contul interpersonal al unei persoane, unii oameni preferă să nu își folosească creditul pentru chestiuni pe care nu le consideră suficient de importante. Este posibilă combinarea influenței interpersonale cu recompensele sau pedepsele. Dacă relația cu superiorul (manager, părinte, profesor) este suficient de importantă, subalternul va reacționa la amenințarea pierderii prieteniei sau a respectului, acționând așa cum i se solicită. Legitimitatea cererii. Uneori oamenii sunt influențați să își modifice performanțele datorită faptului că cererea are sens și pentru că o înțeleg (este în acord cu valorile și interesele lor) se angajează în schimbarea comportamentului. Pentru a putea folosi această strategie, managerul trebuie să dețină date și informații pe baza cărora să poată explica necesitatea schimbării comportamentului. Pentru a-și schimba comportamentul, oamenii trebuie să înțeleagă motivele acestei schimbări. Îi poate fi greu unui șef autoritar, care cerea oamenilor să se schimbe pentru că așa spune el, să se adapteze unei strategii în care trebuie să se		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		asigure că subalternii înțeleg și acceptă cererea. Unii manageri folosesc întâi abordarea bazată pe date raționale. Ei prezintă informațiile pe care se bazează cerința de schimbare, iar dacă subalternii nu reacționează la raționamente, managerii trec la strategia de rezervă: recompense, pedepse sau influență interpersonală. Dacă acest lucru se întâmplă prea des, angajații vor da impresia că acceptă poziția managerului pentru că se tem să nu fie forțați mai târziu, dar schimbarea comportamentului nu va fi de durată. Strategia de influențare directă pe care o adoptă un manager depinde parțial de sistemul de valori al managerului. Dacă managerul pune preț pe relațiile personale, se va folosi în mod conștient sau inconștient de acest punct de pornire în influențarea subalternilor. Alți manageri nu folosesc niciodată relațiile personale ca modalitate de influențare. Reversul îl constituie sistemul de valori al subalternului (sau al persoanei care se dorește a fi influențată). Dacă subalternii pun preț pe primirea de date corecte și pe permisiunea de a participa la luarea de decizii cu privire la modificarea performanțelor, atunci recompensele sau pedepsele ca mijloace de inducere a schimbării le vor plăcea. De exemplu, o companie a folosit un sistem de cadouri aniversare cu rol de fidelizare a angajaților: un ac de cravată pentru angajații cu cinci ani vechime în cadrul		

CONFORM CU ORIGINALUL

Redy

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		companiei, o plăcă aniversară pentru aniversarea a zece ani în cadrul companiei și acordarea unui ceas de aur în cadrul unei cine festive pentru cei care atingeau douăzeci și cinci de ani vechime. Unii angajați au fost motivați să rămână în cadrul organizației și să îi fie loiali, în timp ce alții, percepend recompensele ca fiind simboluri de recunoaștere juvenile și nepotrivite, le-au ironizat. Poate interveni de asemenea un tip de progresie a valorilor. Atunci când sunt tineri, nesiguri și încearcă să răzbată, oamenii pot pune preț pe lucrurile care reprezintă nevoile de pe primele nivele ale ierarhiei nevoilor lui Maslow. Odată ce ajung să controleze aceste nevoi, devin mai preocupați de satisfacerea nevoilor de pe nivelele superioare. Managerii trebuie să fie la curent cu aceste schimbări, pentru a nu risca să se adreseze unor nevoi deja satisfăcute și care nu îi mai preocupă pe angajați. Managerii pot influența comportamentul angajaților nu doar prin utilizarea interacțiunii directe, ci și prin modificarea naturii mediului de lucru, pe baza presupunerii că factorii situației schimbate vor intra în contact cu forțele motivaționale ale angajaților, determinând creșterea performanțelor. Implicare/participare. O modalitate de a modifica mediul de lucru este creșterea participării la procesul de planificare, stabilire de obiective și luare de decizii. Un		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		astfel de sistem este managementul prin obiective. Îmbogățirea postului. Un alt mod de îmbunătățire a unui mediu de lucru monoton, lipsit de provocări și nemotivat îl reprezintă programul de largire a posturilor al lui Herzberg 99. Autorul citat a împărțit factorii de muncă în factori de satisfacție și factori de motivare. Oamenii pot fi satisfăcuți sau nesatisfăcuți de factori ca salariul, beneficiile sau condițiile de muncă, dar acestea nu îi pot motiva pe angajat. Motivarea face apel la sentimente mai adânci de creștere și dezvoltare. Acordarea unei mai mari atenții factorilor de satisfacție dintr-o situație (plată, condiții de muncă, relații umane) îi pot determina pe oameni să fie mai satisfăcuți (sau mai puțin nesatisfăcuți), dar nu va determina creșterea performanțelor decât dacă are loc îmbogățirea postului. Postul, prin structura sa, trebuie să ofere mai multe provocări, posibilitatea de dezvoltare personală sau profesională, mai multă recunoaștere și o senzație mai puternică a contribuției. Managerul este confruntat cu luarea unei decizii strategice în încercarea de a influența schimbarea performanțelor: trebuie să stabilească dacă este mai eficientă influențarea directă sau dacă ar da rezultate mai bune îmbogățirea postului. Dacă este aleasă varianta îmbogățirii postului, managerul trebuie să decidă în continuare să le permită		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		oamenilor să își revizuiască munca și să vadă dacă își pot crea singuri un mediu de lucru mai bogat, sau este nevoie de angajarea unui expert în îmbogățirea postului. Cercetările în psihologia sistemelor de valori au arătat că oamenii diferă prin lucrurile pe care pun preț. Ceea ce unor oameni le pare îmbogățirea postului nu oferă aceeași impresie altora. Așa stând lucrurile, un proces cu o mai mare eficacitate în îmbogățirea posturilor presupune să permitem oamenilor să stabilească ce schimbări ale postului ar constitui provocări pentru ei. A cere angajaților să rezolve acest aspect presupune conectarea lor cu două procese motivatoare – implicarea și îmbogățirea postului. Dacă managerul alege acest traseu, este imperativ să fie pregătit să accepte modificările recomandate. În situația în care oamenii depun timp și energie pentru a furniza noi idei, iar cei care au autoritate le resping, acest lucru va determina dezamăgiri. Limitele schimbărilor care urmează a fi făcute trebuie să fie stabilite încă de la început, astfel încât oamenii să cunoască parametrii în care pot acționa. Cercurile de calitate. Utilizarea cercurilor de calitate pentru angajați reprezintă o schimbare situațională majoră. Angajaților li se permite să se grupeze în echipe de câte doisprezece oameni, de obicei sub conducerea unui lider de grup instruit (un șef de echipă căruia i s-a făcut instruirea specială		

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		înainte). Echipa sau cercul de angajați se adună pentru a discuta despre companie, departament, post sau probleme specifice, pentru a investiga factorii care determină scăderea rezultatelor și pentru a face recomandări conducerii. Aproape toate programele care presupun crearea de cercuri de calitate necesită luarea în serios a tuturor sugestiilor angajaților. Programele cercurilor de calitate includ dimensiunea implicare/participare și pot conduce la schimbări ale muncii în acord cu orientările îmbogățirii postului.Competiția. O strategie folosită în mod uzual în anumite arii ale organizațiilor presupune așezarea pe poziții de concurență a unor indivizi sau a unor unități. Se pleacă de la ideea că oamenii vor fi motivați să își crească performanțele în situația în care li se va oferi posibilitatea de a câștiga.Dovezile privind eficacitatea competiției interne sunt neconcludente. Indivizii cu spirit de competiție dezvoltat sunt motivați de oportunitatea de a se supune unui test prin raportare la alții și de a câștiga. Alții sunt intimidați de competiție, devin neliniștiți și au performanțe scăzute în situații de competiție.Au fost studiate efectele abordării câștig/câștig față de cea câștig/pierdere ale competiției. O competiție/întrecere de tipul câștig/pierdere este o competiție în care, pentru ca cineva să câștige, este nevoie ca altcineva să piardă. În această categorie intră		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		competițiile de vânzări – dacă cei 30% dintre vânzători (cei cu cele mai bune vânzări) merg într-o excursie, ceilalți 70% nu merg. Competițiile câștig/pierdere pot degenera ușor în situații de tip pierdere/pierdere când unii dintre concurenți decid că dacă ei trebuie să piardă, se vor asigura că vor avea de pierdut și ceilalți. Pentru aceasta vor evita să furnizeze informații despre clienți, despre tehnicile de vânzare etc. În timp ce unii agenți de vânzare câștigă, compania pierde, deoarece nimeni nu a încercat să îi ajute pe ceilalți să se descurce. În opoziție, în organizațiile comerciale care adoptă o strategie de colaborare și sprijin puternic, de împărtășire de informații în cadrul unor întâlniri și de planificare efectivă, cresc vânzările tuturor. O strategie alternativă este crearea de oportunități pentru situația câștig/câștig, în care toată lumea are șansa de a câștiga. De exemplu, o întrecere în vânzări ar putea fi structurată în așa fel încât toți vânzătorii care își îmbunătățesc performanțele în raport cu perioada anterioară (fie prin încasări mai mari, fie prin obținerea de noi clienți) să poată primi recompense. Un astfel de program permite colaborarea, eliminând individualizarea. Feedback sau strategii de furnizare de informații. O altă modalitate de modificare a situației o reprezintă trecerea de la o situație privativă de informații la o situație de îmbogățire a informațiilor. Furnizarea de		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		informații poate constitui baza unui tip de competiție informală între unități sau persoane, sau poate constitui baza recompenselor pentru cei implicați care pot simți satisfacția de a observa o creștere a nivelului de performanțe. Majoritatea programelor de modificare a comportamentului folosesc furnizarea de informații ca element important în obținerea de performanțe mai ridicate. Pe măsură ce oamenii definesc obiective de îmbunătățire a performanțelor, managerul urmărește schimbarea în ceea ce privește rezultatele, prezintă angajatului aceste rezultate și îi încurajează, laudă și sprijină. Practica uzuală a îmbinării laudelor și recunoașterii cu furnizarea de informații reprezintă o schimbare a stilului pentru mulți manageri, care petrec mai mult timp interacționând cu subalternii. Acest lucru este o explicație suficientă pentru succesul programelor de modificare a comportamentului. Furnizarea de informații poate fi combinată cu abordarea interacțiunii directe situație în care vorbim despre feedback-ul direct acordat de șef subalternului, ca într-o ședință de evaluare a performanțelor, sau datele adunate de la subalterni, colegi și superiori despre performanțele unei persoane, și folosite pentru planificarea performanțelor. Presupunerea de la care se pleacă în furnizarea de informații este aceea că feedback-ul creează o anumită tensiune internă		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		persoanei care îl primește. Dacă feedback-ul indică faptul că persoana se descurcă mai prost decât se credea este nevoie de creșterea nivelului de performanțe. Deși feedback-ul oferă o motivație pentru schimbare nu există cercetări care să dovedească clar eficacitatea sa ceea ce ridică problema folosirii cu atenție a acestei strategii. Interviurile față-în-față. Un alt mod de modificare a situației (aliături de unele elemente ale influențării directe) este desfășurarea unor interviuri față-în-față cu subalternii. Wayne Boss de la Universitatea din Colorado a organizat o serie de experimente asupra impactului pe care un interviu obișnuit îl are asupra performanțelor. El a proiectat un proces pe care l-a numit interviu managerial personal (Personal Management Interview-PMI). Boss a descoperit că, în fiecare caz în care PMI era aplicat, performanțele se îmbunătățeau, această îmbunătățire menținându-se pe o perioadă de mai mulți ani. Acolo unde PMI nu aveau loc, performanțele scădeau invariabil. Pentru asigurarea eficacității PMI, Boss a observat că este nevoie ca acesta să aibă loc în mod regulat (cel puțin o dată pe lună, de preferat săptămânal sau de două ori pe săptămână) și că trebuie să urmeze un anumit tipar. Formatul PMI include: • În prima ședință, managerul și subalternul cad de		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		acord asupra așteptărilor reciproce, stabilesc ce așteaptă unul de la celălalt în legătură cu postul și cu interviurile. • După stabilirea așteptărilor, managerul și subaltermul identifică și discută problemele cu care subaltermul se confruntă în mod curent. • Îndrumare-instruire. După identificarea problemelor frecvente, managerul prezintă sugestii și idei, și chiar metode de rezolvare a acestora. • Managerul și subaltermul identifică și încearcă să rezolve orice problemă existentă între ei. • Furnizare de informații. Managerul oferă subaltermului informațiile legate de organizație sau de unitate a căror înțelegere este importantă pentru acesta. • Discutarea nevoilor și preocupărilor personale. Subaltermul i se oferă posibilitatea de a vorbi despre preocupările sale și poate primi sprijin managerial pe cât posibil. • Sunt stabilite și revizuite sarcinile. În fiecare ședință, managerul și subaltermul dedică timp scrierii sarcinilor, acțiunilor și scopurilor pe care acesta din urmă trebuie să le ducă la îndeplinire între ședințe. La ședința următoare se cade de acord asupra progreselor înregistrate. Una dintre plângerile inițiale întâlnite la implementarea procedurii PMI a fost aceea că managerii aveau		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
MUREȘAN ALEXANDRU, <i>Cunoașterea și conducerea grupurilor sociale-aplicații în activitatea sportivă</i> , Cluj-Napoca, Editura Accent, https://documents.tips/documents/cunoasterea-55a75560754ad.html	2005	impresia că nu pot avea timpul necesar conducerii ședințelor. Odată ce au învățat însă cum să desfășoare interviuri care să conducă la creșterea motivării și a performanțelor, au început să realizeze că de fapt aceste interviuri economisesc timpul.... Pagini 227 – 230. Comunicarea și eficiența ei are un rol hotărâtor și în conducerea grupurilor sau a organizațiilor. În cazul interacțiunilor nemijlocite, față în față, comunicarea este îndebște acompaniată de metacomunicare, ceea ce înseamnă că, pe lângă mesajele propriu-zise, se transmit și semnale adiacente, ce consolidează informația oferită, fac posibilă înțelegerea ei mai corectă și rapidă. Aspectul metacomunicativ este dat de comportamentul nonverbal, dar mai ales de cel paralingvistic, care nu se referă la conținutul celor spuse, ci la felul în care se spun și care, astfel, oferă prețioase informații despre cel care vorbește și despre caracteristicile conținutului informațional (credibilitate, pregnanță, etc.). Paralimbajul sau felul cum sunt rostite cuvintele este un ansamblu de componente vocale ale vorbirii, considerate ca fiind independente de înțelesul propriu al cuvintelor. Acesta se poate rezuma în următoarele cuvinte: "Important nu este ceea ce spui, ci cum o spui". Prin paralimbaj vorbitorul își trădează sentimente, stări și atitudini, pe care de fapt nu dorește să și le exprime verbal (Iluț, 2002). Comunicarea interpersonală este influențată de o serie de factori și anume: gradul de apropiere sau proximitatea spațială,	770	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		limitele și întinderea contactelor fizice în aceste relații, stilul cald sau autoritar în comunicare, schimbul de priviri ca formă de comunicare, volumul și ritmul interacțiunilor, dinamica autodezvăluirilor reciproce ș.a. Conducerea echipelor presupune utilizarea tuturor formelor de comunicare, verbală, paraverbală, nonverbală cu ponderi și caracteristici proprii activității de leadership. Formele de comunicare pe care persoanele doresc să-l stabilească într-un grup este adeseori evidențiat de dispunerea spațială (de exemplu, tendința liderilor de a se așeza la extremitățile unei mese dreptunghiulare). Contactul fizic cu ceilalți este un tip de limbaj al trupului utilizat în exprimarea sentimentului de afecțiune, pentru a liniști sau a întrerupe, în funcție de context. O îmbrățișare arată afecțiunea, o strângere de mână slabă sau puternică, sunt semne relevante despre personalitatea unui individ. De asemenea, gesturile de strângere de mâini, de luare de braț, precum și alte gesturi de apropiere au semnificații bine stabilite în grup. De asemenea, oamenii comunică și prin ținuta corpului. Umerii căzuți sunt semne de depresie, oboseală, sau sugerează existența unui sentiment de inferioritate, în timp ce o ținută dreaptă demonstrează încredere în sine, energie interioară și o fire deschisă. În comunicare participă adeseori și mobilitatea feței, aceasta fiind cea mai expresivă zonă a corpului omenesc. Foarte elocvente sunt mai ales mișcările ochilor și ale gurii, pe care oamenii le studiază în general cu atenție, pentru o mai bună înțelegere a mesajului transmis.		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		Limbaul trupului și paralimbajul oferă informații despre trăirile și atitudinile la nivelul subconștientului. Suntem înclinați, să credem în autenticitatea mesajelor nonverbale care de cele mai multe ori scapă de sub control și care, tocmai prin aceasta sunt mai greu de disimulat (Baron și Byrne, 1991). 4.7. Tipuri de comunicare Comunicarea dintre două persoane, considerată comunicare „inter-personală”, are loc atât în grupurile din care acestea fac parte, cât și cu persoane din alte grupuri. Comunicarea verbală, însoțită de cea nonverbală, poate fi în raport de consonanță, de neutralitate, sau disonanță (Iluț, 2003). În grupurile primare mici și omogene deseori comunicarea îmbracă forme particulare, imprimate de caracteristicile membrilor. În schimb, conducerea și managementul organizațiilor se preocupă de comunicarea dintre lider și membrii, sau altfel spus comunicarea pe verticală. Noțiunea de „comunicare de masă” este tot mai frecvent însoțită de cea de „comunicare socială”, care se referă la interacțiunile dintre membrii aceleiași culturi (Dâncu, 1999; Meingnez, 2001). Comunicarea de masă se distinge prin faptul că o sursă emite simultan aceleași informații pentru o mare masă de oameni, realizând practic procesul de globalizare. Mijloace de transmitere a informației în masă la nivel mondial sunt radioul, televiziunea, ziarul, internetul, filmul etc. Un aspect interesant al comunicării în constituie scurgerea informației în două trepte, fenomen care presupune existența liderilor de opinie.		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		Liderii de opinie sunt persoane care caută informația, emisă de o primă sursă pe care o „filtrează”, atât cât să fie credibilă în continuare și o transmit majorității, cu o competență recunoscută. Rolul și funcția liderilor de opinie a scăzut odată cu dezvoltarea tehnologiei informaționale și a creșterii nivelului educațional. Sursele de emisie pot interacționa între ele, după cum, chiar pentru același individ, e posibil să funcționeze mai mulți lideri de opinie, în funcție de domenii. (Chelcea, 2003; Iluț, 2002). Filtrările informaționale au loc deoarece oamenii nu interpretează la fel aceeași informație ba chiar reacționează diferit în situații diferite. În literatura consacrată comunicării se vorbește și despre “comunicarea intra-personală”, care se referă la dialogurile interioare ale ființei umane, la a sta de vorbă cu tine însuși. Comunicarea poate fi clasificată și astfel: scrisă și orală, auditivă și vizuală, comunicare formală (oficială) și cea informală (încărcată de afectivitate și sinceritate).		
Universitatea “Lucian Blaga” din Sibiu. Facultatea de Științe Politice, Relații Internaționale și Studii Europene, Suport de curs, https://www.scribd.com/doc/25854820/Politica-Securitatii-Romaniei		Pagini 242 – 244. Comisia parlamentară pentru controlul activității Serviciului Român de Informații Comisia parlamentară pentru controlul activității Serviciului de Informații Externe.Comisia parlamentară pentru controlul activității Serviciului Român de Informații este un organism comun al celor două Camere parlamentare, cu activitate permanentă. Ea se compune din 9 membri desemnați de grupurile parlamentare și aleși în ședință comună a celor două Camere, la propunerea birourilor permanente ale acestora, cu votul majorității deputaților	549	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		și senatorilor. Parlamentul, reunit în ședință comună, desemnează la propunerea birourilor permanente, pe baza concluziilor desprinse din consultarea grupurilor parlamentare, pe președintele, vicepreședintele și secretarul Comisiei, prin votul majorității parlamentare. Această comisie, deși este asimilată comisiilor parlamentare permanente, nu poate avea membri în alte comisii parlamentare și nici în Guvern. Solicitarea datelor și informațiilor necesare Comisiei, precum și orice alt demers în relațiile acestuia cu Serviciul Român de Informații se realizează prin președintele Comisiei. Solicitarea poate veni și din partea oricărui membru al Comisiei, dar numai dacă există acordul Comisiei în plenul său. Solicitățile se adresează numai directorului Serviciului Român de Informații și, după caz, înlocuitorului legal al acestuia la comandă. La ședințele Comisiei pot fi invitați președinții Birourilor permanente ale celor două Camere, președinții Comisilor pentru apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și membri ai Consiliului Suprem de Apărare a Țării. În exercitarea atribuțiilor ce îi sunt conferite, Comisia adoptă decizii cu votul majorității membrilor săi. Comisia prezintă anual, în ședință comună a celor două camere, un raport referitor la activitatea desfășurată. În practica de până acum aceste rapoarte au fost prezentate Parlamentului în aceeași ședință în care s-a dezbătut și raportul anual al directorului Serviciului Român de Informații.		

201

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		La cererea Birourilor permanente ale celor două Camere, sau atunci când consideră necesar, Comisia prezintă acestora rapoarte cu privire la constatările și concluziile rezultate din exercitarea atribuțiilor ce-i revin. Comisia parlamentară pentru controlul activității Serviciului Român de Informații prezintă, de regulă la sfârșitul anului, un raport asupra anchetei făcute în cursul sesiunii parlamentare la unitățile Serviciului din teritoriu. Membrii Comisiei pleacă de regulă în fiecare joi, în teritoriu, în controale pentru verificarea situației unităților Serviciului Român de Informații. Ei susțin că nu s-au descoperit nereguli până acum, iar principala problemă cu care se confruntă Serviciul este lipsa de fonduri. Raportul comisiei este prezentat directorului Serviciului Român de Informații 105. Astfel, se poate spune că activitatea Serviciului Român de Informații se află sub un control bine stabilit de mecanismele statului de drept. Complexitatea sistemului de control și supraveghere a activității de informații în domeniul realizării siguranței naționale face ca nici o grupare politică, organizație, partid sau persoană individuală să nu poată vreodată să subordoneze Serviciul Român de Informații și comunitatea informativă românească unor interese străine, altele decât interesele naționale. Întrucât anumite acțiuni ori măsuri ce se întreprind în domeniul apărării statului pot avea mari implicații sociale, economice sau politico-militare, atât pe plan intern, cât și internațional, ele angajând țara, întreaga societate românească, este necesar ca Serviciul Român de Informații să se afle sub controlul		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
https://andreivocila.wordpress.com/2010/10/06/de-la-cultura-de-securitate-la-cultura-de-intelligence/	2010	societăți civile prin intermediul organismelor democratice instituționalizate cu atribuții exprese în domeniu. Aceasta constituie certitudinea că nu se vor comite abuzuri, că se vor respecta cu strictețe legile țării, drepturile și libertățile cetățenești, reprezentând în același timp o cerință a democrației reale. Comisia dispune de un aparat tehnic și poate folosi serviciile unor specialiști în domeniu, angajați ai autorităților publice de profil. Pagini 266 - 270. Modelele utilizate în activitatea de informații pe timpul Războiului Rece nu corespund etapei actuale. Este necesar să se dezvolte un nou model pentru a obține avantajul în disputa atât cu amenințările, cât și cu metodele și sursele netradiționale. Acest lucru este posibil prin identificarea și dezvoltarea a noi concepte în activitatea de informații și o nouă etică a activității de informații. Vechiul model de intelligence se baza foarte mult pe secret și tehnică de colectare foarte scumpă, având în vedere statele considerate inamice. Noul model de intelligence trebuie să cuprindă și să gestioneze explozia de informații și, în special, explozia în informația digitală multilingvă, concomitent cu managementul cunoașterii realității din teren prin observații directe. Această nouă abordare a activității de informații cere dezvoltarea completă a patru direcții de cunoaștere într-o manieră integrată: - cunoașterea lecțiilor istoriei , abordarea lor creativă;	875	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		- dezvoltarea mijloacelor de culegere a informațiilor din surse deschise, în vederea realizării unei acoperiri globale; - exploatarea tuturor capabilităților naționale de informații; - utilizarea de informații culese de surse umane. În acest context al „noului model de intelligence” putem aduce în discuție și existența unei etici a sistemului de informații. Acest Cod deontologic al intelligence-ului ar trebui să pună accent pe următoarele aspecte: - prioritară să fie monitorizarea “statelor bandiți” (rogue states) și a entităților criminale non-statale; - cauzele comune să primeze chiar și în balanță cu obținerea unor avantaje naționale competitive; - sprijin direct pentru acțiunile multilaterale; - dezvoltarea de mecanisme de cooperare internațională în domeniul serviciilor de informații, dar numai în domeniul analizei și al evaluării nu și în cel al culegerii de informații; culegerea informațiilor se păstrează în continuare ca o prerogativă eminamente națională. - obiectivitatea și controlul democratic devin trăsături caracteristice ale unei “bune guvernări”; o subliniere aparte merită cuvântul “obiectivitate”, care în spirit anglo-saxon înseamnă a-i spune guvernului și ce nu-i place să audă. Cele prezentate mai sus reprezintă și o nouă perspectivă a globalizării din punctul de vedere al activității de intelligence, globalizare care trebuie să conducă la cooperare nu numai în planurile economic, social, etc., ci și în plan informațional.		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		Experții în domeniu recomandă factorilor de decizie realizarea unui „program intelligence” de asigurare a securității și apărării țării sau, în contextul de mai sus, a spațiului geopolitic comun, incluzând un centru de analiză a securității, o bibliotecă cu documente istorice și proiecte strategice și un centru de procesare informații multisursă. În legătură cu acest aspect, trebuie reliefată și legătura dintre factorul politic și mediul informațional. Astfel, din punctul de vedere al acestei relații, politicul trebuie să determine următoarele: - interesele naționale ale statului; - obiectivele de îndeplinit pentru promovarea sistemului de interese naționale; - tipurile de acțiuni de securitate și apărare pe care societatea trebuie să fie în măsură a le desfășura; - limitele în desfășurarea acțiunilor informaționale; - elaborarea structurii și a atributelor conducerii acțiunilor de securitate și informații; - stabilirea rolului și misiunilor mediului informațional în situații de pace, război sau specifice (de urgență sau asediu); - stabilirea sistemului de resurse naționale; - formularea principiilor de cooperare în sistemele de securitate de tip alianță sau bilaterale. În urma analizei, din punct de vedere al vulnerabilităților societății, putem concluziona că acestea, în contextul la care facem referire, sunt de următoarele tipuri, interconectându-se și influențându-se reciproc: • politică: instabilitatea politică, crizele de autoritate ale		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		organelor puterii de stat; lipsa consensului politic național asupra unor probleme vitale ale țării; extremismul; totalitarismul; separatismul, federalizarea țării; • economică: declinul economic, economia subterană (paralelă) ; dezechilibrul balanței comerciale; rata înaltă a inflației; pierderea controlului asupra unor importante resurse strategice; amploarea infracționalității, a corupției, traficului cu narcotice, contrabandei cu produse strategice; escrocarea și acapararea de proprietăți în dauna sectorului de stat; lansarea de monedă și documente de valoare false; spălarea banilor murdari; fenomenul "taxelor de protecție" și formele de presiune pentru impunerea acestora; dezvoltarea "grupurilor de tip mafiot"; • socio-culturală: insecuritatea socială; degradarea masivă a nivelului de trai; șomajul, afectarea potențialului biologic, demografic și de sănătate al populației; intoleranța etnică și confesională; dezechilibrul valorii categoriilor socio-profesionale; degradarea și "poluarea" culturii naționale. Legătura dintre înțelegerea amenințărilor și structurarea forțelor constă în formularea și validarea unei noi arhitecturi conceptuale, care la nevoie va integra și elementele clasice, dar, care, va marșa spre dezvoltarea a noi concepte, mai adaptate mediului de securitate din prezent și viitor, care are o uimitoare dinamică. De aici se vrea o noua abordare a activității de informații care trebuie să reprezinte o schimbare gândită și echilibrată a trecerii ponderii de la secret la		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		deschidere; de la preocuparea tradițională militară la preocuparea pentru factorii netradiționali ai securității incluzând apa, energia, hrana, bolile și dezvoltarea durabilă; de la monitorizarea curentă la analiză istorică și culturală contextuală; de la comunitatea fragmentată a agențiilor guvernamentale secrete la o rețea care este capabilă să exploateze informație distribuită. Deasupra tuturor, noua abordare a activității de informații este cuprinzătoare, fiabilă și relevantă la provocările tuturor formelor de amenințare și în special la formele netradiționale. Noua abordare a activității de informații poate furniza un avantaj asimetric decisiv la nivel local, național sau regional împotriva amenințărilor netradiționale. Drumul spre o nouă etică a activității de informații este o strategie ce trebuie urmată. Făcând apel la înțelepciunea lui Sun Tzî „viteza bate forța, informația bate viteza iar strategia le bate pe toate”.		
Total cuvinte			35751	